

Nè Ngốc!!! Đừng Bỏ Cuộc

Contents

Nè Ngốc!!! Đừng Bỏ Cuộc	2
1. Chương 1	2
2. Chương 2	5
3. Chương 3	8
4. Chương 4	9
5. Chương 5	11
6. Chương 6	14
7. Chương 7	15
8. Chương 8	18
9. Chương 9	21
10. Chương 10	22
11. Chương 11	26
12. Chương 12	29
13. Chương 13	35
14. Chương 14	38
15. Chương 15	41
16. Chương 16	42
17. Chương 17	46
18. Chương 18	49
19. Chương 19	50
20. Chương 20	54
21. Chương 21	56
22. Chương 22	58
23. Chương 23	60
24. Chương 24	62
25. Chương 25	63
26. Chương 26	66
27. Chương 27	69
28. Chương 28	71
29. Chương 29	73
30. Chương 30	75
31. Chương 31	76
32. Chương 32	78
33. Chương 33	80
34. Chương 34	82
35. Chương 35	84
36. Chương 36	86
37. Chương 37	88
38. Chương 38	90
39. Chương 39	92
40. Chương 40	94
41. Chương 41	96

42. Chương 42	100
43. Chương 43: Chương Cuối	102

Nè Ngốc!!! Đừng Bỏ Cuộc

Giới thiệu

Đăng Thùy Nhi (nó) : 17t dễ thương cực kỳ , tình nghịch đáng yêu chỉ có tội là ngốc ơ là ngốc. Là

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/ne-ngoc-dung-bo-cuoc>

1. Chương 1

Ánh sáng len lỏi vào khung cửa sổ phòng ngủ của một căn nhà bé bé xinh xinh , hiện giờ có một pé heo àh không là một pé người đang có một tư thế rất ư là đẹp , nửa mình đã an toạ trên giường nửa còn lại thì ở dưới đất , vậy mà vẫn ngủ được hay thật , bó tay nó luôn .

Ở một căn nhà khác cũng sát ngay bên cạnh , hần đã bước ra khỏi cửa nhà và tiến về nhà bên cạnh để thực hiện một nhiệm vụ cao cả .

- Tíng toong !! _ tiếng chuông cửa vang lên

Một người phụ nữ với một khuôn mặt hiền hậu chào đón hần một cách niềm nở . Hai chữ mừng rỡ đã hiện rõ lên khuôn mặt bà

- Khánh đó hả con _ Bà nhẹ nhàng hỏi

- Vâng ạ !! Nhi đã dậy chưa bác _ hần đáp lại lễ phép

- Chưa con ạ , bác làm đủ cách mà chẳng hề lay chuyện được nó _ Bà tiếp tục đáp

- Dạ vậy con xin phép lên trên để gọi Nhi zậy _ hần nói rồi bước thẳng lên bậc thang .

Tiến thẳng vào phòng nó hần nhìn xung quanh căn phòng vẫn như mọi ngày bữa bọn , giống yk hết chủ nhân của nó đang nắm chiếm chệ đằng kia .

- Nè nhõ ngốc dậy đi!!!!!!! _ hần hét vào tai nó một cách tàn nhẫn không thương tiếc

- Khánh đây à , chờ mình tí nhè _ nghe tiếng hần không cần dùng vũ lực nó bắt dậy ngay , nhìn hần cười xòa . Rồi vụt chạy vào toilet .

Khoảng 15 phút sau hần với nó tiến bước đến trường , nói tiến chứ thật ra đang chạy thụt mạng vì sắp trễ giờ mà . Khuôn mặt hần bây giờ như muốn ăn tươi nuốt sống nó vậy , còn nó thì vẫn ngây thơ hồn nhiên mà chạy

Cuối cùng ngôi trường mang tên sweetstars (bịa đại ík mờ) cũng hiện ra trước mắt nó và hần . Hai đứa vừa vào cũng là lúc cánh cổng khép lại , tiếng chuông báo giờ lên lớp vang lên . Nó và hần vào lớp thì Lan sát thủ (biệt danh nó đặt cho pà cô dạy môn toán) đã ngồi chễm trệ trên ghế .

- Sao giờ cô mới tới , suốt ngày an ngủ không lo chuyện học hành , hại bạn Khánh tới trễ theo là sao _ Bà cô cần tiếng hót líu lo mà lẻo nhéo vào tai nó bằng tình ca ngày nào cũng như ngày nào .

- Thưa cô em muốn về chỗ _ Nó chưa kịp trả lời thì vị cứu tinh đứng bên cạnh nãy giờ cất tiếng giải vây .

- Ủk em vào chỗ ngồi đi , còn cô chiều nay ở lại trực 3 cái toilet nghe chưa _ Lan sát thủ nhìn hần với ánh mắt triu mến .

- Ê Châu chiều dọn toilet với tao nha _ nó bước về chỗ ngồi nhìn con bạn thân với ánh mắt long lanh như cún con

- Ủk lúc nào thì tao chả giúp mày_ nó nhìn con bạn thở dài .

Rồi tiết học cũng bắt đầu sau bao gian nan , ai ai cũng chăm chỉ lắng nghe pã giảng bài , chỉ có nó và Huy đang làm những công chuyện khác nhau , nó thì hồn phách đang trên mây nghĩ lại lúc nãy hần đã cứu nó một bàn thua trong thấy , trong hần thật cool , tìm nó đập thịch thịch như muốn vỡ cả ra . Còn Huy ngày nào cũng nhìn nó rồi cười một mình thầm nghĩ “ Sao cô ấy lại dễ thương như vậy nhỉ ! ” mà không biết rằng cũng đang có một người nhìn hần với ánh mắt buồn bã xen lẫn sự chua xót .

Reng reng _ tiếng chuông báo giờ ra chơi reo lên làm cắt dòng suy tưởng của nó . Nó nhanh chân chạy lại chỗ hần , kéo một mạch xuống cantin dù đã quen với cảnh này suốt 17 năm nay nhưng hần vẫn bực bội .

- Khánh ơi , hôm nay ăn gì nào??_ Nó hỏi

- Cơm chiên _ hần lạnh lùng đáp

Nghe xong nó vụt chạy , thân hình nhỏ bé len lỏi vào đám đông trong căn tin . Hần nhìn theo mà khuôn mặt không bộc lộ một tí xiu cảm xúc nào . Sau khi nó rời khỏi hần rất vinh hạnh được bao bọc bởi một đám đông .

- Khánh ơi hôm nay anh đẹp trai wá _ NS 1 lên tiếng mà con mắt đã biến thành hình trái tim .

- Khánh ơi làm bạn trai em nha _ NS 2 tiếp tục lên tiếng

- Mày xấu như wỹ sao xứng với anh Khánh được xích ra coi _ NS 3 tiếp tục cất tiếng

Rồi cuộc tranh cãi diễn ra ác liệt @\$%!*%(*^%_!&(^*)&\$)&#@*(&*!_* . Có thể sẽ không dừng được , nếu không có một tiếng nói trong trẻo vang lên :

-MẤY NGƯỜI DỪNG LẠI NGAYYYYYYYYYYYY_ nó hét lên làm bầu không khí im lặng cả lên

- Mày là gì mà bắt tội tao phải im đừng tưởng mình là hotgirl thì mún làm gì làm nhá _ NS 1 nhìn nó bằng ánh mắt tóe lửa

- Ủk tao không là gì , nhưng tội bây đang phá bạn trai tao đó _ nó nói rồi nhìn hần nãy giờ vẫn đang khó chịu vì ồn ào .

- Bạn trai mày ư , đừng có mà tự tin quá thá _ nhỏ đó nhìn nó khinh bỉ

- Mấy người làm ơn để tôi ăn có được không _ nó chưa kịp trả lời thì hần nãy giờ đang bực bội vì chưa có miếng gì vào bụng mà còn phải nghe cãi nhau .

Mấy con nhỏ đó nghe xong thì hậm hực bỏ đi còn nó thì nụ cười đắc thắng nở trên môi , ngồi xuống cạnh hần luyện thuyết đủ điều.

- Có ngon hông zạ _ nó nhìn Khánh đôi mắt chớp chớp

- Tạm dc _ hần lạnh lùng đáp mà không thèm nhìn nó một cái

- Tối Khánh ngủ có ngon hông , ăn có đủ hông , có bị ai wánh hông , ngủ có mơ thấy tớ không @\$&%(%)@ Nó luyện thuyết đủ điều còn hần thì vẫn tiếp tục ăn

- Reng reng!!!_ tiếng chuông vô tiết kêu lên , hấn lạnh lùng quay lưng bước vào lớp , còn nó thì chạy theo rồi sực nhớ nãy giờ mình vẫn chưa ăn gì , mặt nó buồn thiu bước vào lớp mà tay xoa xoa cái bụng .

- Ê mày sao vậy Nhi , bộ đi ăn với chàng không ngon àk __ nhỏ Châu nhìn nó rồi cười lém lỉnh

- Hiz tao chưa kịp ăn gì , lại còn phải cãi nhau với mấy con khùng kia nữa __ nó buồn bã đáp

- Màk nãy giờ mày làm gì vậy Châu sao hông xuống căn tin với tao .

- tao bận tí việc ấy màk , màk chuông vừa reo là mày dẫn chàng đi ngay có để ý gì đến tao đâu __ con bạn nói giọng vừa zồn pha lẫn chút giận hờn .

- Thui tao xin lỗi mà , tí ở lại trực toilet với tao nha __ nó nhìn con bạn đám đúi

- Bó tay mày lun __ nhỏ Châu cười

- Hai bạn Nhi và Châu nói gì rôm rã nãy giờ vậy __ Tiếng ông Zi Đan vang lên .Hai đứa nó nói chuyện nãy giờ đâu biết Zi Đan khó tính đã vào lớp từ đời nào đang nhìn tụi nó với đôi mắt rực lửa

-Dạ ... dạ .. tụi.. em đang.. bàn.. về môn toán của thầy.. ík màk __ nó đáp giọng run run do sợ wá .

-Hừ !! thôi được rồi hai em ngồi xuống đi , hôm nay chúng ta đi vào bài học mới_ ông thầy tiếp tục phàn sự giảng bài

Hai đứa nó mừng rỡ ngồi xuống chăm chỉ viết bài , hấn nhìn mà chặc lưỡi. Nó ngồi cặm cúi viết một mảnh giấy rồi quay xuống bàn dưới đưa cho hấn .

“ Tổ thích cậu , cậu có thích tổ không ?? ”

Hấn lạnh lùng ghi một mẩu giấy cho nó vền vền 2 chữ “ không biết ” Nó đọc xong buồn bã nhưng vẫn tự nhủ với mình cố lên .

- Rengg !! _chuông báo hết giờ vang lên

- Khánh ơi mình về thôi __ Nó mừng rỡ quay xuống chỗ hấn

- cậu quên là hôm nay phải trực toilet àk __ hấn đáp mà không nhìn mặt nó cặm cúi thu xếp sách vở rồi lạnh lùng bước đi . Bỏ mặc nó đứng như trời trồng , Huy nhìn thấy tức giận định bước lại an ủi nó nhưng Châu đã tới trước

- Thui mày đừng buồn , rồi từ từ nó cũng thích mày mà __ nhỏ Châu an ủi nó

- Ủk __ nó buồn bã đáp

Hai đứa bước đi mà không để ý có một người nãy giờ nhìn thấy cũng đau lòng không kém gì nó.....7.00 pm .
Tại nhà nó :

- Nhi ơi xuống ăn cơm đi con_mama nó đang dọn đồ ăn ra bạn

- Dạ __nó uể ỏi bước xuống

- Sao con gái hôm nay có chuyện gì buồn hả __ papa nó nhìn nó lo lắng .

- Dạ hông có gì đâu papa , tại con hơi mệt ík mà __ nó ngước mặt lên cố cười gượng .

- Ủk , con nên nghỉ ngơi bớt đừng học nhieu wá có hại đó con (học nhiều mới sợ)

- Dạ __ nó ăn xong xin phép papa , mama lên phòng trước

Nằm trên giường nó suy nghĩ về những hành động của hấn sáng nay àk không suốt cả 17 năm wa , hấn chưa bao giờ cười với nó dù chỉ một lần , lúc nào cũng lạnh lùng như tảng băng di động , ngay cả việc hằng ngày wa kêu nó đi học cũng là do sự nhờ vả của mama nó , chứ nó biết thật ra trong tâm hấn có muốn chút nào đâu , nó vừa ngốc lại vừa phiền , nghĩ vậy mà 2 dòng nước mắt nó đã tuôn ra khi nào . Ngước mắt nhìn qua cửa sổ căn phòng đối diện nó thấy hấn vẫn đang cặm cúi làm bài , nó thầm nghĩ : “ Có thể cậu ấy lạnh lùng với mọi người là do hoàn cảnh gia đình cậu ấy , mình quyết tâm sẽ làm cho cậu ấy thích mình dù có

khó khăn đâu chẳng nữa ” . Nó lấy tay quệt những giọt nước mắt , một nụ cười nở trên làn môi bé xinh của nó , một nụ cười của sự hy vọng và cố gắng .

Tại nhà hần :

“ Nhỏ đó làm gì nhìn mình nãy giờ vậy trời , không để người ta học bài hay sao . Ý mà hình như nhỏ khóc , mà thôi có liên quan gì mình đâu nhỉ ” _ hần tự cốc đầu mình vì cái suy nghĩ ngu ngốc mà đầu bít rắng lên nỗi đau đó trong trái tim hần , sự ấm áp của nó đã thành một vết in không thể xóa mờ .

Cứ thế tối đó có 2 người không ngủ đc , người thì đang hy vọng kết quả tình yêu của mình , người còn lại suy nghĩ bâng vơ về hành động lúc nãy của mình . Cứ thế họ chìm vào trong giấc ngủ , mà không biết rằng ngày mai sẽ là một ngày không đc tươi đẹp cho lắm (cứ ngủ đi con , mai Bì cho biết tay)

2. Chương 2

Sáng hôm sau , mọi chuyện vẫn diễn ra bình thường như mọi ngày , hần cũng qua đánh thức nó dậy hộ tổng lên đường đến trường , người đi người theo sau , có lẽ mọi chuyện vẫn cứ thế tiếp diễn nếu không có một chuyện kinh động xảy ra .

Nó bước vào lớp , đi chậm chậm chậm chậm lại chỗ nhỏ Châu :

- Hù !!!

- ááááááááá _ nhỏ Châu giật mình té xuống ghế .

- Hahahahaha_nó đứng cười sặc sụa mờ không để ý con mắt nhỏ Châu nhìn nó hết sức tình cảm , mặt mày thì đỏ hơn cả cà chua đã rụng .

- Mà cười đủ chưa con điên kia _ mặt hầm hầm nhìn nó

- Dạ... em cười đủ rồi ạ _ nhìn thấy mặt Châu , nó biết điều lễ phép không thì toi .

- Áááááá _ giờ đến lượt cái mỏ một không hai của nó cất tiếng làm chấn động thiên hạ .

- Gì zà con wỹ , sáng h' hai zụ oài nha mày _ nhỏ Châu nhìn nó sợ sệt .

- Tao wên ăn sáng rồi _ nó đáp mà hông nhìn nhỏ Châu quay xuống pàn zưỡi .

- Nó ra khỏi lớp nãy h' oài , tại mày cười zữ wá không để ý .

- Hız , thôi tao xuống cantin mua đồ ăn nha _ nó nói mà mặt bần như bánh bao chịu .

- Ừ đi đi con điên _ nhỏ Châu không wên ghẹo con bạn .

Nó nhí nha nhí nhảnh chạy xuống cantin , bỗng như thấy cái gì đó dưới cầu thang nó thẳng lại nhìn xuống .

- Trời hần đó ư !!_ nó lấy tay zụi zụi con mắt như không tin .

Khi xác định đúng là hần , tim nó đập loạn xạ như mún chạy ra khỏi lồng ngực , vì hần đang cười mà , nụ cười

lần đầu tiên nó đc thấy , nhưng bên cạnh hần là ai thế nhỉ ? Nó cố nhướn đôi mắt lồi của mình , àk thì ra chị Trần hotgirl lớp 12 . Tim nó bây giờ như có bàn tay của ai đó đang bóp thắt lại không cho thở nữa , nước mắt nó lại rơi , lại một lần nữa vì hần mà rơi . Sao hần có thể cười trước chị Trần , trong khi với nó hần lạnh lùng đến đáng sợ . Nó quên mất cái đói , vụt chạy về lớp , nó cố chạy thật nhanh để không nhìn thấy cái cảnh đó nữa . Vào chỗ ngồi nó gục đầu xuống bàn khóc , nhỏ Châu thấy vậy vội hỏi lia lịa :

- Mày sao vậy con wỹ , sao không mua đồ ăn mà khóc zậy .#(*%&())(#\$(___!(\$_()_.....

Nó không nói gì , nhỏ Châu đành pót tay thờ dài nhìn con bạn mình . Bên dãy kia Huy đã nhìn thấy hết , ánh mắt Huy nhìn nó khóc , mà tim còn đau hơn nó , dù không biết vì sao nó khóc , nhưng Huy biết tất cả đều do hần , con người vô tâm lạnh lùng . Huy thầm nhủ : “ Đã đến lúc phải cướp Nhi từ tay hần ” . Chuông vào tiết reo lên , hần bước vào khuôn mặt vẫn lạnh lùng như thường ngày , đi ngang qua nó hần

nghe ” Ừ sao nhỏ đó thấy mình zô mà hok mừng gì hết trơn zậy , thui kệ mặc xác ” . Pà lan sát thủ vô lớp tuyên bố một tin động trời :

- Còn một tháng nữa là thi học kỳ 1 , các em lo chuẩn bị cho tốt

- Trời sao nhanh vậy trời __ Hs 1 nói mà vẻ mặt đau đớn

- Kỳ này chết chắc rồi trời ơi __ Hs # típ lời

Cứ vậy cái lớp #(%()*&*(@\$@()*%*)&*(%&*(%! Riêng nó thì chẳng để ý tại bùn wá mà .

Bỗng :

Rầm __ Pà kô đập bàn đến nỗi gãy lun cái thước.

- Im lặng hết coi , mấy kô mấy cậu tưởng cái lớp này là cái chợ hả __ pã hét thất thanh làm cả lớp nín thin .

- Em Nhi do em học yếu nhất lớp này nên bắt đầu từ nay cho đến hết học kỳ phải qua nhà bạn Khánh để bạn ấy kèm kập à thi với cử __ pã nói típ

Nó nghe thấy tên mình thì cũng ngược đầu lên nhưng mặt cũng chẳng bộc lộ cảm xúc gì .

Còn mấy nhỏ trong lớp :

- Trời sao lúc nào con wỷ cái đó cũng sượng vậy trời , đc anh Khánh kèm cho nó nửa chớ __ NS 1

- Ủ đúng đó bík zậy tao zã bộ học yếu để đc anh ý kèm __ Ns 2 mơ mộng.

@(\$&(%&(*__@)+!)*%())*(&^&^*

Cứ zậy mà típ tục không khí như lúc nãy pà Lan có vẻ chịu hít nấy .

- Rầm !!! __ lần này nhỏ hơn lần trước chút xíu , zo thước bị gãy nên pã zùng tay , mặc dù nội công thâm hậu .

- Mấy kô cứ thấy trai là sáp sáp , phải zống tui một chút xíu chớ (ọ zống má 48t chưa chồng)

- Đáng đời cái tội hám trai __ HS Nam trong lớp đồng thanh trừ hấn và Huy .

- Thôi bắt đầu tiết học __ Pà Lan bắt đầu giảng bài

Hấn nãy giờ im lặng nhìn nó “ Kỳ zậy ta hôm nay nhỏ bị trúng bùa àk , mới sáng còn tí ta tí tồn , mà sao nãy giờ hok thêm nói với mình câu nào zạ , ủa tự nhiên mình để ý làm gì , chẳng phải nhỏ đó phiền lắm sao , thui kệ ” .

Hết giờ nó bần thần cầm cái cặp bước ra khỏi lớp , hấn thì bất ngờ nhìn theo mà cảm thấy có một chút xót xa .

Hấn định bước ra thì một cánh tay rắn chắc kéo bật lại , hấn bực mình nhìn lên kẻ nào thì :

- Mày có thích Nhi không __ Huy zận zữ hỏi

- không liên quan gì nhau __ hấn lạnh lùng đáp định bỏ đi .

- Nếu mày không thích Nhi , thì hãy buôn tha cô ấy đi , đừng làm cô ấy phải buồn nữa __ Huy típ tục nói

Hấn không nói gì bước wa Huy ra khỏi lớp , Huy nhìn theo mà ruột gan sôi lên muốn chạy theo đấm hấn vài cái cho hả zận , nhưng nghĩ lại nó sẽ bùn típ khi hấn bị đánh Huy đành thôi . Huy dầm vào tường thật mạnh “ ***** ” . rồi bỏ về .

Về đến nhà nó nằm vật ra giường nghĩ lại chuyện lúc sáng , tim nó đau đau lắm mà hấn nào có biết . Hàng ngàn câu hỏi được đặt ra trong đầu nó như vì sao hấn cười trước mặt chị ấy , sao suốt 17 năm qua chưa cười với nó lần nào , sao hấn lạnh lùng như vậy nó tự hỏi rồi tự trả lời như một đứa ngốc lắm vậy (trời hok ngốc mới lạ) . Suy nghĩ một lúc nó chìm vào giấc ngủ , mà khóe mi vẫn còn dầm nước mắt .

6h pm :

- Nhi ơi suốt ăn cơm con __ papa lên fòng kêu nó .

Tiếng của papa nó làm nó giật mình thoát khỏi giấc mơ, giấc mơ nó chìm trong hạnh phúc với hân , giấc mơ đc hân yêu . Nó nở một nụ cười chua xót vội bước xuống bàn ăn . Nó cúi đầu xuống bàn , mà cặm cùi ăn có thể nó đang cố che những giọt nước mắt hok bao giờ nghe lời nó .

Reng Reng !!!

- Alo , àk àk bác bích rồi , làm phiền con wá , con chờ tí nó wa liền __ mama nó nói một dây .

- Nhi àk __ mama nhìn nó nhẹ nhàng nói .

- Dạ __ nó giật mình ngược lên .

- Cô giáo kêu con qua nhà Khánh học phải không , ăn cơm xong rùi wa nhà cậu ấy đi .

Nó bỗng sực nhớ lại lời pà cô lúc sáng , nó mún từ chối , hiện giờ nó hok thể đối diện với hân được . Nhưng nghĩ lại kỳ thi này mà hok đạt điểm tốt papa mama nó sẽ bần nên đành cố gắng vậy . Nó lê chân qua nhà hân , mặt buồn rầu , bỗng :

- Nè cậu có muốn học không vậy __ cái giọng nói quen thuộc ấy vang lên .

Nó ngỡ ngàng nhìn lên , hân chờ nó sao , một luồng ánh sáng hạnh phúc chạy qua nó rồi vụt tắt .

- Tớ xin lỗi __ nó đáp hok nhìn mặt hân .

Hân hơi bất ngờ nhưng rồi cũng mở cửa cho nó vào , bỗng có một vật gì đó ôm chặt chân nó :

- Chị Nhi sao hai hôm rùi hok qua chơi với Luân chứ , chị Nhi ghét Luân rùi phải hok ? __ pé Luân nhìn nó mà đôi mắt rơm rớm nước mắt trông kute vô cùng

Tự nhiên bao mệt mỏi hôm nay vụt bay mất nó đáp :

- Không có đâu chị thương pé Luân nhất nhất lun á .

- Thiệt không vậy chị ? __ pé Luân ngây thơ nhìn nó .

- Thiệt mà , bộ pé Luân hồng tin chị nữa sao __ nó giả vờ hờn dỗi .

- Hjhj , hok có Luân cũng iu chị nhất __ thằng bé lém lỉnh hôn lên má nó .

Rồi hai chị em đứng nói chuyện liên miên trên trời zưới đất . Quên mất một nhân vật đứng đó nãy giờ , nhìn nụ cười của nó tìm hân lỗi đi một nhịp , nhưng cũng kịp định thần lại , lạnh lùng nói :

- Nè cậu hok lên phòng tớ học sao

Bây giờ nó mới để ý thấy hân nụ cười nó vụt tắt :

- Pé Luân ơi , chị lên học bài rùi tí xuống chơi với Luân nha

- Ủ ừ hồng chịu đâu chị phải ở đây chơi với Luân cơ __ pé Luân nũng nịu nắm chặt chân nó .

- Thui nào , Luân để chị ík học đi , hok chị ấy thi hok đc , nghĩ chơi với Luân luôn sao __hân ngồi xuống cạnh pé Luân khuyên nhủ .

- Dạ __ pé Luân bần bã .

- Thui Thui đừng bần xấu lắm ík , chị iu pé Luân nhất mà __ nó nhẹ nhàng hôn lên má thằng bé .

- Hjhj Luân qua nhà pé Na chơi đây , chị học bài vui vẽ __ chưa kịp để nó trả lời pé Luân phi thẳng qua nhà pé Na hàng xóm .

Không gian yên ắng bao trùm căn nhà hân , một lúc sau hân lên tiếng phá vỡ bầu không khí :

- Lên học thôi

- Ừ .

Vào phòng hân , căn phòng lạnh băng như hân vậy , toàn một màu trắng tinh , căn phong đc trang trí đơn giản chỉ vón vệt một cái giường , một cái bàn học và một cái laptop cũng toàn một màu trắng , nó mãi mê

nhìn mà vấp phải chiếc xe đồ chơi của pé Luân , hên mà có hân đỡ không bây giờ nó cũng đã hôn đất rồi , mà cũng không biết là xui hay hên nữa vì trạng thái hiện giờ không đc khả nghi cho lắm

Nó nhìn vào mắt hân , khuôn mặt hân , dường như chẳng kiểm chế được tình cảm của mình nữa nó từ từ cúi xuống , khi khoảng cách còn khoảng 3 cm thì hân vội nghiêng đầu sang một bên né tránh nụ hôn của nó . Nó giật mình , vội đứng dậy nở một nụ cười chua xót :

- Xin lỗi cậu , mình học thôi .

Hân im lặng không nói gì có lẽ đang nghĩ về vấn đề gì đó . Hai đứa tiến về bạn học của hân , hân thì ngồi giảng luận chuyện còn nó thì cứ nhìn mặt hân , bất chợt nó cúi xuống đặt lên môi hân một nụ hôn nồng cháy

3. Chương 3

Nụ hôn kéo dài được 5s , hân đẩy nó ra khuôn mặt vẫn lạnh như thường ngày :

- Đừng như vậy nữa

Nó nhìn khuôn mặt đó , tim nó như vỡ ra nhiều mảnh , nó cố kiềm nén không cho nước mắt tuôn ra :

- Tớ xin lỗi , vậy tớ có thể hỏi cậu một câu được không ?

Không đợi hân trả lời nó nói tiếp :

- Từ trước đến giờ , cậu có bao giờ nghĩ mình sẽ thích tớ chưa ?

Hân im lặng không trả lời , một lúc sau nó lại nói típ nhưng bây giờ có vẻ nước mắt cũng chẳng nghe lời nó :

- Xin lỗi cậu , xin lỗi vì đã làm phiền cậu suốt 17 năm qua , có lẽ tớ đã sai khi yêu một người mà có lẽ suốt cuộc đời này vẫn sẽ không yêu mình .

Nói dứt lời nó vụt chạy đi , hân đứng đó như trời trồng nhìn theo mà tim nhói đau :

- Hi , đáng lẽ không còn cái đuôi phiền phức ấy mình phải vui chứ nhỉ , sao tim lại đau như thế này . Mình thích nhỏ ấy sao , không không thể nào chắc mình bị bệnh tim .

- Hai ơi __ pé Luân từ đâu xuất hiện .

- Hả ?__ hân giật mình thoát khỏi cái suy nghĩ ấy .

- Chị Nhi đâu rồi hả Hai __ pé Luân ngậy thơ hỏi .

- Àk àk chị ấy mệt nên về rồi

- Oa Oa oa , hông chịu đâu chị Nhi hứa ở lại chơi với Luân rồi mà __ pé Luân khóc to như mún bể làng bể xóm .

- Pé Luân nín đi __ hân vỗ về pé .

- Hiz

Khóc một lúc pé Luân chìm vào giấc ngủ , hân vội ẵm lên giường mình , nhìn pé Luân hân nghĩ tới papa , mama mình họ chỉ là những con người vô tâm , chỉ biết công việc với công việc không quan tâm con cái nghĩ gì , nhưng từ nhỏ đến giờ hân chưa từng khóc một lần , có lẽ hân muốn mình phải mạnh mẽ để sống trong cảnh thiếu thốn tình thương và để bảo vệ pé Luân .

Quay lại với nó sau khi rời khỏi nhà hân nó đến công viên gần nhà leo lên xích đu , nước mắt này giờ vẫn chưa ngừng rơi . Nó nghĩ về tình cảm của mình dành cho hân , một tình cảm mù quáng , có lẽ nó đã sai và bây giờ là lúc phải từ bỏ .

- Nay __ một giọng nói ầm ập nhưng xa lạ .

Nó giật mình ngẩng đầu lên , một gương mặt rất quen hình như nó đã gặp ở đâu rồi .

- Cậu hông bí tớ sao __ người đó típ tục nói .

Nó ngơ ngác lắc đầu .

- Hiz , trong mắt cậu chỉ có tên đó .

- Sao cơ __ nó ngây ngô hỏi .

- Àk hông có gì , Xin giới thiệu tớ tên Vương Nhất Huy học chung lớp với cậu từ đầu năm , thích thăm một người con gái trong lớp nhưng chưa có dịp thổ lộ __ àk thì ra người đó là Huy .

- Học chung lớp với tớ cơ á , xin lỗi tớ thật là vô tâm .

- Hì hông có gì , mà sao cậu ngồi ở đây một mình thế này , rồi còn khóc nữa __ nhìn nó lo lắng hỏi .

- Tớ nói cậu có tin hông , thật ra tớ đã thích một người suốt 17 năm qua mặc dù bí chắc sẽ hông có kết quả nhưng vẫn mù quáng , tớ thật ngốc phải hông __ nó bần bả nhìn Huy .

- Không , cậu không ngốc đâu , thích một người không phải là có tội , chỉ cần bây giờ cậu từ bỏ đúng lúc thì mọi chuyện sẽ tốt đẹp thui mà __ hần ân cần nói .

- Hì cảm ơn cậu , cậu dễ thương lắm đó __ nó nhìn Huy cười tinh nghịch .

Mặc dù trước h' rất ghét người nào kêu mình dễ thương chẳng hiểu sao lần này cái mặt cứ đỏ lên như cà chua .

- Thui trể rồi tớ đưa cậu về nhà nha

- Ủ đi thôi .

Hai đứa đi về phía nhà nó , nó định quay sang nói đã đến nơi thì Huy đã nói trước :

- Cậu vào nhà đi

- O sao cậu bí đây là nhà của tớ __ nó bất ngờ .

- Àk tại hôm ... trước tớ thấy đó mà __ Huy giật mình lắp bắp nói .

- Hì vậy tớ vào nhà nha , bye cậu .

- A !!! khoan đã

- Hả !!

- Ngày .. mai tớ ... đến ... rữ .. cậu đi học nhá __ Huy nói mà đỏ cả mặt còn run nữa chứ .

- Hì cũng được , chúc cậu ngủ ngon __ nó nói rồi đi vào nhà .

Còn Huy thì mừng wuynh hần lên , thật ra lúc này cu cậu đi ngang qua nhà nó như thường ngày , cứ ngỡ nó ngủ vì phòng nó tắt điện mà , nên bần bả ra về ai ngờ đến công viên thì thấy nó , nhưng nó đang khóc tìm Huy như co lại nhưng cũng dừng cảm bước tới . Không ngờ lại đạt dc hiệu quả cao như vậy , đi ngang qua nhà hần ngược nhìn lên ‘ ‘ đồ vô tâm , cậu đã để mất một món đồ quý giá rồi , đồ ngốc ạ ” .

Cứ thế tối đó 3 người không ngủ được , một người thì bần rầu , lo sợ mình sẽ không quên dc tình yêu ấy , một người thì nằm suy nghĩ miên man về nụ hôn lúc này , và những giọt nước mắt trong suốt 17 năm qua chính bản thân mình đã vô tình đem đến cho nó . Còn người còn lại thì nụ cười vẫn nở trên môi , cuối cùng cũng có cơ hội tiếp cận và được ở bên cạnh nó .

4. Chương 4

Sáng hôm nay chẳng biết có ai nhập vào nó mà mới 6h20p đã mò dậy . Nhưng có điều khác lạ với mọi hôm ick là đôi mắt của nó bây giờ hơi kỳ dị , đỏ đỏ và sưng húp cả lên . Nó bước xuống nhà mà ai cũng giật mình .

- Con gái con bị sao vậy __ papa nhìn nó lo lắng hỏi .

- Dạ con hông sao chắc tối con học bài khuya ík mà (láo dễ sợ dậy pà) __ nó cười mỉm đáp .
- Ủ ăn sáng rồi đi học con __ mama nó dịu dàng nói .
- Dạ .

Một lúc sau Huy tới đón nó đi học , đây là lần đầu tiên suốt nó hông đi học cùng hấn , cái cảnh suốt đường đi học cứ chạy theo sau hấn bây giờ đã không còn nữa , chẳng bık sao tâm trạng của nó không còn bùn như tối hôm qua . có lẽ vì có Huy bên cạnh . Hai đứa tung tăng đến trường , nói luyên thuyên đủ chuyện . Huy rất dịu dàng với nó làm nó cảm thấy đầu đó trong tim có một chút ấm áp và có thể Huy như một liều thuốc giảm đau .

Còn về hấn , tối hôm qua nằm suy nghĩ rất nhiều nên quyết định sáng nay qua rủ nó rồi xin lỗi nhưng mọi chuyện chẳng như mong đợi .

- Con tìm Nhi hả ? nó dậy từ sớm rồi con ạ , có một cậu chàng nào đó tới đưa nó đi học rồi , con thông cảm nha __ mama nó vẫn dịu dàng như thường ngày .
- Dạ con biết rồi , con đi học đây bác ạ __ hấn lễ phép đáp .

Tâm trạng chuyển đổi đến 3 lần trong 5p . Thoạt tiên , bất ngờ vì con ngốc thường ngày hôm nay tự thức dậy không cần đến hấn kêu . Tiếp theo , một cảm giác buồn , thất vọng xâm chiếm lấy hấn . Rồi cuối cùng , sự khó chịu như đang dâng lên trong lòng hấn “ cậu chàng nào ?? chẳng lẽ cái tên nhóc dậy đời mình hôm trước àk ??? Thui không liên quan gì mình ?? Mà sao lại khó chịu như thế này , bực mình qua đi ” . Hấn đi đến trường trong một tâm trạng khựng hoảng , lần đầu tiên đến trường một mình cảm giác thật cô đơn trống trải , không còn ai chạy theo sau , không còn ai luôn miệng “ Tổ thích cậu ” , không còn ai léo nhéo bên tai , có lẽ những việc này hấn đã quen trong suốt 17 năm qua những lúc như vậy thật phiền phức nhưng giờ nó không lặp lại sự trống vắng lại bao trùm hấn .

Tại lớp của nó , hấn , Huy và nhỏ Châu :

Vừa bước vào đập vào mắt hấn , con nhỏ thường ngày đang tươi cười nói chuyện với một thằng con trai khác , nhìn cái mặt hớn hở hai đứa nó mà ruột gan hấn sôi sùng sục . Hấn tiến lại chỗ nó với Huy đập cái cặp xuống :“ Rầm ” :

- Cậu có đi học trước thì cũng báo tôi một tiếng , làm mắc công qua kêu cậu dậy có biết là phiền phức lắm hông .
- Xin lỗi cậu từ bây giờ trở đi cậu hông cần qua kêu tôi dậy nữa đâu , cảm ơn trông suốt thời gian qua đã giúp đỡ __ nó nắm chặt lấy tay , ngược nhìn lên hấn bằng đôi mắt lạnh lùng nhất có thể .
- Ủ vậy cảm ơn nhiều ha ! Từ nay về sau hông cần phải kêu một con ngốc như cậu dậy , đỡ phiền . Tốt thật !! __ hấn nhìn nó khinh bỉ .
- Này !! sức chịu đựng tôi có giới hạn , cậu dừng ngay cái giọng đẽo càng của cậu lại đi __ Huy nhìn hấn tức giận .
- Thui Huy đừng nói nữa __ nó cuối mặt nãy giờ , khẽ kéo nhẹ tay Huy .

Hấn lạnh lùng xách cái cặp xuống bàn “ Hừ !! bênh vực nhau nữa àk , nhìn mà thấy gai mắt . Cách đây một ngày còn “ Tổ thích cậu ” với tôi mà bây giờ quay 180 độ ” . Tim nó như rĩ máu những lời của hấn sao mà chua xót , nó phiền thật ư , có lẽ bây giờ nó đã cảm thấy quyết định từ bỏ của mình là đúng đắn . Huy ngồi bên cạnh an ủi nó làm nó cảm thấy đỡ hơn . Rồi giờ vào lớp cũng tới , hôm nay pà Lan diện một bộ đồ rất ư sáng chói , quỳn một màu vàng từ trên xuống dưới , vừa đặt mông mình xuống ghế thì :

- Thưa cô , cô có thể để em kèm bạn Nhi học được không ạ !! __ Huy lễ phép nói .
- Sao có chuyện gì hả em __ pà nói ngọt xót (với trai đẹp là thế đấy) .
- Dạ tại hình như bạn Khánh có nhiều việc quá nên em giúp thui ạ __ hấn mỉm cười với pà cô , làm nữ sinh trong lớp lẩn pà cô xịt máu mũi .

- Ủi vậy cũng được , thành tích em cũng không kém gì bạn Khánh , em dạy cũng được __ vẫn giọng ngọt như đường vừa nói vừa loay hoay lấy cái khăn chùi .

- Em cảm ơn cô ạ __ nói xong Huy quay qua nháy mắt với nó .

Nó thì bất ngờ , nhưng cũng cảm ơn Huy vì từ bây giờ không cần phải đối mặt với hấn .

- Nè mày quen Huy hả __ nhỏ Châu hỏi pha chút xiu bòn .

- Ủi mới quen hồi tối , Huy dễ thương lắm mày ạ __ nó mỉm cười nói với Châu .

- Còn chuyện mày với thằng Khánh sao rồi .

- Tao từ bỏ rồi , từ bây giờ tao với cậu ấy không còn quan hệ gì cả __ nó cười chua xót .

- Liệu mày từ bỏ được không __ nhỏ Châu lo lắng hỏi .

- Không được cũng phải được thôi , tình yêu này là vô vọng mà .

- Ủi dù mày quyết định sao tao cũng ủng hộ mày chỉ cần mày hạnh phúc được rồi .

- Cảm ơn mày con khùng .

- Nè sao chữ tao hả __ nhỏ Châu mặt đỏ phừng phừng .

- Plè plè tao thích đó __ nó lè lưỡi trêu Châu .

Cứ thế hai đứa tám tùm lum chuyện , hấn ngồi sau nghe hết mọi chuyện , tâm trạng của hấn bây giờ thật khó tả , bòn cũng có , khó chịu cũng có . Còn Huy nhìn thấy nó cười lòng cũng an tâm “ Huy nhất định sẽ làm cho Nhi thích Huy ” .

Giờ ra chơi cũng đến . Nó kéo tay Huy và Châu bay nhanh xuống cantin , bỏ cái đồng thù lù ngồi ở sau , nhìn theo ánh mắt mơ hồ .

- Anh Khánh xuống cantin với tụi em đi __ NS 1 nói .

- Đi đi anh , anh đẹp trai wóa àk __ NS 2

@\$*%()&%()_^(_)(^(_^*&@&*\$%(

- Ok __ hấn lạnh lùng nhìn tụi nó rồi bước đi .

Mấy con hám trai đó cũng lon ton chạy theo , chắc tại thường ngày có nó nên hông dám rủ , hôm nay hấn ngồi một mình bu lại liền thấy gớm . Đến cantin , thấy nó cười nói với Huy , bực mình kéo mấy con nhỏ kia đi ngang qua bàn nó giả vờ cười nói với tụi kia như muốn chọc nó ghen vậy . Nhưng phản ứng hoàn toàn không như mong đợi , nếu như trước kia nó sẽ lại bầm mấy con này ra làm trăm mảnh nhưng giờ nó vẫn thản nhiên vui vẻ mới Huy và Châu . Bực mình , hấn lạnh lùng quay về lớp bỏ mặt mấy nhỏ kia không hiểu sự tình là chi . Nó nhìn theo thẳm nhủ “ Mình nhất định sẽ quên được con người vô tâm đó ” . Tan học nó rủ Huy và Châu đi ăn kem , 2 người không ai dám từ chối cả . Châu nhìn Huy quan tâm nó , “ buồn ” có thể nói hết tâm trạng của Châu hiện giờ không . Lúc này ở Cantin , chờ Châu giới thiệu Huy mới biết tên , từ trước đến giờ chỉ quan tâm đến Nhi mà thôi , điều đó càng làm tim Châu vỡ vụn ra , nhưng vẫn cố cười nói với nó và Huy . Nhân vật chính của chúng ta thì vẫn ngây ngô không hề biết tình cảm của Huy dành ỉnh và tình cảm của Châu dành cho Huy vẫn cứ tự nhiên ăn hết ly kem này đến ly kem khác , mặt dính kem tùm lum , làm Huy và Châu phải phì cười . Vì tiệm kem gần nhà nó nên nó đi bộ về , còn Huy thì đưa Châu về nhà .

Huy đưa châu về nhà rồi chuyện gì sẽ xảy ra ?? Liệu nó quên được hấn không ???

5. Chương 5

Cả ba rời khỏi tiệm kem :

- Vậy tớ về nha cậu đưa nhỏ khùng đó về căn thận á , có gì biết tay tớ __ nó giờ nắm đấm nhìn Huy .

- Hị tớ biết rồi mà , thui cậu vô nhà đi tối 7h tớ qua nhà cậu mình học nha __ Huy nhìn nó cười mỉm .
- Ủ vậy tớ dô đây , tao zê nha Châu __ quay qua nhìn nhỏ Châu đứng nãy giờ .
- Ủ bye mài .
- Mình đi thôi Châu .

Trên đường về cả hai không nói câu gì , Huy thấy ngọt ngào quá nên lên tiếng phá vỡ bầu không khí :

- Châu nè , cậu quen biết với Nhi lâu chưa .

Châu thoáng buồn nhưng cũng trả lời :

- Từ hồi tiểu học Huy ạ , con nhỏ đó lúc ấy cứ bám lấy cái tên lạnh lùng kia như hình với bóng . Có lẽ bây giờ nó không thể quên được tên đó nhưng cậu hãy cố gắng lên nha .
- Ở sa...o ca..u b..i..ết m..i..nh th..ích..Nhi __ hần ngạc nhiên lắp bắp hỏi .
- Hì có gì đâu nhìn cử chỉ cậu đối với Nhi là ra thui mà __ Châu mỉm cười .
- Ủ mình nhất định sẽ làm được . __ Huy cười mỉm ngược đầu lên trời .
- Hị mình sẽ ủng hộ cậu đó , biết chưa __ Châu nhìn Huy tinh nghịch .
- Biết rồi công chúa , cậu dễ thương thật đó , nếu không gặp Nhi trước có lẽ mình sẽ thích cậu .

Huy đâu biết lời nói của mình vô tình đánh thức một trái tim trước giờ vẫn thẫn thức vì Huy . Mặt nàng Châu bây giờ đỏ lét đỏ lơ vội đánh trống lảng :

- A !! tới nhà tớ rồi , Bye cậu nha __ nói xong chạy một mạch dô nhà đóng cửa lại chắc có lẽ sợ Huy nhìn thấy cái mặt đang đỏ lên của mình .
- Trời mình còn chưa kịp nói gì . Đúng là một cô gái thú vị __ Huy nhìn về phía nhà Châu cười thầm .

6.30pm tại nhà hần :

- Hai ơi sao chị Nhi chưa qua zà , Luân nhớ chị Nhi __ pé Luân nhìn hần rơm rớm nước mắt .
- Ờ... ờ .. chi..ị.. ík bạn , àk đúng rồi bạn đấy pé Luân ạ __ hần gãi đầu nói .
- Hôngggggg chịu Luân mún gặp chị Nhi ngay bây giờ __ pé Luân hét lên làm hần giật người .
- Không được đâu chị Nhi đang bận mà , pé Luân ngoan nha __ hần nhìn pé triều mến như mún bảo hãy tha ình .
- Hức hức , Hai hồng thương Luân thì có hai hồng muốn chị Nhi qua thăm Luân cho Luân buồn đến chết lun phải hông __ pé Luân dụi dụi mắt giả vờ khóc .
- Hông có đâu Luân ngoan đừng khóc nữa mà __ hần hốt hoảng .

Pé Luân vẫn tiếp tục khóc hần chẳng biết làm gì nói tiếp :

- Vậy giờ Luân muốn làm gì nào ??

Như bắt đc vàng pé Luân nhanh chóng nói :

- Luân mún mình qua nhà chị Nhi chơi được hông zậy hai __ nhìn hần chớp chớp mắt .
- Không đc __ hần lờ miệng nói .
- Oaoaoao , vậy .. mà .. hai nói.. hai .. thương .. Luân __ pé luân vừa nắc vừa nói .
- Thui được rồi thì qua được chưa nè , bây giờ Luân phải vô ăn cơm tắm rồi hai anh em mình qua nhà nhỏ đó được chưa .
- Hok hok Luân tắm thôi , mình qua đó ăn ké mami Linh cũng được mà , hai mà không đồng ý Luân khóc típ á nha __ sợ hần phản đối pé Luân lên tiến đe dọa .

- Hiz thui zô tắm đi __ hấn bần bã nói .

- Yeahhhhhhhhhh __ pé Luân vừa hét vừa tung tăng chạy vào phòng tắm .

Còn mình hấn ở lại một mình ngồi suy ngẫm “ Chết rồi qua đó lỡ đụng mặt nhau thì làm sao đây trời , hiz chán thật . Mà sao nhỏ đó với tên nhóc kia ở gần nhau là mình thấy khó chịu là sao ta ??? ” đang suy nghĩ pé Luân lên tiếng làm cắt ngang :

- Hai xong rồi mình đi thôi .

- Nhanh zạ .

- Vậy mà nhanh hả , lâu rùi đó , thui mình đi nào __ vừa nói vừa cầm tay hấn chạy đi .

Tại nhà nó :

- Đỉnh đoang !!!

Mama nó chạy ra mở cửa khuôn mặt tươi như hoa :

- Pé Luân cả Khánh nữa vào đi con

- Dạ __ hấn đáp mà nhìn ngó xung quanh sợ gặp nó .

- Mami ơi !! Mami có nhớ Luân hông ???

- Đương nhiên rùi thế pé Luân có nhớ mami hông nà .

- Dạ có nhiều lắm á .

- Hì xem kìa dẻo miệng chưa này . Thế hai anh em ăn gì chưa .

- Dạ chưa ạ __ pé Luân nhanh miệng nói làm hấn chưa kịp nói gì .

- Vậy vô ăn với bác lun nghe Khánh .

Pé Luân kéo dầy dầy cái quần hấn như đe dọa không đồng ý là khóc tại chỗ liền àk nha.

- Dạ __ hấn trong tình thế bắt buộc nên đành vậy .

- Nhi oiiii xuống ăn cơm đi con .

- Dạ __ tiếng nó từ trên lầu vang xuống .

Vừa bước xuống vài bước thấy hấn nó khựng lại định quay mình chạy lại lên phòng nhưng tiếng nói của thiên thần đã kéo nó lại :

- Chị Nhi ơi !! .

- Hả __ giờ nó mới để ý dưới chân hấn còn có pé Luân .

- Chị Nhi không thương pé Luân gì cả hôm qua bỏ về , hôm nay chẳng qua chơi với Luân nữa __ pé Luân dụi dụi đôi mắt của mình .

- Đâu có đâu chị thương pé Luân mà __ nó thấy vậy lật đật chạy xuống bên cạnh pé Luân .

- Thui 3 đứa đi rửa tay rồi vào ăn nào con __ papa nó lên tiếng

Tại bàn ăn bây giờ :

- Pé Luân mún ngồi giữa mami với chị Nhi cơ .

- Ủ vậy Khánh con ngồi cạnh Nhi nha .

- O.. dạ .

Nó thấy tim mình đập nhanh quá , hiz trái tim này cùng với nước mắt sao không nghe lời nó vậy trời . Hơi ấm tỏa ra từ người hấn sao mà ấm áp vậy còn con người gì mà lạnh như đá đóng cục . Còn hấn “ sao ngồi gần nhỏ này hồi hộp dữ vậy trời , mình khùng rồi sao ” . Papa nó lên tiếng làm 2 đứa giật mình :

- Sao 2 đứa không ăn đi suy nghĩ gì vậy .

- Dạ không có _ 2 đứa đồng thanh .

Nó quay qua nhìn hần bắt chợt 4 con mắt giao nhau , 2 con tim thì đập loạn xạ cả lên tình trạng này sẽ kéo dài nếu không có tiếng chuông cửa vang lên . Nó giật mình :

- Để con ra mở cửa bạn con á .

- Huy sao cậu đến sớm vậy .

- Hì tại tớ rảnh mà _ Huy đưa mắt nhìn nhà nó bắt chợt thấy kẻ thù mình đang ngồi chình ình đằng kia .

- Cậu vào đi _ nó mời Huy vào nhà .

- Bạn nào vậy con _ mama nó hỏi .

- Dạ bạn này tới học chung với con .

- Con chào bác ạ _Huy lễ phép chào

- Ủ vậy con lên học đi , àk khánh con cũng lên học đi .

- dạ con...

- Hai àk hai lên học đi từ từ mình về cũng được mà _ pé Luân đá chân hần .

- Thui ba đứa lên học đi , mama ở đây chơi với pé Luân .

6. Chương 6

Tại phòng nó , một không gian u ám đáng bám trên căn phòng , nhưng tia nhìn sệt lửa của 2 chàng trai làm cho căn phòng càng đáng sợ hơn . Hai người cứ đứng đầu mắt với nhau ,nếu bây giờ nó không lên tiếng chắc chiến tranh thế giới thứ 3 bùng nổ thì toi :

- Nè ha..i ngu..ời.. họ..ông đi..ình họ...cc sa..ao _ nó sợ sệt trả lời .

- Àk ở !! Mình học thui Nhi _ Huy giật mình gãi đầu nhưng không quên liếc hần một cái .

Hần thì cứ im lặng nhìn hai người kia . Rồi 3 nhân vật tiến vào chiếc bàn thân iu bé tẹo của nó . Bỗng pé Luân chạy vào :

- Anh gì ơi !!! xuống mami Linh bảo gì kia _ lật đật nắm tay Huy chạy đi .

- Ở _ Huy chỉ kịp nói 1 tiếng .

Tại nhà dưới :

- Nè nhóc bác Linh đâu .

- Àk .. àak .. mami kêu anh đi mua đồ với em đúng rồi đi thôi anh _ lại một lần nữa kéo tay Huy đi .

Pé Luân dẫn Huy đi vòng vòng tùm lum chỗ , mà chẳng biết đích tới là đâu .

Từ khi Huy đi căn phòng trở nên kinh khủng hơn lúc nãy không ai nói gì ai . Nó thì cứ giả vờ chú ý đầu vào quyển sách văn , mà có đọc đc chữ nào đâu chắc tâm trạng hiện giờ không thể tiếp thu được gì . Nó thò tay kiểm cái bút mà không ngược nhìn lên , chụp đc rồi mà sao cây bút của nó hôm nay mềm thế nhỉ còn ẩm ẩm nữa , nó xoa xoa cây bút rồi ngẩng đầu lên . Trời !! Thì ra cái bút nó cầm này giờ là cái ngón tay của hần . Nó giật mình cúi đầu :

- Xin lỗi , xin lỗi cậu .

- Không có gì !!_ nhìn cái vẻ lúng ta lúng túng của nó , hần mún cười thật to nhưng sợ mất hình tượng đành thôi (cha này gớm làm như ca sĩ diễn viên không bằng) .

Nó đỏ mặt tiếp tục đọc quyển sách và không quên nhắc mình “ không đc rung động lần nữa ” . Còn hấn nhìn chăm chăm vào nó , nhìn vào đôi môi chúm chím đỏ đỏ tự nhiên hấn lại nhớ vụ nộ hôn hum trước buộc miệng nói :

- Sao hôm đó cậu hôn tôi vậy .

Nó bất ngờ nhìn lên nhưng rồi cũng trả lời nét mặt hơi bùn :

- Tại lúc đó tôi thích cậu nên không kiềm chế đc tình cảm của mình .

- Vậy bây giờ thì sao ???

- Sao gì ??

- Ý tôi là ... bây giờ cậu như thế nào đối với tôi .

- Bây giờ có lẽ tôi chưa quên đc nhưng nhất định trong một tương lai không xa sẽ được thôi .

- Tôi....

Tiếng cửa mở ra Huy bước vào làm cắt ngang lời hấn nói , chẳng biết sao nên đành nín thinh .

- Nãy giờ hấn có làm gì cậu không _ Huy lo lắng hỏi .

- Không có gì đâu _ nó mỉm cười nhìn Huy .

- Quan tâm lo lắng quá ha _ hấn nói mà giọng có vẻ hơi hơi ghen tị .

- Liên quan gì cậu _ nó quay sang liếc hấn nói .

Lời nói của nó làm tim hấn như bị ai đó cầm dao đâm thẳng vào . Đau lắm sao mà đau thế này hấn tự hỏi với bản thân mình .

- Thôi Nhi ơi khuya rồi mình nên về thôi , mai mình sang rủ cậu đi học tiếp nhé _ Huy nhìn hấn rồi nói .

- Ừ để mình ra tiễn cậu .

Hai người đi ngang qua hấn , nhìn theo sau hấn cảm thấy một chút gì đó nhói trong tim . Nhưng rồi cũng bước xuống dẫn pé Luân về nhà .

Tại nhà hấn :

- Hai ơi !! Lúc nãy 2 người có tiền triển gì hông .

- 2 người nào .

- Thì Hai với chị Nhi đó chẳng phải 2 người giận nhau là gì .

- Thui hông có gì đâu Luân còn nhỏ lắm hông hiểu nổi đâu .

- Hức !! vậy là hư bột hư đường chứ gì , uống công Luân dẫn anh kia đi tìm lum tạo cơ hội cho hai người .

- Cơ hội gì chứ ? Thui đi ngủ đi ông tướng khuya rồi .

Cứ thể hai anh em bước vào phòng ngủ . Hấn nằm trên giường suy nghĩ vu vơ “ nhỏ đó từ bỏ thật rồi sao ?? Có khi nào nhỏ đó thích tên kia không nhỉ ??? Tại sao mình lại phải khó chịu như thế này ???Hiz con nhỏ đó làm mình không còn là mình nữa rồi ”

7. Chương 7

Sáng hôm sau mọi chuyện cứ bình thường như ngày hôm qua nó với Huy đến trường ,nhưng đối với hấn thì không bình thường chút nào cả , nào là nắm tay nhau đến trường , cười tí ta tí tởn.... (hấn mới đúng là mất bình thường thì có liếc ngang liếc dọc con người ta) .

Tại lớp :

- Hôm qua cậu ngủ ngon không .

- Hì cũng đc Huy ạ , còn cậu .

- Hì chắc nếu có tớ thì ngủ ngon hơn ha __ Huy tỉnh nghịch đá lông nheo với nó .

- Cậu này_ nó xấu hổ cuối mặt xuống .

- Hahaha zỡn thui mà ...

Hai người cười đùa hết chuyện này đến chuyện khác bỗng :

- Rầm!!!

Nó với Huy quay xuống bàn dưới đồng thanh :

- Chuyện gì vậy .

- Mấy người có biết là gần đến kỳ thi rồi hông ???

- Ờ thì sao __ 2 người lại đồng thanh .

- Mấy người hông mún học thì làm ơn để người khác học giùm cái , la lối om sòm . muốn tình tứ thi đi chỗ khác tình tứ __ hần bực bội nạt nộ .

- Ô wả là thiên tài , chắc chắc cầm sách ngược mà cũng đọc đc cậu hay thật đó __ Huy chắc lưỡi lên giọng .

- Ô... thì..ì ... ma..ặc...ke..ệ...tui..i __ hần giờ mới nhìn lại wuyển sách , vừa xấu hổ vừa giận giữ .

- Thui mình ra cắntin chờ nhỏ Châu đi Huy __ nó đứng dậy kéo tay Huy đi không thèm nhìn hần một cái nào hết trơn hết trọi .

- Ờ ờ , bye nha thiên tài , hôm nào chỉ tôi đọc sách ngược với __ Huy vừa đi theo nó vừa quay đầu lại chọc hần .

Còn phần hần ruột gan như muốn lộn ra tức wá chịu không nổi hần lại đập bàn hên sao nó hông gầy (tội nghiệp cái bàn hy sinh vì sự nghiệp của tương lai) . Mấy bạn học sinh nhỏ bé đang run rẩy vì sợ tại gương mặt hần bây giờ rất đáng sợ dường như mún ăn tươi nuốt sống Huy bé nhỏ vậy làm mấy con nhỏ kia lúc nãy định bu lại giờ nằm sãi lai zưỡi đất , chắc phải kêu công an bắt hần vì tội giết người không gớm tay . Giờ học cuối cùng cũng tới , nó Huy với Châu vui vẻ bước vào lớp , nhìn xác người nằm đầy lớp , và thủ phạm thì vẫn đang ngồi ung dung cầm wuyển sách đọc bài, vừa thấy Huy zô gương cao đôi mắt không thân thiện mấy nhìn Huy , còn Huy không những không run sợ mà còn đáp lại bằng một nụ cười khinh khỉnh , làm mấy con nhỏ nãy giờ nằm zưỡi kia , máu lại sít ra đầy cả cái lớp . Nó với Châu đứng ôm nhau mà run :

- Kinh khủng qua mầy ơi __ nó bủn rủn tay chân nhìn Châu .

- Ờ ... ờ tao cũng thấy zậy lần đầu tiên tao thấy thẳng đó đáng sợ đến zậy , bình thường nó lạnh lùng còn đỡ hơn bây giờ __ nhỏ Châu tình trạng cũng ko hơn nó là mấy.

- Ờ tao sợ wá .

- Mà sao nó bị zậy mầy .

- Tao cũng hông biết (tại má chó ai hông biết ngây thơ ghê)

- Hai người đẹp đừng sợ có hoàng tử đây rồi , sợ chi con wái vật thiên tài đóá __ Huy nói nhìn hần cười đều , rồi zấn 2 nàng về bàn an tọa .

Hên bà kô bước vô lớp sớm không chiến tranh xảy ra rồi :

- Sao thế này , các bạn đâu rồi sao chỉ còn có 4 em .__ Lan nhìn vô lớp bất ngờ hỏi .

- Dạ thưa cô mấy bạn bị wái vật trong lớp làm hoảng sợ xiu hết trơn rùi cô __ Huy ngọt ngào nhìn bà cô .

-Ặc , thui các em kêu mấy bạn zậy về ổn định tinh thần đi , hôm nay cô cho lớp nghỉ .

- Dạ __ nó , Huy và Châu đồng thanh .

Bà kô vừa bước ra khỏi lớp :

- Yeah !! Cảm ơn Huy nhiều nha thế là khỏi học __ Vừa la hét vừa ôm Huy .

- Ô

Huy mặt đỏ như quả cà chua , Châu thì hơi bần bần nhưng cũng cố vui vẻ , hấn bắt ngờ đứng zậy gạt tay nó ra :

- Mấy người tưởng cái chợ sao mún ôm sao ôm .

- Ờ đúng đó mình về thôi 2 người __ Châu lên tiếng .

- Ủ __ nó ngây thơ đi theo .

Bỗng Châu way lại :

- Nè về luôn hông __ nhìn hấn .

- Về thì về sợ mấy người àk .

Cứ thế 4 con người trên một con đường , nó thì có hấn hơi ngại nên nói ít hơn mọi hôm , Huy thì tìm đủ mọi cách để chọc hấn , nhỏ Châu nói hơi bị nhiều cho không khí bớt mùi sát khí với lại căng ý mà . Đến ngã kia zo huy và Châu cùng đường nên fải rẽ mặc dù Huy không mún chút xíu nào nhưng cũng phải đưa Châu về . Đoạn đường còn lại chỉ còn nó và hấn , với nó sao mà nặng nề zữ vậy nè , cuối cùng cũng tới nhà hấn , nó đi bỏ đi về thì :

- Lúc trước đi với tôi nói nhiều lắm cơ mà , sao bây giờ im zữ vậy .

- Quá khứ wa rồi thì đừng nhắc lại __ nó khẽ nói .

- Tôi....

- Khánh ơi !! Có chuyện rồi __ hiz mỗi lần tới lúc hấn định nói ra cái gì đó trong tâm tư mình thì lại bị người ta ngăn cản .

- Sao cơ cô , bé Luân có chuyện gì ạ __ hấn lo lắng nhìn cô hàng xóm người vẫn trông bé Luân thường ngày khi hấn đi học .

- Pé Luân nó bị sốt rồi cháu ạ , tối qua zăn em đi đâu để nó sốt vậy .

- Hả pé Luân đâu cô __ hấn lo loáng hỏi.

- Ở trong nhà cổ mới ăm về .

- Nè chờ tôi với .

Nó và hấn lật đật chạy vô nhà với vận tốc kinh khủng đến bên giường pé Luân :

- Chị Nhi đó hả __ pé Luân khẽ nói nho nhỏ .

- Ủ chị đây , hức ... hức pé Luân có sao hông __ nó sứt sùi .

- Chị Nhi ở đây với pé Luân nha . đừng về .

- Hiz ừ pé Luân mún gì cũng đc hết .

- Thui pé Luân ngủ đi , tí hai nấu đồ ăn cho rùi zậy ăn nha .

- Dạ .

Hai người bước ra khỏi phòng nhẹ nhàng đóng cánh cửa lại :

- Nè cậu biết nấu ăn à .

- Biết sơ sơ .

- Vậy thui để tôi nấu cho .

- Làm được không đó .

- Đừng khinh thường tôi như vậy chứ .
 - Ủ zậy cũng được .
 - Vậy tôi xuống nấu đây cậu gọi zùm nói mama tối nay tôi ở đây .
 - Gì ở đây á !!!
 - Sao không được àk . Tôi chỉ vì pé Luân mới ở lại thui , tôi hết thích cậu rồi không làm phiền đâu mà lo .
- Nó đi xuống bếp hần vẫn đứng đó “ Không thích ư ?? Sao mỗi lần nghe câu này tim mình lại đau ?? Mình thật sự đã ??? Không không thể nào ”

8. Chương 8

Tại nhà của hần :

- Dạ tại pé Luân nó bị sốt đó bác , cứ không cho Nhi zê nên tối nay xin phép bác cho Nhi ở một đêm .
- Ủ bác biết rồi !! mà pé Luân nó đỡ chưa con .
- Dạ cũng hơi đỡ so với hồi chiều rồi bác ạ .
- Ủ vậy con Nhi làm fiền bác tối nay nhé .
- O làm fiền gì đâu ạ !! Con mới là người làm fiền bạn ấy .
- Thôi con cứ nói vậy . Bác cúp máy nha , gửi lời hỏi thăm sức khỏe của bác tới pé Luân .
- Dạ cháu chào bác ạ .

Mama nó cúp máy miệng cười tươi như hoa hồng mới nở “ Công nhận pé Luân chơi chiêu này hay thật !! Con rě tương lai cố lên con !! ” . Hần vừa cúp máy xong thì :

- Nè lấy hộ tôi cái khăn đi _ giọng nó từ trong bếp vang ra .
- Ủ .

Hần lấy khăn vội chạy vào trong bếp đưa cho nó , thì cũng vừa lúc nó way lại nhìn . 4 con mắt nhìn nhau , 2 trái tim loạn nhịp , đang gây cấn thì :

- Á nóng wá .
- Trời đưa đây coi _ Hần vội cầm cái tay nó chạy lại vùi nước .
- Sao cậu hậu đậu thế không biết .
- Đâu fải tại ... tại tôi đâu tại cậu cứ đứng đó không chịu đưa cái khăn tôi bắt nồi cháo xuống , nó sôi trào ra mà con trách người ta _ Nó đỏ mặt một lần vì chàng đang nắm tay , một lần vì bị mắng .
- Ủ thì tại tôi được chưa _ hần vừa nói vừa thổi thổi ngón tay bị phỏng .

Nhìn vẻ mặt lo loáng của hần zành ình thì tim nó lại đập một ngày một nhanh hơn . Thấy lâu wá mà hần chưa thả tay mình ra nó nói :

- Nè tôi hong sao nữa oài , cậu bỏ tay tôi ra được chưa vậy ???
- Àk ... xin lỗi , mà sao tôi fải xin lỗi cậu nhĩ , thôi zon ra đi tôi lên kêu pé Luân xuống _ hần vội quay đi zấu cái mặt đang ngượng của mình .

“ Cậu ta bị sao thế nhĩ ??? Chắc pé Luân đang bệnh nên lo ???” nó thầm nghĩ , trong lòng vui vui vì lúc nãy hần lo cho nó mà .

Tại bàn ăn :

- Trời ơi chỉ có cháo thôi hả .

- Chứ sao pé Luân bệnh nên fải ăn cháo .
- Nhưng tôi đâu có bệnh sao fải ăn cháo , sao cậu không nấu vài món ăn với cơm .
- Thì tại..tôi biết nấu cháo hông àk .
- Trời ơi !!! Zậy mà lạnh cha lạnh chanh đòi nấu .
- Tôi ...
- Thôi hai người đừng cãi nhau nữa Luân mệt quá .
- Pé Luân mệt hả ??? Hay là đi nghỉ .
- Zạ hông nghĩ đâu , cô giáo nói với Luân là mệt mà đi nghỉ là càng mệt thêm , tốt nhất là nên chơi game để khỏi mệt ý . Zậy nên tí ăn cháo xong Luân lại chơi game nha Hai .
- Ủa có zụ này sao ta , sao cô giáo mình hông zậy vậy Khánh .
- Hỏi tôi tôi biết hỏi ai , lần đâu nghe chuyện này .
- Hức... hức 2 người hồng tin Luân fải hông .
- Đâu có đâu pé Luân ngoan , nói gì cũng đúng hết trơn .
- Ủ đúng rồi đó ăn xong hai chơi game với pé Luân nha chịu hông ??
- Dạ chịu .
- Nè nhà cậu có đồ mặc hông tôi tắm sáng giờ mặc đồ này nóng quá .
- Cậu nghĩ tui là con gái hay con trai mà có đồ cho cậu . Thôi lên tủ lấy đồ tôi mặc đờ đi .
- Ờ vậy tôi lên phòng pé Luân tắm .

30 phút sau :

“ Chết rồi mình chưa lùm đồ mà nhảy zô tắm , giờ sao đây ta , thui kệ 2 anh em họ chơi zưỡi kia chắc hồng lên đâu , mình chạy wa phòng hấn lấy vậy ” Nó ngẫm nghĩ rồi wuấn cái khăn chạy wa phòng hấn .

Ở zưỡi lâu :

- Hai ơi !! Luân chán chơi game oài , bây giờ Luân mún đọc truyện cơ , Hai lên phòng lấy truyện cho Luân đọc đi .
- Ờ để hai chạy lên lấy .

Hấn lật đặt chạy lên phòng lùm wuễn truyện cho em trai cưng của mình . Vừa chạy vào hai mắt căng to ra , hấn nhìn nó , nó nhìn hấn rồi nhìn xuống zưỡi thấy thân mình chỉ vồn vẹn một cái khăn trắng :

-ÁAAAAAAAAAAAAAA_ nó và hấn đồng thanh .

- Tôi xin lỗi ... tôi chỉ lên lấy wuễn truyện .
- Đồ dê sồm kia , còn đứng đó hãaaaaaa.

Hấn lật đặt bước ra khỏi phòng , thở hồng hộc đặt tay lên ngực “ Sao tim đập nhanh zữ vậy nè ??? Ó mà mình có lỗi hả ?? Sao nhỏ đó ở đây ??? Đây là phòng mình mà ?? Sao mình phải xin lỗi chứ ??? ” Nghĩ vậy hấn mở cửa bước vào :

- Nè cậu sao tôi phải Xin
- lỗi _ Mắt hấn mở to trao tráo nhìn vào nó , nó cũng nhìn lại rồi điệp khúc hét lại bắt đầu nhưng lần này chỉ có mình nó :
- ÁAAAAAAAAAAAAAA. tên dê sồm cậu còn zô lại nữa àk .

Lần này không zám để nó đuổi nữa hấn vội chạy ra “ Mình thật là” .

Ổ zưỡi lâu thiên thần của chúng ta “ Yeah!! kế hoạch 1 đã thành công , kakaa Luân vả là thông minh . Tiếp tục thôi ” . Pé Luân chạy lại ổ điện thò tay gạt cầu zao xuống , khăn nhà phút chốc rơi vào bóng tối . Ổ trong phòng nó sợ sợ lắm , sợ bóng tối mà nói đúng hơn sợ ma , nó bắt đầu khóc và khóc . Hấn ở ngoài phòng , biết nó sợ vội mở cửa phòng chạy vào :

- Nè Nhi cậu ở đâu vậy .

- Hiz hiz tớ ở đây nè , sợ wá Khánh ơi .

- Chờ tí tớ lại ngay _ hấn thoáng thấy nó ngồi sát bên cửa sổ . May nhờ có ánh sáng mập mờ của ánh trăng không thì cũng chẳng biết nó ở đâu .

Hấn tiến lại gần bên nó , ôm nó vào lòng , nó sợ lắm nhưng vẫn nhận ra rằng hấn đang ôm nó , lần đầu tiên ư ?? Không lần thứ 2 rồi . Hồi nhỏ cũng đã có một lần tương tự như vậy , từ lần đầu tiên đó nó đã ngộ nhận rằng hấn chính là hoàng tử của mình bảo vệ mình .

- Nè ngốc đừng sợ nữa , có tớ đây rồi .

- Ủ cảm ơn cậu .

- Nào nắm tay tớ tớ đỡ cậu zậy .

Nó nghe lời nắm tay hấn cố gắng đứng zậy . Chẳng may hấn vừa đứng lên zầm chúng cái ống wuần của nó trơn ngã ra sau , kéo nó ngã theo . Vừa lúc đó pé Luân gạt cầu chì lên , đèn vừa sáng lên là lúc 2 nhân vật chính của chúng ta , người nằm trên người nằm zưỡi , 4 con mắt nhìn nhau chăm chăm , 2 trái tim khẽ rung động . Bé Luân bước vào :

- Hai ơi hai người có sao hông ??

Vừa bước vào nhìn thấy cảnh này làm ô nhiễm đầu óc ngây thơ của pé Luân :

- Luân ra đây hông làm phiền 2 người nữa , 2 người cứ tiếp tục đi _ pé Luân vội đóng cửa lại .

Đến giờ nó mới định thần lại được vội đứng zậy :

- Cảm ơn cậu .

Hấn vẫn nằm đó nhìn kỹ bộ zạng của nó rồi thành linh :

- Hahahahaha .

“ hấn cười , cười với mình sao ” một ý nghĩ thoáng wa trong đầu nó .

- Cậu mặt đỏ của tôi trong kỳ wá .

Hấn nói đúng thật , cái áo sơ mi trắng thì zài gần bằng đầu gối , cái wuần thì vừa rộng vừa dài trả trách lúc này hấn giấu phải .

- Cậu đang cười đó sao .

- Hả sao _ hấn định thần lại không cười nữa lấy lại bộ mặt lạnh lùng của mình .

- Àk hông có gì tôi đi đây .

“ Sao mà mình có thể cười một cách tự nhiên như vậy được nhỉ ??? Quả thật nhỏ đó đã biến mình không còn là mình nữa rồi ” hấn khẽ cười suy nghĩ .

- Chị Nhi ơi lúc này hai người làm gì zạ .

- Chị chỉ bị té thôi mà pé Luân ngốc không được nghĩ lung tung nghe chưa .

- Dạ .

Vừa lúc đó hấn bước ra :

- Àk hai ơi tối nay , Luân với hai với chị Nhi ngủ chung nha .

- Hả _ nó với hấn đồng thanh .

Quay lại nhìn nhau rồi tiếp tục đồng thanh :

- Không được .
- Hức hức . Luân bị đau mà 2 người cũng không chịu Luân chút xíu nào __ pé Luân zã bộ lấy tay đưa lên má quẹt nước mắt .
- Đau có . Thôi được rồi ngủ chung cũng được mà .
- Nè ai cho cậu tự ý wuyết định hả .
- hiz , zậy là chị Nhi không thương pé Nhi .
- Hông có đâu , hjz thôi cũng được zậy .
- Yeah !!! .

Tại phòng pé Luân :

- Hai người nằm xuống đi chứ ? Sao đứng không zậy .
- Ờ ... ờ .
- Luân nằm chính zữa nha hai người nằm 2 bên đi .
- Ủ chứ giờ biết sao .

Chẳng mấy chốc pé Luân đã ngủ mà hông biết ngủ giả hay thiệt nữa đây trời . Nó quay sang nhìn thấy hấn , khuôn mặt vẫn vậy , vẫn làn da trắng đó , vẫn đôi môi đó.

Nó bắt giác đưa tay lên sờ má hấn :

- Làm sao để có thể quên được cậu đây .
- Nước mắt khẽ rơi , nó định rút tay mình lại thì một bàn tay mạnh mẽ nhưng ấm áp , nắm chặt tay nó :
- Đừng bỏ cuộc , đừng quên tớ .

9. Chương 9

Tiếp tục câu chuyện rắc rối của 2 người này :

- Đừng bỏ cuộc , đừng quên tớ __ hấn nói tay vẫn nắm chặt tay nó .
- Tại sao chứ ?? Rõ ràng cậu đâu thích tớ , tớ cần một lí do , một lí do để không bỏ cuộc Khánh à !! __ nó nói trong tiếng nấc .
- Tớ không biết , thực sự không biết . Nhưng... tớ cảm thấy tớ không còn là tớ nữa rồi , khi thấy cậu nói chuyện , đùa zỡn với cái tên ấy là cái cảm zác khó chịu lại dâng lên trong tớ . Đã hai ngày đi đến trường không có cậu , con đường dường như zài zài lắm , bình thường tớ cảm thấy con ngõ như cậu thật phiền fúc , nhưng khi không có cậu cái cảm giác thiếu vắng tràn ngập trong lòng tớ . Bây giờ tớ không thể xác định được tình cảm của mình nhưng cậu có thể chờ tớ được không ??
- Cậu... nói thật chứ ?? __ nó nãy giờ chăm chú nghe không bỏ sót một từ nào .
- Cậu thấy tớ giống nói zỡn lắm hả ?? Ngốc __ hấn khẽ thò tay cốc nhẹ vào đầu nó một cái .
- Đau __ nó khẽ nhăn mặt , tay xoa xoa cái đầu .
- Thui tớ xin lỗi , mà ngủ đi ngốc .
- Ủ biết rồi __ nó nhăn mặt quay đi miệng thì lẩm bà lẩm bầm “ Lúc nào cũng gọi người ta ngốc ” .

Hấn nghe rõ mồn một phì cười nhưng cũng không nói lại không khéo nói qua nói lại đến sáng mắt . Nói xong những gì trong lòng mình hấn cảm thấy nhẹ nhõm hẳn đi , mỉm cười một cái rồi cũng nhắm mắt lại đánh một giấc . Còn nó bây giờ chắc đã ở trên 9 tầng mây wá , “ hạnh phúc ” 2 từ này có thể biểu hiện

tâm trạng của nó lúc này , nằm một lúc nó cũng chìm vào giấc ngủ và hy vọng mơ thấy một giấc mơ tràn ngập hạnh phúc trong tương lai chứ không phải là một màn đen đau khổ . Liệu ông trời có chiều ý con người ta không ???

Một đêm tràn ngập hạnh phúc của 2 con người cũng đã trôi qua và bây giờ nắng sớm của một ngày mới đã xuất hiện , hân kê trở mình , cảm thấy có gì đó nặng nề đang đè lên thân thể mình , quay đầu nhìn sáng bên cạnh , phút chốc hân cảm thấy một thiên thần hạ cánh xuống giường của hân .

Ánh sáng chiếu vào càng làm tôn thêm vẻ đẹp của một thiên thần mà bây giờ hân mới chợt nhận ra trong khi bao người khác đã biết từ lâu lâu lắc rồi . Nó kê trở mình , rồi trợn to con mắt của mình nhìn vào sinh vật lạ đối diện mình , rồi 1 2 3:

- ÁAAAAAA !! Sao cậu ở đây ạ .
- Cậu ồn ào thật đó , chẳng phải tối wa mình ngủ chung với pé Luân sao .
- Ờ há , mà pé Luân đâu ta .
- Ờ đâu mắt tiu rồi .
- Luân đây này .

Không hẹn mà cả 2 cái đầu đều quay ra hướng sát ra tiếng nói :

- Thấy 2 người ngủ zữ wá , mà cũng tình cảm nữa chớ nên Luân xuống vệ sinh trước __ pé Luân nhìn 2 đứa tụi nó mà mặt zan zan .
- Tình cảm gì chứ __ 2 người cùng đồng thanh .
- Chứ hông phải sao , chân của chị Nhi đang gác lên hai của em kìa .
- Lại một lần nữa 2 cái đầu cùng nhìn xuống dưới , rồi lại ngẩng lên nhìn nhau :
- Sao kỳ ạ ta __ nó gãi đầu ngượng ngùng nhìn hân
- Kỳ gì mà kỳ hử , gác chân lên người ta ngủ cho sướng , hèn gì thấy nặng nề .
- Hiz tớ xin lỗi .
- Có vậy cũng xin lỗi , mà mấy giờ rồi nhỉ ??.
- Àk ờ hình như 9h rồi 2 ạ .
- Ủ .. Hả !!! 9h rồi á trễ giờ học rồi trời . __ cả 2 cùng đồng thanh
- Thui 2 người nghỉ một ngày zãn Bj đi chơi đi .
- Thui hai không đi đâu mệt lắm .
- Hai không đi Luân ghét hai suốt suốt đời .
- Thui được rồi thì đi .
- Còn chị Nhi có đi hông .
- Dĩ nhiên là đi rồi __ nó cười tít cả mắt .

10. Chương 10

Tại nhà hân :

- Giờ mình đi luôn hả hai .
- Ủ mà Luân đi thay đồ đi . Còn cậu định mặc bộ đồ đó ra ngoài àk .
- Nó nghe hân nói cúi đầu xuống nhìn , rồi quay lên gãi đầu :

- Vậy tớ lên thay đồ đây .Àk mà nè đừng có lên nữa đấy nhá .

- Ai thêm chời _ hnă nói mặt đỏ cả lên .

Lúc ba người này đang vui vẻ chuẩn bị đi chơi còn Huy thì sao nhỉ :

Tại nhà nó :

- Dạ con chào bác , bạn nhi dậy chưa hả bác .

- Àk chắc sáng nay nó đi học với thằng Khánh đó con . Làm phiền con wá .

- Ủa .

- Sao hông con .

- Dạ hông có gì vậy con xin phép bác con đi .

- Ủ tạm biệt con .

Huy rời nhà nó đến trường mà không biết bao nhiêu câu hỏi đặt ra trong đầu Huy “ Sao Nhi lại đi với tên đó nhỉ , hay là có chuyện gì rồi ” . Cứ thế Huy tự hỏi và tự trả lời cho đến khi đến trường .

Tại lớp nó :

- Nè Huy đến rồi hả , còn con khùng kia đâu _ nhỏ Châu thấy Huy hí hửng chạy lại .

- Tớ chẳng biết nghe đâu mama Nhi nói là đi học với tên thiên tài rồi , mà sao chẳng có đây nhỉ .

- Sao cơ đi với tên đó àk , kỳ vậy ta .

- Tớ chẳng biết nữa _ Huy cúi xăm mặt xuống thấy thế Châu nói :

- Thui chắc hông có gì đâu , Huy đừng bần nữa .

- Huy đâu có bần đâu .

- Xạo chưa kìa _ Châu thò tay nhéo mũi Huy .

- Đau wá , Châu này _ Huy lấy tay xoa xoa cái mũi vàng bạc của mình .

- Ai bảo Huy nói xạo với Châu chi .

- Hiz Huy xin lỗi mà Châu đừng giận Huy nha .

- Hông thêm .

- Đi đi mà công chúa .

- Hjhj , plè plè Huy bị Châu lừa kìa _ Châu lè lưỡi trêu Huy , rồi bỏ chạy .

- Á chà hôm nay zám trêu Huy nữa hả _ Huy thấy Châu chạy , liền đuổi theo ngay

Cả hai chạy loạn xà ngầu trong lớp . Nhờ có Châu mà Huy chẳng còn thấy bần như lúc nãy nữa , Huy nghĩ rằng có người bạn như Châu thật là tốt . Nhưng đối với Châu thì không fải vậy , thấy Huy bần vì nó , Châu cũng bần lắm , Châu thầm trách nó tại sao bây giờ lại đi với tên kia , liệu nó có làm Huy tổn thương hay không . Châu lo cho Huy mà không quan tâm đến bản thân mình , không nghĩ rằng mình sẽ bị tổn thương hay sao .

Thoai quay về cuộc đi chơi của 2 nhân vật chính , àk không 3 người còn một thiên thần bé bỏng nhưng ranh ma nữa :

- Hai , chị Nhi mình đi thôi _ Luân từ trên lầu chạy xuống khi đã hoàn thành nv thay đồ .

Hôm nay pé Luân rất ư là dễ thương với một chiếc áo bông đà bên ngoài khoát một chiếc áo ba lỗ trắng , mặt một chiếc quần short đen , đội một chiếc mũ trắng có tai màu đà hai bên và đôi giày xinh xinh cũng màu đà nốt .

Hắn thì mặt một cái áo phong đơn giản có hình Gấu panda , một cái quần bò cũng đơn giản và đầu đội một cái nón lưỡi trai . Nó vừa thay đồ xuống , nhìn hắn không khỏi bị cuốn hút , nó đứng nhìn hắn say đắm nếu pé Luân không ra tay chắc không được đi chơi lun wá :

- Đi thôi hai người , nhanh nhanh nào __ pé Luân bỏ chạy ra trước .
- Đi thôi Khánh __ nó cũng chạy theo pé Luân nhưng không quên quay đầu lại kêu hắn , kéo hắn trốn ở nhà thì toi .

Tại vì không có đồ thay , nếu giờ về nhà thì mama nó sẽ hỏi tội không đi học nên nó thay đồ bộ đồ đi học , nhưng cũng không kém xinh . Nó hắn với pé Luân đi bộ đến công viên , người ngoài đường ai ai cũng nhìn bọn nó nhất là hắn mấy girl ngoài đường cứ zán chặt mắt vào hắn lạ nhỉ người ta đã cố ý mặt đồ đơn giản rồi mà , nó thì mún tức điên lên lun , mún lại móc mắt mấy con nhỏ đó cho đỡ tức nhưng sợ hắn giận rồi lại thôi . Hôm nay chẳng biết sao ở công viên nhộn nhịp hẳn cả lên , thoáng thấy một đám đông đứng , nó và pé Luân kéo hắn chạy một mạch lại đó , len lỏi vô đám đông cuối cùng , bọn nó cũng đứng được đầu hàng . Bây giờ mới để ý đến khung cảnh xung quang chỗ ông đầu hói đang đứng trên bục nói , đối với nó rất đẹp xung quanh toàn là bong bóng bay hình trái tim , nào đỏ nào hồng , phía trên còn có một tấm bảng to ghi “ Trò chơi thể hiện tình yêu ” . Ông đầu hói nói :

- Nhân ngày hôm nay , là lễ kỉ niệm 1 năm thành lập công viên nên chúng tôi sẽ tổ chức một trò chơi dành cho các cặp vợ son , cặp nào thắng sẽ được nhận được điện thoại đôi với giá @\$*%&(. Thể lệ trò chơi như sau , trò chơi bao gồm 5 cặp , mỗi cặp người chồng sẽ bế người vợ trong tay , cặp nào ngã xuống buộc phải rời khỏi cuộc thi . Và các vị có thấy những bao gạo 3kg và 5 kg ở đây không ạ , nó dùng để sau mỗi lần cặp nào rời khỏi cuộc chơi , thì những cặp còn lại người chồng sẽ phải bế thêm 1 bao gạo 5 kg , và những bao gạo 3kg sẽ tiếp tục cho từng cặp để quyết định thắng thua . Mọi người đã hiểu luật chơi chưa ạ . Vậy bây giờ mọi người hãy mau đăng ký nào !!.

Cứ thế đã 4 cặp đã đăng ký sau . Ông hói đầu nói tiếp :

- Còn 1 cặp nữa có ai mún tham gia nữa không ạ !!

Đang im phăng phăng bỗng một giọng nói trong trẻo vang lên :

- Chú ơi papa và mami cháu mún tham gia .

Mọi còn mắt xung quanh đều đổ zôn về pé Luân .

- Hả __ hắn và nó cùng đồng thanh .

Hắn ngồi xuống cạnh pé Luân , nói nhỏ :

- Gì vậy Luân ??
- Ủ đúng đó gì vậy __ nó hòa theo nói .
- Hai người tham gia trò chơi này đi .
- Không được __ hắn nhanh miệng phản đối .
- Ô hô vậy là hai nhất gan , không zám thi chứ gì , đúng là đồ sợ thua __ pé Luân zã bộ chăm chọc .
- Chơi thì chơi sợ gì __ pé Luân đụng đến lòng tự ái của hắn nên liền đồng ý .

Nói xong hắn kéo tay nó lên đăng ký , nó nói với theo tuy nhỏ nhưng đủ cho hắn nghe :

- Nè tớ chưa đồng ý mà .

Hắn hông nói gì tiếp tục kéo nó lại chỗ lão đầu hói :

- Chúng tôi mún đăng ký .
- Ủ hai người còn trẻ wá ha . Mà chị nhà sao lại mặc đồ nữ sinh thế này .
- Àk vợ tôi có tình con nít , thích mặc đồ trẻ con vậy mà .
- Ủ vậy 2 anh chị tiến lên sân khấu .

- Ai là vợ cậu hả__ nó nói thầm nhưng trong lòng thì vui biết mấy mọi người nhỉ .
- Tôi xin tuyên bố cuộc thi bắt đầu , sau khi tôi đếm đến ba thì người chồng hãy bế vợ mình lên nha __ Ông đầu hói nói to .

- 1 2 3 . Cuộc thi bắt đầu __ông cầm súng đồ hàng bắn lên trên trời .

Sau gần nửa tiếng đồng hồ 3 cặp đã hy sinh tại người chồng không đủ thể lực . Bây giờ chỉ còn hấn với nó và một cặp vợ chồng khác , hiện tại hấn đang bế một con heo , cộng thêm 3 bì gạo 5kg và 2 bì 3kg nhưng chẳng nhằm nhò gì đối với hấn có lẽ nhờ việc chăm chỉ luyện tập thể hình , còn cặp kia có lẽ người chồng đã thấm mệt , thấy tình hình vẫn chưa phân thắng thua ,ông đầu hói lại kêu người cho thêm một bì gạo 3kg lên người 2 cặp . Có lẽ cặp kia đã trụ hết nổi nên ngã xuống và lão đầu hói tuyên bố :

- Chúc mừng 2 người 2 người đã trở thành người chiến thắng . Ngoài phần thưởng là điện thoại đôi ra , chúng tôi mời hai người vào thay đồ để chụp kỉ niệm một pò .

- Gì.....

- Đúng rồi mami với papa chụp hình đi con mún nhìn thấy hai người chụp hình __ pé Luân không để hấn nói chen vào đe dọa bằng cặp mắt hình sục .

Hấn và nó đành chấp nhận đi thay đồ . Nhân viên make up thay đồ cho nó xong .

15p sau nó bước ra hấn đã ở đó chờ sẵn , định quay qua mắng là sao mà lâu thế nhưng nhìn nó bây giờ hấn không thốt lên được gì , vì nó quá đẹp trong bộ áo cưới trắng tinh , chính giữa ngực có một hình trái tim to , trên đầu nó thì có một ruy băng dài , bộ váy không dài lắm lộ lên đôi chân trắng nõn nà của nó . Mấy người chồng của mấy cặp lúc này và những tên con trai xung quanh nhìn nó với cặp mắt đã in hình trái tim và miệng thì chảy nước dãi

Nó nhìn hấn mỉm cười làm con tim hấn xao xuyến , còn mấy tên con trai xung quanh máu mũi đã tràn ngập công viên . Hấn cũng không thua kém gì nó , bình thường đã đẹp trai , bây giờ cộng thêm bộ vest trắng trên mình , cùng đóa hoa hồng trên tay , làm mấy em trong công viên chết đứng vì hấn . Hấn và nó đã kịp định thần lại sau ánh hào quang tỏa ra từ đôi phương . “ Sao hôm nay nhỏ đó đẹp zậy ta ” hấn nghĩ còn nó “ Cậu ấy hôm nay đẹp trai quá ” . Rồi 2 người cũng nhanh chóng vào chụp hình , bắt chợt nó khẽ nhón chân lên hôn vào má hấn “ tách ” bức hình đã ra đời ,tim hấn đập rộn ràng hấn lên , sau cuộc thi nó và hấn nhận quà và bước xuống sân khấu , mọi người xung quanh vỗ tay và trầm trồ khen ngợi :

- Hai người đó đẹp đôi quá .
- Cô ấy dễ thương như vậy mà đã có chồng tiếc thật .
- Anh ấy đẹp trai và manly quá đi mất .

@#*()%(*)%(*)_

Nó và hấn bỏ ngoài tai nhưng lời đó dắt pé Luân rảo bước ra về

Trên đường về :

- Hai người thiệt là đẹp đôi qua đi mất __ Luân nhìn hấn và nó cười tí mắt .
- Còn cười nữa hả hai chưa trị tội Luân là may .
- Trị tội nữa chứ , thích lắm trong đó á __ pé Luân chọc hấn .

Bị nói đúng tim đen hấn lắng qua chuyện khác :

- Ê sao này giờ im zữ zạ .

Nó mãi mê nhìn tấm hình lúc này, quay sang hấn :

- Nè cậu một tấm tờ một tấm , àk con điện thoại nữa của cậu nè nhớ fải zùng đó nha .
- Trời ơi điện thoại gì màu hồng thấy gớm .

Nó không thèm nói nữa cúi xúng hún vào má pé Luân một cái :

- Thôi tới nhà oai kia chị về nha Luân , tớ về nha . Bye 2 người .

- Ồ .

Nói xong nó chạy một mạch về nhà , hấn và pé Luân vô nhà , bây giờ hấn cũng như nó lúc nãy nhìn chăm chăm vào bức hình nở một nụ cười hiếm hoi .

11. Chương 11

Tại phòng nhân vật nữ chính của chúng ta :

Nó ngồi ôm nini miệng cười toe toét như mún quảng cáo kem đánh răng p/s vậy , mặt mũi thì tỉnh thoảng đỏ lét khi nghĩ về những lời hấn nói đêm hôm qua và cuộc đi chơi đầy hạnh phúc ngày hôm nay .

“ Liệu mình có thể làm tan chảy và chiếm giữ lấy trái tim đóng băng của Khánh không nhỉ ??? Không nhất định mình sẽ làm được ?? ” nó tự mỉm cười với những suy nghĩ ngốc nghếch ngây ngô của mình .

Tại phòng bếp nhà nó :

Mama nó đang nấu ăn phục vụ cho papa con nó tối nay thì :

- Mama cho con phụ với .
- Chờ nay , sao nay con siêng đột xuất zà .
- Hi tại con mún làm con ngoan trò giỏi mà .
- Cô nương mà làm nổi cũng đỡ .
- Hi hi _ nó cười tươi như hoa quay sang kiểm cái tạp zề mặc zô .
- Con gái của papa nay có chuyện gì vui hả .
- Hi zà rất vui .
- Sao không vui được , sáng giờ đi chơi vui ha cô nương .
- Ồ sao mama biết .
- Con quên là mama có gián điệp à .
- Trời pé Luân , 2 người thật là .
- Thật là ... bên chàng sướng zẽ sợ _ mama nhìn nó cười gian .
- Mama này _ nó xấu hổ đánh nhẹ mama nó .
- Ồ hai mẹ con hai người quên tui zồi phải hông .
- Đâu có sao con zám quên papa thân iu chứ .
- Hi , thôi đi cô nương zúp gì không thây nầy giờ đứng phá thôi àk .
- Hiz người ta có làm mà . Mà mama nè sáng sớm mai zạy con làm cơm hộp nha .
- Chi vậy .
- Thì tại con mún làm cho Khánh mà _ nó nhón chân lên nói nhỏ vào tai mama nó .
- Ghê gớm mới một ngày mà đã vậy .
- Mama cứ chọc con hoài . Có chịu zúp không thì bảo .
- Ừ thì zúp . Thôi zọn cơm ra cho papa ăn đi .
- Dạ .

Cả nhà ăn cơm xong , nó ngồi coi phim với papa nó thì :

- Tíng Toang !!!.
- Con ra mở cửa __ nói xong lẳng xẵng chạy ra .
- Nó vừa mới mở cửa chưa kịp nói gì thì :
- Cậu có sao không , sáng giờ cậu đi đâu , làm gì __ Huy từ đâu bay zô khám xét mình nó từ trên xuống dưới , xoay nó một vòng .
- Từ từ cậu để tớ nói đã chứ . Tớ đâu có sao đâu nè .
- Vậy sao sáng nay cậu nghỉ học vậy .
- Hì ra công viên tớ kể cho nghe nè . Papa , mama con ra đây tí nhá .
- Dạ thưa 2 bác con đi .
- Ủ đi đi con .
- “ Chẳng lẽ cậu nhóc này cũng thích con gái mình sao nhỉ !! Sao mà con ngốc nhà này nhiều người theo thế không bít , chắc nó đào bông zống mama nó ” mama nó nghĩ vậy tùm tùm cười hoài .
- Tại công viên gần nhà nó và Huy :
- Ủ thì sáng nay tớ ngủ trễ nên tớ với pé Luân và Khánh đi chơi công viên .
- Sao cơ đi chơi à __ Huy bắt ngờ la lên .
- Ủ .
- Nhưng mà sao hai người đi chơi .
- Hì cậu thắc mắc sao tớ và Khánh như vậy phải không . Hôm qua sau khi chia tay cậu và nhỏ Châu , khi đến nhà Khánh thì bác hàng xóm kêu pé Luân bị bệnh nên tớ phải ở lại nhà Khánh chăm sóc cho pé Luân , tối đó Khánh nói là hãy chờ Khánh .
- Sao , tên máu lạnh đó bắt cậu phải chờ nữa àk .
- Ủ tớ nghĩ đây là lúc cho tớ và Khánh một cơ hội .
- Chẳng lẽ cậu chờ đợi suốt 17 năm qua là chưa đủ sao ???
- Tớ nghĩ lần này chắc chắn sẽ thành công , vì bây giờ cậu ấy thay đổi nhiều lắm Huy ạ .
- Chẳng lẽ thay đổi chút ít như vậy thì hán ta sẽ thích cậu sao .
- Tớ không biết nhưng tớ hy vọng hạnh phúc sẽ đến với tớ .
- Ngốc à !! nhất định hạnh phúc sẽ đến với cậu .
- Hì cảm ơn cậu , cậu đúng là bạn tốt của tớ mà __ nó quay sang mỉm cười với Huy.
- Cậu nghĩ đối với tớ , cậu chỉ là bạn thôi sao __ Huy khẽ nắm lấy bàn tay nhỏ bé của nó .
- Tớ
- Nè __ một giọng nói lạnh lùng xen kẽ tức giận .
- Sao ?? __ nó và Huy đồng loạt quay lại xem mặt chủ nhân tiếng nói .
- Thấy hán nó vội rút bàn tay mình lại :
- Sao cậu ở đây vậy .
- Ờ thì tớ àk đúng rồi pé Luân bệnh nữa rồi .
- Gì cơ bệnh nữa á , tớ fải qua sem mới được . Huy ơi mai mình gặp nha .
- Ồ .

Huy chưa kịp nói gì thì hấn đã kéo nó đi . Chắc ai cũng thắc mắc tại sao hấn ở đó chứ gì , mọi người cũng Bj way lại 10 phút trước nhá .

Tại phòng học của hấn , hấn đang học bài rất chăm chỉ , chăm chỉ đến đâu không thấy toàn nghĩ về nó không , hấn quay đầu ánh mắt nhìn ra ngoài thì thấy cảnh tượng nó và Huy đang ngồi với nhau chỗ ghế đá ngoài công viên , vì nhà hấn xéo xéo công viên nên nhìn ra ngoài là có thể thấy hết . hấn ngồi liếc ngang liếc dọc mà bực cả mình “ Làm gì mà tình tứ vậy trời ?? Mình có nên ra đó không nhỉ ??? Trời không được làm vậy sao còn là mình nữa ” đang suy nghĩ bỗng lại là tiếng nói trong treo thường ngày :

- Chắc chắc , 2 người đó làm gì mà tình cảm thế Hai nhĩ _ pé Luân gãi cằm nhìn ra phía ngoài y hết ông cụ non thế kỷ 21 .

- Làm sao hai biết cơ chứ mặc kệ họ đi . _ hấn giả vờ không quan tâm cúi đầu vào quyển sách .

- Không khéo ngồi tí nữa 2 người hôn nhau mất nhìn tình tứ thế cơ mà .

- Kệ người ta đi Luân nhiều chuyện quá .

- Ừ thôi Luân hông nhiều chuyện nữa Luân đi chơi game đây , hai ngốc .

- Thiệt là cái thằng nhỏ này Mà 2 người nó sẽ hôn nhau thật sao trời ??? Yaaaaaaa , hông quan tâm , không quan tâm học thôi Khánh , mày không được để ý , học học học học thôi _ hấn ngồi lăm bằm .

Bất chợt những ý nghĩ đen tối len lỏi trong đầu hấn “ Thằng đó ghê gớm lắm , mà con nhỏ đó ngốc lắm không khéo bị hấn zụ cũng nên . Zù gì cũng nên đi cứu chứ có mệnh hệ gì pé luân zết mình mất . Ừ đúng rồi vì pé Luân mình mới làm vậy thôi , mình thật là thông minh ,. hahahaha ” nghĩ vậy hấn chạy ra tới chỗ nó và Huy .

Kết thúc quá khứ 10p đấu tranh ý chí mãnh liệt của hấn thôi , bây giờ mình qua xem tình hình sao thôi nào .

Tại nhà nó :

- Pé Luân đâu rồi _ nó lật đật chạy vô thì thấy pé Luân đang ngồi bấm điện tử ngoan lành .

Nó chạy lại lấy tay sờ trán pé Luân , rồi sờ trán mình :

- Pé Luân có sao hông ??? Pé Luân đau ở đâu nữa zậy .

- O pé Luân _ pé Luân chưa kịp nói gì hấn đã chạy lại lật đật bịt miệng pé Luân lại :

- Àk àk nó bị mệt nó mà .

- Mệt mà sao còn ngồi chơi game nữa hả , pé Luân hư zẽ sợ lun đó .

- Đâu có pé Luân hông có bị bệnh _ pé Luân ráng kéo cái tay hấn ra nói .

- Gì sao Khánh nói là pé Luân bị bệnh .

- Ở ở thì tại lúc này bệnh giờ hết bệnh rồi , phải hông pé Luân ha _ hấn nhìn pé Luân đá lông nheo đến nổi rụng hết lông mi luôn mà pé Luân phủ phàng nói :

- Đâu có này giờ pé Luân khỏe lắm mà .

- Trời thật là

- Nè sao cậu zám zụ tớ hả ???

- Ừ thì thì tớ thích đó được hông ??

- Cậu thật là ngang ngược .

- Chị Nhi ơi có lẽ hai của em ghen đó .

- Nè ghen gì hả _ bị nói trúng tim đen hấn hét lên

- Ừa ghen gì pé Luân .

- Thì chị Nhi ngồi với cái anh kia kia , hai của em nổi máu ghen lên .
- Làm gì có hả .
- Hồng có mới lạ àk nha .
- Thôi khuya rồi tớ đưa cậu về nha __ nói xong hấn lật đật kéo tay nó zậy , chứ ngồi đây chấp nữa là lộ hết.
- Ồ nhưng mà .
- Chưa kịp nói xong đã bị lôi đi , trên đoạn đường về nhà zài vồn vện 10m . Đứng trước nhà nó:
- Thôi cậu vào nhà đi .
- Ừ mà nè .
- Sao ???

Hấn vừa quay mặt sang nó nhón chân lên hôn vào má hấn một lần nữa giống hệt hồi sáng zạ :

- Tớ thích cậu , chúc cậu ngủ ngon __ nói xong nó vọt lẹ vô nhà không thì xấu hổ chết.

Bỏ lại ngoài đây một cái xác đang chết đứng , khoảng 5p sau cái xác đó đã định thần lại tay sờ lên má , rồi kéo xuống áp tya vào lồng ngực của mình , hấn cảm nhận được trái tim của hấn đang đập nhanh hơn bình thường rất nhiều , mặt mày thì đỏ như cà chua . Nhân vật nữ chính củachúng ta sau khi gây tai nạn thì nằm chễm chệ lên giường mà ngủ ngon ơ .

12. Chương 12

Tại phòng mama nó :

- Nè mama zậy đii .
- Trời mới 4h30 sáng mà ,con khùng hả về phòng ngủ đi .
- Hôm qua mama hứa chỉ con làm cơm hộp mà .
- Thui mai đi h' mama bùn ngủ wá àk .
- Mama là người không biết giữ lời hứa , hứa với người ta đã giờ không chịu zậy làm , người gì đâu mà __ nó ngồi kể lể một zây .
- Được rồi !! Con im giùm mama cái . Trời ơi là trời sao tui có đứa con như vậy hả trời .
- Hihi vậy mình xuống bếp nhanh nhanh đi mama .

Tại phòng bếp :

Bi hông zám vào xem tại vì nghĩ chắc kinh khủng lắm nên chỉ đứng ngoài nghe thôi :

- Sao mà con ngốc wá zậy , rau cắt nhỏ vụn zậy làm sao mà làm .
- Tại mama bảo cắt chứ có nói là to hay nhỏ đâu .
- Trời ơi mama kêu bỏ muối zô sao con bỏ đường zô vậy haaaaaa .
- Hiz tại nó đều màu trắng nên con lầm mà .
- Sao mà cháy khét như thế này haaaaaa.
- Hức tại mama hết đó nãy giờ mama chửi con hoài làm không tập trung lật lên nên nó cháy .

2 người cứ thế cãi nhau um sùm cả phòng bếp cho hết 1 tiếng sau :

- Phù !! Cuối cùng cũng xong mama ha . Mệt ghê .
- Mama lạy con lun wá , mama mới là người mệt nà , chỉ con khô hơi rất hòng mà không làm nên trò trống gì .

- Nhưng cũng xong rồi ma , con thấy nó hơi bị đẹp àk nha .
- Ủi đẹp thì đẹp mà không biết chất lượng ra sao .
- Mama này !! Thôi con lên thay đồ đi học chứ không trễ mất .

Nói xong nó vụt chạy như tên lửa phăng .

- Pó tay con nhỏ này .
- Tính toang !!!_ chuông cửa vang lên .
- Ra liền ra liền .
- Dạ con chào bác .
- Ủi chào con , con chờ con Nhi tí nha .
- Dạ .

1 phút sau lại một người nữa có mặt ở nhà nó :

- Con chào bác ạ !! Nhi zậy chưa bác .
- Rồi con đứng đây chờ nó tí nha Khánh , bác xuống bếp dọn đồ đã .
- Dạ _ vừa dứt lời hấn quay sang bên phải thì thấy kẻ thù không đội trời chung với mình đang chễm chệ đứng bên cạnh . Hai người nhìn nhau tóe lửa , sát khí bao trùm cả căn nhà . Nó nhí nha nhí nhảnh chạy xuống gác và giắt mình khi nhận thấy ớn lạnh nơi sống lưng . Nó vội vàng chạy xuống đứng giữa 2 người :
- A !! Chào 2 cậu sáng hôm nay trời đẹp nhỉ _ nó cười mà trong lòng thổn thức sợ bị wánh .
- Àk ừ đẹp lắm Nhi àk _ Huy nhìn nó mỉm cười .
- Đẹp chết liền _ hấn đáp một câu cộc lốc như con cóc .
- Chỉ tại có người mù nên mới zậy _ Huy nhìn hấn cười đều .
- Thui thui mình đi học thui 2 người , không sợ trễ àk _ nó cố ý ngăn cản cuộc nói chuyện của 2 con người đáng sợ này .

Trên đường đi hấn là người im lặng nhất vì bận đấu mắt với Huy , còn nó thì luyên thuyên đủ điều để chiến tranh không xảy ra . Đến lớp thấy nhỏ Châu nó mừng như vừa thoát ra cái gì kinh khủng lắm , nó kéo nhỏ Châu lại bàn ngồi 8 để mặc cho hai người kia lườm liếc , nghiêng răng :

- Ê sao hôm wa mà với thằng kia nghĩ học vậy .
- Có gì đâu tại tao ngủ quên thôi mà .
- Uả còn tên đó .
- Ủi thì tao ngủ nhà Khánh .
- CÁI GÌ _ nhỏ Châu hét to làm cả lớp ai cũng quay lại nhìn .
- Mà bé cái mồm lại coi !!
- Ủi sao kể tiếp coi mai .
- Thì tại pé Luân bệnh nên tao ở nhà Khánh chăm sóc bé Luân .
- Ủi ra vậy , mà sao 2 đứa ngủ quên lun àk .
- Ủi chẳng biết sao nằm cạnh Khánh tao ngủ ngon zẽ sợ .
- Ở ở nằm cạnh chàng CÁI GÌ _ lạu một lần nữa nàng Châu gây sự chú ý với cả lớp .
- Một mà quá la hét hoài .
- Mà...à...i nó...ó ng...ủ chu..ung ..ha...ả _ nhỏ Châu lắp bắp nói .

- Không phải như mày nghĩ đâu con khùng , chỉ là bé Luân đòi tao với hân ngủ chung với pé Luân , pé Luân nằm giữa àk nha nha , không có chuyện gì đâu , không có chuyện gì đâu _ nó nói một dâyyyy.

- Ô hô không có mới ghê àk nha !!! Không có mà đi học chung nàk .

- Ờ thì

- Thì sao .

- Thì Khánh nói có thể Khánh thích tao .

- Mày tin nó àk ???

- Ừ tao tin , tao tin vào hạnh phúc đang chờ tao

- Vậy còn Huy thì sao .

- Huy sao ????

- Ờ hông có gì .

Hai nhỏ này nói chuyện trên trời dưới đất đủ hết , nói sao mà zô học hồi nào hông hay . Đến giờ ra chơi :

- Khánh đi theo tớ _ nó nói xong dẫn thằng nhỏ chạy một mạch lên sân thượng .

- Sao vậy hả ??? Sao không đi ăn lên đây làm gì .

- Thì lên đây ăn nè .

- Mà ăn gì ???

- Nè !!!_ nó cầm hộp cơm lên cho hân xem .

- Ở đâu vậy ???_ hân thắc mắc .

- Tớ làm đó .

- Cậu làm ??? Tin nổi không ???

- Có ăn hông thì bảo ???

- Thì lên đây rồi thì ăn chứ biết sao giờ .

Nó từ từ mở ra và bây giờ hộp cơm đã hiện ra trước mắt hai đứa .

- Ô sao lại là hình con heo .

- Tại tớ chẳng biết làm con nào cả .

- Chắc tại nó giống cậu chứ gì . Heo ngốc .

- Tớ không có ngốc , cậu ăn thử đi .

- Ờ .

Nó nhìn không chớp mắt hồi hợp , tim đập mạnh lo lắng , không biết hân sẽ khen như thế nào nữa .

- Sao hả ???

- Thành thật mà nói thì trứng thì hơi khét , thịt thì có vẻ chưa chín , rau hình như không được sạch_hân nói một lèo như đổ một gáo nước lạnh vào mặt nó .

- Hức , dù sao tớ cũng đã rất cố gắng làm , không được ngon thì cậu cũng đừng phê bình thậm tệ như thế chứ .

Vừa khóc vừa nói xong nó chạy xuống để hân một mình ngồi đó với những thắc mắc hết sức là vô duyên :

- Mình sai sao ta , đỡ thì bảo đỡ chứ chẳng lẽ khen , mà sao ngón tay nhỏ bị gì mà dán băng keo cá nhân vậy nhỉ ??? Chắc do làm hộp cơm này . Vậy mình đúng thật thẳng ngốc mà , mình mà cũng có ngày hôm nay sao trời !!!

Hắn ngồi ngẫu nhiên ăn hết hộp cơm . Khi chuông reo , hắn vào lớp định lại nói với nó lời xin lỗi nhưng nó không thèm nhìn mặt hắn lun . Thế là đành ngồi chiến đấu với 3 tiết cuối một cách vật vã . Hết giờ trong khi hắn lủi thủi xếp sách vở thì nó Châu và Huy đã đi về từ lúc nào . Thế là hắn đành ngậm ngùi ra về trong nỗi hối hận tràn đầy . “ Làm sao để nhỏ đó hết giận đây ” câu hỏi này lặp đi lặp lại trong đầu hắn suốt đoạn đường về .

* Nhân vật mới :

Đặng Minh Duy : anh trai song sinh của nhân vật nữ chính của chúng ta đồng thời là bạn tri cốt của hắn . Có một khuôn mặt baby cực kỳ , luôn sử dụng khuôn mặt này vào việc kua gái và vào việc có mục đích không tốt , dù vậy nhưng anh là một người anh tốt luôn yêu thương chăm sóc nó .

Đoàn Lê Ngọc Trân : nhân vật này đã xuất hiện ở chap 2a nhưng do lúc đó chỉ có một tình tiết nên bây giờ Bj mới giới thiệu , còn bây giờ có lẽ nhân vật này sẽ gây sóng gió cho nó và hắn . Là hotgirl của lớp 12 dịu dàng , thùy mị . Trân có một khuôn mặt tựa như thiên thần làm đổ ngã bao nhiêu trái tim thơ dại .

Tại phòng nó :

- Đồ xấu xa , đồ đáng ghét , đồ lạnh lùng ,@#*\$)%*(^)(_%(_ nó ngồi vừa rửa con nhà người vừa đánh vào cái gối thui thui .

Còn ở nhà hắn :

- Pé Luân nè .

- Sao hai .

- Bạn của hai ý nó lỡ làm ột người con gái , Luân nghĩ cách giúp nó xem làm sao người đó hết giận đây .

- Bạn hai hay hai _ pé Luân gãi cằm suy tư .

- Bạn hai .

- Ủa hai có bạn hồi nào zà ????

- Thì thui được rồi là hai .

- Còn người con gái đó là chị Nhi fải hông .

- Sao biết hay zà .

- Luân mà !!! _ pé Luân ngược đầu lên hai tay chống hông ra dáng người rành rỏi .

- Thui đi ông nội .

- Mà sao chị Nhi giận hai .

- Thì tại nhỏ đó làm cơm hộp cho hai nhưng mà dở wá nên

- Nên hai kêu dở đúng hông ???

- Ủ .

- Trời oiiiiiii!!! Hai có phải là anh của Luân không zà sao mà hai gốc oiiiiii là gốc .

- Nè hai đứng nhất toàn trường đó nha !!

- Ủ giỏi ghê . Người ta đã cất công làm cơm hộp cho hai cực nhọc biết bao , ăn xong không thèm cảm ơn một tiếng mà fán một từ trót wót “ dở ” . Hai nghĩ xem hai như vậy không gốc thì là cái gì hã , người như hai đáng lẽ chị Nhi không nên làm cho @*\$)%*(^)*@_*)\$*)(_pé Luân giảng đạo như thầy giáo giảng bài .

- THÔIIIIIIIIIIIIIIIIIIII _ khi đã chịu hết nỗi hắn dùng hết công lực hét lên .

- Bây giờ Luân có giúp hai hông thì bảo .

- Giúp hai thì Luân cũng mún giúp , nhưng không biết là hai có chịu làm không thôi .

- Nói thử xem sao nào ??

- Lại đây __ pé Luân wấy wấy cái tay .

Pé Luân sầm sì thứ gì đó bí mật lằm vào tai hấn @\$*)%*)*)^(*)(^):

- Thui đi làm sao hai có thể __ hấn nhần mặt nói .

- Chắc chắc !! Chỉ có cách đó thôi hai mà không làm thì ráng chịu thôi .

- Nhưng mà liệu có thành công không vậy .

- Nhất định thành công , Luân đã ra tay sao mà thất bại được chứ .

- Ờ ờ .

- Thui đứng dậy chuẩn bị nhanh coi còn ngồi đó hả , hai ngốc .

- Ờ .

Quay lại nhà nó :

- Ủ con nói sao cơờ ở mami hiểu rồi... ờ ờ vậy đi nha , hehe __ mama nó cúp máy nở một nụ cười gian tà .

Sau khi ăn cơm xong nó uể oải nằm lên ghế nệm mà trong đầu không ngừng rửa cái tên làm nó giận :

- Hức hức Nhi ơi !! .

- Sao vậy mama có chuyện gì hả .

- Pé Luân nó

- Nó sao sao hả mama .

- Nó bị té cây chảy máu nhiều lắm __ mama nó vừa nói vừa lấy tay quết nước mắt .

Chưa để mama nó nói xong nó chạy nhanh wa nhà hấn :

- Mở cửa , mở cửa

Nó đập rầm rầm vào cánh cửa nhà hấn , mà ai ngờ không khóa nên nó vào lun vào nhà chưa kịp nói gì thì 2 mắt và mồm của nó mở to ra . Khấp nhà hấn bây giờ toàn là bong bóng và trên mỗi bóng bóng đó đều có dòng chữ “ Xin lỗi !! Tớ sai rồi ” nó mãi mê vừa đi vừa nhìn bóng bóng nên đầu nó đụng chúng cái gì mà cứng cứng , ầm ầm . Nó ngược mặt nhìn lên thì thấy bộ mặt khó ưa của hấn định mắng cho hấn một trận thì nhưng chưa kịp thì hấn đã đưa ra trước mặt nó một em gấu bông xinh cực kỳ :

- Tớ xin lỗi , tớ sai rồi .

- Dễ thương quá !!!_nó chẳng thèm nghe hấn nói zật phăng cong gấu bông trên tay cười toe toét .

Nhìn thấy nụ cười đó , tim của hấn không nghe lời lại đập ngày càng nhanh , tay của hấn nhẹ nhàng áp vào má nó . Nó bây giờ cũng hết cười nhìn hấn , 4 con mắt nhìn nhau đầy lời cuốn , hấn từ từ cúi xuống một cách chậm rãi , cố gắng lên còn 3cm nữa là môi chạm môi rồi . Bỗng :

- Xoảng !!!!

Hấn giật mình đứng thẳng zậy , nó thì quay mặt ra chỗ khác .

Còn chỗ gây ra tiếng động :

- Tại mami xô con đó .

- Tại con mà sao đổ thừa ami .

- Nè hai người làm gì vậy hả __ nó và hấn mặt hình sự đứng trước pé Luân và mama nó .

- Chết rồi pé Luân mami còn dọn dẹp nhà xong mami về nha . Bye con !!!_ nói xong mama nó lật đật chạy thẳng một hơi .

- Hình ...hình như Luân chưa viết bài thì phải Luân lên gác nha hai __ pé Luân sợ sét định chạy thì :

- ĐỨNG LẠI!!! __ 2 người kia đồng thanh , đồng lòng .
- Sao.. cơ...ạ __ pé Luân quay lại nhìn hai người cười đau đớn .
- Sao Luân lại rình người khác như vậy haaaaaa .
- Chẳng phải hai người sắp hôn nhau sao làm tiếp đi , Luân lên gác viết bài đây __ pé Luân chẳng thèm trả lời hấn chạy một mạch .
- Để lại 2 nhân vật của chúng ta mặt đỏ lừ lừ , chẳng ai nói với ai câu nào , không gian ngại ngùng im lặng xâm chiếm cả một vùng . Thấy vậy hấn nói :
- Nhi àk !! Tớ xin lỗi cậu .
- Lỗi gì cơ chứ ???
- Thì tớ không nên chê đồ ăn của cậu .
- Nó dở thiệt mà .
- Không không có dở đâu , sau khi cậu đi tớ ngồi ăn hết đó .
- Thiệt không ??
- Thiệt mà .
- Vậy tha lỗi cho cậu á .
- Hì__ hấn cười nhìn xuống thấy ngón tay của nó chảy máu :
- Nè gốc !! Sao tay cậu bị gì vậy nè .
- Thì này nó rớt bằng keo cá nhân ra nên vậy đó .
- Vậy cái đầu cậu . Ngồi đây chờ tớ !!
- Hấn chạy một mạch vào trong lấy hộp y tế ra chỗ nó . Chăm chú gỡ băng keo cá nhân dán vào chỗ bị thương :
- Lần sau cậu đừng nấu nữa , bị thương hết trơn rồi nè .
- Tại tớ mún cậu vui mà __ nó xịu mặt xuống dễ thương vô cùng .
- Chẳng biết sao hấn cuối xuống hôn nhẹ lên má nó :
- O __ nó đỏ mặt cúi xuống.
- Hả __ đến bây giờ hấn mới nhận thức được hành động của mình .
- Tại.....đúng rồi tại hôm qua cậu hôn tớ nên giờ tớ trả lại thôi .
- Cậu thật là Thui tớ về đây __ nói xong nó chạy thẳng một mạch để che giấu khuôn mặt đỏ lửng của mình .
- Nó vừa đi hấn cốc vào đầu mình “ Mình vừa làm gì thế nhỉ ” . Bỗng chuông điện thoại vang lên làm hấn thoát khỏi zòng suy tưởng :
- Alo !!
- Alo __ đầu dây bên kia trả lời .
- Cho hỏi ai vậy ạ .
- Tôi á hả , là một người cực kỳ dễ thương .
- Là ai .
- Chẳng lẽ không nhận ra sao , thằng bạn chí cốt của mày đây .
- Duy haaaa ??

- Chứ giờ mày nghĩ là ai ?? Ngày mai tao về đó , nhớ đón tiếp nồng nhiệt nha kưng .
 - Mày báo gia đình mày chưa ??
 - Báo mama và papa tao rồi .
 - Còn Nhi ??
 - Àk chắc nó chưa biết đâu .
 - Sao mày không cho nó biết ???
 - Tại ngày mai về tao đến trường luôn tao mún tạo cho nó sự bất ngờ .
 - Ờ .
 - Vậy thui há !! Tao gọi báo trước mặt vậy thui . Bye nha ku !!
 - Ku cái đầu mày _ hấn cúp máy cái rụp .
- ” Thôi rồi thằng này mà về . Chắc con gái trường này tiêu rồi . Khổ thật !! ”

13. Chương 13

- Nó không chịu dậy con àk , bác kêu nãy giờ oài .
 - Dạ vậy con xin phép lên kêu Nhi dậy .
 - Ừ con lên đi .
- Hấn vừa đi mama nó cười thâm hiểm .
- Tại phòng nó :
- Nè heo ngốc dậy đi .
 - 10p nữa thui mà mama _ nó nói nhưng mắt vẫn nhắm chặt .
 - Zậy diiiiiiiiiii _hấn hét thật to , nhưng nhỏ này vẫn ngủ một cách ngon lành .
- Thấy tình hình là kêu mãi không được , hấn leo lên giường nó , áp sát mặt của mình thật gần mặt nó , tay thì vả vào má nó :
- Dậy dậy dậy dậy dậy dậy !!!!
 - Ư ơ _ nó uể oải cố mở mắt ra nhận dạng vật thể đang ở trước mặt mình :
 - ÁAAAAAAAAAAAAAA .
 - Trời ơi nhứt đầu wá nhỏ này _ hấn nhăn nhó bịt tai lại .
 - Sa..o... ca...ậu ở..ở đây...ây _ nó hoảng sợ nhìn hấn hai tay thì che trước ngực .
 - Trời kêu cậu dậy chứ làm gì hả ?? Cậu nghĩ tớ có thể làm gì được cậu .
 - Ờ...ờ tớ xin lỗi chờ tớ tí nha _ nó gãi đầu ngại ngùng sau đó phăng vào toilet .
 - Pó tay !!!
- Trên đường đi :
- Nè cậu đừng nhảy nhót giùm tớ có được không ???
 - Hi tớ nhảy đẹp vậy mà chê .
 - Biết là đẹp rồi đừng dùm tớ cái được hông . Nhứt đầu quá !!!
 - Hức người ta đang nhảy bắt dùm . Cậu đúng là pà la sát . plè plè _ nó lè lưỡi trêu hấn rồi chạy

- Nè tớ mà pà la sát hả !! Chạy nhanh đi đừng để tớ tóm được cậu __ hần tức xì khói rượt theo nó .

Huy đi sau đã nhìn thấy hết , chả là sáng nay Huy tới muộn hơn hẳn . Khi Huy tới thì hẳn đã đi cùng nó nên Huy chỉ bík lằng lằng đi theo sau “ Tên đó thay đổi thật rồi , có lẽ chỉ có hẳn mới đem lại hành phúc cho Nhi ” , Huy nở một nụ cười buồn rồi bước nhanh vào trường .

Tại lớp nó :

- Châu uiiiiiiiiii __ vào lớp nó chụp con bạn ngay .

- Gì zậy má , mới sáng sớm làm người ta hết hồn .

- Ai ***** hả con wỹ .

- Tao thích được hông ???

- Hông .

- Hông thui , ai thềm làm ***** khổ thí mồ .

- Khổ cái đầu mày .

- Đầu tao sao .

- Ờ thì đầu mày bị hói kia . Hehe

- Đâu đâu hói chỗ nào __ nhỏ Châu mất hồn sờ tùm lum trên đầu .

- Hahaa bị tao zụ mà cũng tin __ nó cười to lên .

- Mày mày được lắm __ nhỏ Châu định wánh nó thì chuông vào lớp mất tiêu .

- Con wỹ mày chọc tao hoài đi nha .

- O cấm àk .

Hôm nay cô Lan bước vào lớp với một dáng điệu điệu dàng , thùy mị , mặt thì hơi hơi đỏ chẳng biết sao mặt ấy gặp chịu chứng này :

- Hôm nay lớp chúng ta có một bạn học sinh mới ...

Pã chưa kịp nói xong thì cái lớp lao xao như cái chợ :

- Trai hay gái vậy cô .

- Bạn ý có đẹp trai hông cô .

- Bạn đó có dễ thương không cô .

@*(&%(\$+ (^ (^) (^ _

- Rầm !!! __ Lan lại sài chiu cũ , chiu đập bàn nhưng hơi nhẹ chẳng biết vì sao .

- E hèm !! Vào đi em __ pã chớp chớp mắt nhìn ra hướng cửa .

Duy bước vào nở một nụ cười chết người làm con gái trong lớp và cô Lan máu mũi văng tứ tung còn nó với nhỏ Châu thì mắt mũi hình chữ O :

- Mình tên là Đặng Minh Duy mới du học từ bên Anh về , mình sinh ra đã là một hoàng tử trong lòng các nữ sinh (tự tin hơi bị gớm nha ông nội) , mình con nhiều điều chưa biết mong mấy bạn chỉ giáo , nhất là các bạn nữ . Àk còn một điều nữa , mình là anh song sinh của con nhỏ ngọc ngồi đằng kia , mọi người đừng ăn hiếp mình không em mình xữ đẹp ý .

- Được rồi vậy em mún ngồi chỗ nào ??? __ cô Lan hai mắt hình trái tim nhìn theo Duy .

- Dạ em mún ngồi chỗ bạn Khánh ạ !!!

- Trời 2 hotboy ngồi gần nhau , lớp mình may mắn thật đó có đến 3 hotboy . Ôi đời thật đẹp __ một nữ sinh wá phần khích reo lên và nhận được một cái nhìn không mấy thiện cảm từ Lan .

- Được rồi !! Vậy em về chỗ đi , dù gì bàn đó trước h' cũng chỉ mình em Khánh ngồi .
- Dạ_ Duy bước xuống vui vẻ nhìn nhỏ em của mình .
- Chào ku !! Nhớ anh không em trai _ vừa ngồi xuống Duy gác tay lên vai hấn hỏi han .
- Ku cái đầu mày !!!
- Hai...ai về..ề đây hồi nào vậy .
- Mới sáng nay thôi . Châu lâu wá không gặp em ngày càng đẹp gái hơn đó .
- Vâng 4 năm rồi anh nhỉ !! Mà em có đẹp để gì đâu .
- Ủ đúng đó , con mụ sila này đẹp nổi gì _ nó chen vô .
- Ủ mụ sila mới chơi với mày được .
- Hi !! Thôi hai đứa quay lên đi , tí ra chơi rồi nói tiếp .
- Dạ _ cả 2 nhỏ cùng đồng thanh .

Đến giờ ra chơi nó , nhỏ Châu , hấn , Duy và Huy kéo nhau ra cắntin , làm ai cũng lé mắt vì tụi nó chói wá . Hấn thì giữ bộ mặt lạnh lùng , Huy thì hơi bùn , còn Duy thì khỏi nói cười toe toét vừa đi vừa vẫy tay chào mấy em . Đến bàn ăn :

- Xin giới thiệu với hai đây là Huy bạn mới quen của em .
- Em chào anh _ Huy lễ phép chào .
- Ủ chào em .
- Sao hai về mà không báo cho em hả ???
- Tại hai mún zành bắt ngờ mà .
- Bắt ngờ con khỉ khô á.
- Nè ***** với anh hả cưng ??
- Dạ đâu có đâu , nói vu vơ thôi mà .
- Hai anh em mày rảnh wá ngồi cãi nhau fải không Duy ??
- Ủ thì rảnh wá mà , không có chuyện gì làm .

Đang nói chuyện vui vẻ bỗng từ đâu nữ sinh ủa ạt vào bạn của nó xô nó và Châu vắng xa tám thước :

- Trời ơi , anh mới chuyển trường về đây hả ?? Anh dễ thương quá đi .
- Khánh ui !! Hôm nay anh vẫn đẹp trai như thường ngày nhỉ .
- Tụi em iu anh nhiều lắm Huy à .
- I love you

- Em xin trao trọn tấm thân này ấy anh (đừng làm e sợ chị , gớm wá àk)

@)\$*)^*(^+(&+)+)%+_%+_)+\$_)+_%)

Nó với nhỏ châu ngẩn ngơ nhìn đám đó rồi nhìn nhau , đầu nó bắt đầu bốc khói . Bỗng :

- Mấy người biến hết coi _ hấn đã tức giận rồi .
 - Mấy bạn thiệt là quá đáng _ Huy cũng giận không kém nhưng cùng giữ chừng mực lại không nạt nộ .
- Hai người nói xong bay lại chỗ nó và Châu . Hấn và Huy mỗi người một tay kéo nó zậy :
- Nhi có sao hông hả ??/ Có bị gì không ??
 - Nè gốc , sao ngồi không vững để té thế hả ??

- Tớ hông sao mà hai người .

Châu nhìn Huy đỡ nó dậy , hỏi han đủ thứ Châu ước gì mình là nó để được Huy quan tâm như vậy , Châu buồn bã định đứng dậy thì một bàn tay chìa ra trước mặt Châu , ngược nhìn lên Duy đang đứng trước mặt . Châu cảm thấy đỡ đi được phần nào , đỡ 2 nhỏ này lại bàn rồi :

- Mấy em zẽ thương thật đó _ Duy cười đá lông nheo với mấy nhỏ đó .

- Thiệt hả anh _ tụi nó đồng thanh máu mũi đã bắt đầu chảy .

- Ủ , nhưng loại con gái thô bạo , hám trai , ngốc nghếch như mấy em thì ể chồng đẩy em ạ _ Duy phán một câu xanh rờn .

Mấy nhỏ kia chỉ bít càm nín nghe tiếng Duy nói , sau đó xấu hổ tăn đi hết .

- Mày hay thật đó một câu đuổi được tụi nó đi .

- Mày nghĩ tao là ai ??

- Anh của nhỏ ngốc này .

- Ủ tao là Đặng Minh Duy mà lị .

- Thôi đi hai người , ăn nhanh rồi còn vào lớp nữa _ nó chán nản nói .

- Àk mà nè , nhân ngày anh về anh khao tụi bây một châu kem đi không ???

- Thật hả hai ?? _ mắt nó sáng rỡ lên .

- Chứ chẳng lẽ giỡn .

- Đi không mài .

- Sao cũng được .

- Châu đi không em ???

- Dạ dĩ nhiên rồi ạ .

- Huy đi luôn nha ??

- Nhưng mà ..

- Đi luôn đi Huy cho vui _ nó cười toe toét nhìn Huy .

- Ủ vậy cũng được .

Hắn ngồi khó chịu vô cùng ‘ làm gì mà fải mời tên đó chứ ??’

Rồi vào giờ học cả 5 người cùng chiến đấu vật vả với những tiết học , mong chờ giờ ra về mau đến để được đi ăn kem .

14. Chương 14

Giờ ra về mong đợi cũng đến , tụi nó lại kéo nhau đến quán kem gần nhà nó để được anh trai yêu quý của nó đãi một châu :

- Mọi người ăn kem gì ??? _ Duy mời lịch sự .

- Em kem dâu nha hai .

- Tao kem socola .

- Em kem vani _ Châu nhỏ nhẹ nói .

- Em giống Nhi đi ạ , kem dâu .

- Ủa ủa Huy cũng thích kem dâu hử .

- Ừ .
 - Ăn kem mà cũng ăn giống __ hấn nói một câu trót wót .
 - Thiên tài có ý kiến gì sao bạn ???
 - Hông ai zám ý kiến hotboy của trường nhỉ ??? Tại hotboy làm mình ngứa mắt , nên có gì mình lỡ miệng ình xin lỗi .
 - Vậy ...
 - Xin hỏi quý khách dùng gì ạ ???
 - Àk chị cho em 2 kem dâu , 1 vani , 1socola và 1 sầu riêng . Mà chị dễ thương wá đi , hết giờ có thời gian không đi dạo với em ha __ Duy vừa cười mỉm vừa đá lông nheo .
 - Em.....__ pà nhân viên run rẩy không biết tại sao .
 - HAIIIIIII !! Trật tự zùm .
 - Biết rồi em gái . Mà 2 cậu có vẻ thân nhau nhỉ ???
 - Hi anh giỡn hoài sao em có khả năng kết bạn với thiên tài chứ ??
 - Ừ đúng đó tao cũng đâu zám kết bạn với hotboy mà .
 - Hai người làm ơn thôi điiiiiiiii . CÒN hai nữa hai không nói thì chết àk . Người ta ăn xú cũng làm fiền __ nó bực bội nạt nộ .
- 3 người còn lại quay sang nhìn nó bất ngờ , và có một người xót xót . Vì nãy giờ trong khi họ nói chuyện với nhau thì nó đã ăn hết 12 ly kem dâu :
- Mà ăn vừa vừa thôi con wỹ __ Châu nãy giờ im lặng fann vì vừa nhìn nó ăn fann thì nghe cãi nhau .
 - Lâu ngày hai tao đãi phải ăn cho đã phảo không hai ???__ nó nhìn Duy chớp chớp mắt .
 - Àk....ừ mà Nhi nè trễ rồi về thôi e __ hấn nuốt ực một cái , đầu đổ mồ hôi hột .
 - Trễ đâu còn sớm chán . Để em ăn thêm vài ly nữa rồi mình về .
 - Ặc __ cả 4 người đồng thanh .
- Sau một hồi lâu , nó cũng chịu về nhưng hơi nuối tiếc , Duy thì nhìn bóp tiền mình mà đau khổ :
- Ông trời oiii !! Sao tui lại có một đứa em gái như vậy hả trời ???
 - Có được em gái như em mà con chê .
 - Ừ ngốc wá mà sao không chê được __ hấn chêm chút vô cho nó vui nha vui cửa .
 - Chưa chọc cậu àk nha .
 - Kệ !! Tổ thích chọc được không ????
 - Không .
 - Ê sao thằng nay dạo này mà nói nhiều thế ??? Mới đi có 4 năm gì mà thay đổi giữ vậy ???
 - Đâu..u.co...ó thay..y đổi gì đâu pa ???
 - Hay.... hay là thích nhỏ em tao ??? Bị nó làm thay đổi chứ gì ???
 - Làm gì có ??? Ai mà thèm thích nhỏ ngốc đó chứ __ hấn xấu hổ tuôn một lèo .
 - Mình về thôi hai __ nó thoáng bần , kéo tay Duy về không nhìn hấn một cái .
 - Ừ ở...__ Duy đi theo mà không quên quay lại lườm hấn một cái .
- “ Mình bị sao vậy trời ??? Thật sự là mình thích hay không ?? ” hấn buồn bã bước vào nhà .

- A !! Hai yêu vầu về rồi hả ???

- Ủm ờ .

- Sao trông hai có vẻ thất thần vậy ???

- Luân ơi !! Làm sao hai biết được là mình có thích nhỏ đó hay không đây __ hẳn trông có vẻ hơi đau khổ .

- Hai hãy để từ từ trái tim của mình cảm nhận ra được __ pé Luân lại triết lý nữa rồi .

- Ủ . Lỡ nó không nhận ra thì sao ???

- Thì trái tim của 2 nên vất đi .

Thui qua nhà nó nào hai anh em này nói chuyện mệt wá :

- Trời ơi ! Duy về rồi sao con .

- Dạ con về rồi , con nhớ mama với papa lắm cơ .

- Mama cũng nhớ con nhiều lắm .

- Học hành bên đó thế nào rồi con trai __ papa nó nói .

- Dạ con hoàn thành khóa học là trở về liền nè papa .

Papa , mama nó đứng đó hỏi han Duy đủ thứ nó lủi thủi lên phòng mình , ngồi xuống cạnh giường nó suy nghĩ mông lung .

Nhưng hôm nay sao nó lại không khóc nhĩ ??? Chỉ bùn và giận hẳn thôi . Nhìn vào con gấu bông hẳn tặng :

- Nè chủ nhân mày quá đáng lắm đấy ??? Nè mày phải chịu tội nha nhóc ??? __ Nó ngồi đánh nhẹ vào con gấu bông .

- A !! Bữa giờ mình chưa đặt tên cho nó nhĩ ??? Giờ biết đặt tên sao đây __ Nó ngồi gõ đầu suy nghĩ .

- Hiz chẳng nghĩ ra được gì thôi tạm gọi mày là nhóc cold vậy ??

- Trời em gái tui không những ngốc mà còn mắc bệnh gì sao mà ngồi nói chuyện một mình thế cơ __ Duy đứng dựa vào cửa phòng buồn lờ chăm chọc em gái mình .

- Kệ em .

- Thui xuống ăn cơm kìa cô nương .

- Em biết rồi __ nó chán nản xuống cầu thang .

Tại bàn ăn :

- Anh hai về con hông vui hay sao mà nhìn uể oải thế __ mama nó lo lắng hỏi .

- Đâu có !! Tại con hơi mệt .

- Một vì yêu đấy mama ạ __ lại là Duy .

- Hai_nó nhìn DUy tức giận .

- Hai đùa thôi mà làm gì ghê zậy ???

- Hai đứa này lớn rồi mà y như con nít __ papa nó trách yêu .

Bỗng :

- Reng reng !!

- Alo , àk àk con chờ tí nha __ mama nó bắt máy .

- Con gái , Khánh gọi nói gì nè __ mama nó nói với vào bàn ăn mặt tươi rói .

15. Chương 15

- Alo !! Có gì hông hả ???_ nó nhăn nhó trả lời nhưng trong lòng thì đang hy vọng hẳn nói gì đó như là xin lỗi chẳng hạn .
- À...ừ...đúng rồi gần thi rồi cậu không nhớ sao ????
- Nhớ thì sao ???
- Tí nữa wa nhà tớ học .
- Sao tớ phải qua nhà cậu hả ???
- Tại vì.. cô đã giao tớ trọng trách là dạy cậu học không nhớ hả ???
- O cái đó chuyển lại cho Huy rồi mà .
- Ồ..àk sáng nay cô nói lại rồi , mà cậu với Huy bữa giờ có học hành được gì đâu .
- Kệ tớ .
- Ừ thì kệ , tớ cũng đâu mún tại cô giao nên mới thế này . Tí nhớ qua đó .
- Ừ nhớ rồi nhớ rồi bík rồi . _ nó bực mình trả lời , rồi cúp cái rụp .
- Trời ơi !! Zám cúp máy trước nữa chứ nhỏ nàyyyyyyyyyyy .
- Sao mà con ăn nói cộc cằn thế hả ???_papa trách nó .
- Hiz _ nó xịu mặt xuống chẳng biết nói gì .
- Ăn cơm xong nó đi tắm , rồi cấp sách vở nhăn nhó đi qua nhà hẳn :
- Cậu qua rồi đấy àk ??? Lâu vậy ???
- Xin lỗi bắt cậu chờ lâu _ vẫn còn nhăn nó không nhìn hẳn cứ nói này nọ .
- Thui lên học đi , đi nhẹ nhẹ thui kéo pé Luân nghe tiếng rồi lại không cho cậu học đó .
- Biết rồi .
- Vào phòng hẳn , 2 người ngồi cạnh nhau trên chiếc bàn học không mấy là to lắm :
- Cậu làm thử mấy cái đề này đi toán này đi . Tớ mới soạn đó .
- Ừ .
- Nó chăm chú ngồi làm bài , vẻ mặt nghiêm túc cuốn hút đến kỳ lạ . Hẳn thì giả vờ ngồi đọc sách nhưng mắt thì liếc qua quan sát từng cử chỉ , từng đường nét trên khuôn mặt nó “ Sao nhỏ này không nhìn mình giống hum trước nữa ta ??? Mà sao bây giờ tới lượt mình nhìn nhỏ là sao ????”
- Nè cái này tớ không hũu ???
- Hả , hả sao..sao ???_ đang suy nghĩ bị nó làm giật cả mình .
- Bài này nè .
- Ừ bài đó làm vậy nè @*\$*(%)(^(*)# . Rồi đó hũu chưa ???
- Tạm tạm .
- Mà Nhi nè ???
- Sao ???_ nó trả lời mà mắt cứ gián chặt vào máy tờ đề .
- Chuyện tớ nói lúc chiu với Duy á ??
- Ừ sao _ nó thoáng bần giây lát .
- Không đúng sự thật đâu . Tại vì xấu hổ nên tớ mới nói vậy thôi .

- Vậy sự thật là gì ???

- Tớ chưa nhận ra được . Cậu chờ tớ một thời gian nữa nha ??

- Ừ tớ sẽ chờ _ nó nói nở một nụ cười nhẹ làm con tim của ai đó xao xuyến .

- A!! Tớ đi lấy nước cậu chờ tí nha _ hắn quay đi nhanh che zấu bộ mặt đỏ bừng của mình .

Nó ở lại cảm thấy một chút gì đó ấm áp ở trong tim , ngồi cười tủm tỉm hoài quên mất mấy tờ đề . Hắn bưng nước vào :

- Nè cậu uống đi rồi làm tiếp .

- Ừ .

Cứ thế nó với hắn giải quyết một đồng đề và xen vào đó là những câu mắng của hắn vì nó làm sai hoài . 2 tiếng sau :

- Phù !! Xong rồi 9 đề , mệt hông ???

- Tớ nói nãy giờ khan họng lun , mà không mệt hả ???

- Hi !!!Thôi xuống nhà chơi với pé Luân tí rồi tớ về .

- Ừ .

Hai đứa xuống chơi game với pé Luân . Nó cứ thua hoài nên giở giọng nạt nộ :

- Hai người ăn gian wá zậy , không chơi nữa đâu .

- Hahaha có người thua nên tức kìa .

- Thui chị Nhi chơi tiếp đi , pé Luân nhường cho .

- Thật hả ??

- Dạ thật mà .

Cứ thế 3 đứa chơi game với nhau , đùa giỡn , chọc ghẹo lẫn nhau . Căn nhà vốn lạnh lẽo , nhưng khi có nó thì tràn ngập tiếng cười , có thể bây giờ nó chính là chiếc chìa khóa mở trái tim băng giá của hắn , chỉ điều hắn chưa nhận ra và nó cũng vậy nó không biết mình có giá trị như thế nào đối với người yêu thương nó đơn phương và có lẽ trong tương lai không xa nó sẽ làm tổn thương đến người ấy và bạn thân của nó . Thấy đã trễ hắn đưa nó về :

- Chúc cậu ngủ ngon nha _ nó nói trước khi bước vào nhà .

- Ừ cậu cũng vậy , mai tớ sang rủ đi học đó .

- Tớ biết rồi .

Đêm đó hắn đã suy nghĩ rất nhiều , cố tìm ra câu trả lời cho chính mình . Sao thiên tài như hắn mà cũng có lúc ngốc như thế sao , có lẽ trong chuyện tình cảm hắn là một tên ngốc đến nỗi phải nhờ pé Luân khi có chuyện . Còn nó thì nằm phân vân không biết lựa chọn chờ hắn có đúng không , có khiến ai phải tổn thương hay không . Dù biết nếu hắn không thích nó thì chính nó sẽ là người đau hơn ai hết nhưng nó vẫn chờ vì tình yêu giống như là một loại ma túy vậy , nếu con người dính vào thì dễ nhưng đến khi từ bỏ liệu họ có làm được không có lẽ đó là cả một vấn đề , khi được yêu thì tâm hồn lẫn thể xác như được bay lên 9 tầng mây , và ngược lại thì có lẽ như rớt xuống 18 tầng địa ngục , một địa ngục không lối thoát .

16. Chương 16

Thế rồi một tuần vật vã của nó cũng wa đi , sáng thì đi học , tối thì về wa nhà hắn học , toàn học với chả học mà thôi . Bây giờ là buổi tối cuối cùng để chuẩn bị cho kỳ thi ngày mai , chẳng biết sao hắn giở chứng đi làm thêm giao nó một đồng đề nên tối nay nó phải ở nhà tự giải quyết :

- Hai nè _ nó ngồi trên bàn học , đưa mắt nhìn anh trai của mình đang nhờn nhờ nằm đọc truyện .

- Sao ạ _ Duy vẫn đọc truyện một cách tự nhiên , vừa đọc vừa bóc bánh ăn .
- Mai thi mà sao hai hông học gì hết trơn vậy .
- Hai mới về mà thi với cử gì hả , trường miễn cho hai , học kỳ 2 mới thi . Mà hai có thi thì mấy cái đó cũng chuyện con con thôi .
- Trờiiiiiiii !! Sao sướng zữ zậy hả ???
- Chứ sao , họ phải biết điều với hoàng tử chứ em gái .
- Mà hai hông học thì thôi hai ra ngoài zùm để người ta con học chứ ???
- Nằm đây có sao đâu , phòng hai điều hòa bị hư rồi nóng chết .
- Hai nằm yên đi nhai bánh nhóp nhép thế kia làm sao người ta học hả ???
- Biết rồi biết rồi cô nương .

Nó bực bội ngồi làm bài , có lẽ không phải vì Duy ăn mà là vì hắn hôm nay lại không có ở đây như mấy ngày trước . Nhìn đồng hồ nó nản tới nỗi , sao có hắn thì làm nhanh thế không biết còn bây giờ nhìn đã thấy chán thì làm sao mà làm đây . Nó định không làm về cái giường ngủ nhưng sức nhớ lời hấn zặn trước khi đi làm thêm “ Cậu mà không làm hết đồng hồ thì biết tay tớ ” nghĩ vậy nó cầm bút lên và bắt đầu sự nghiệp của mình . Đến 11h đêm thì nó đã nằm ngủ ngon ơ trên cái bàn , miệng nhỏ zãi tùm lum , Duy phải bế nó lên giường mà lầm bầm trách than cho số phận của mình có một đứa em nặng như heo . Bế nó xong Duy cũng trở về phòng mình , nằm trên giường mặt Duy nhắm chiu nhìn về phía xa xăm “ Cô ấy sao rồi nhỉ ??? Mấy ngày đi học chẳng thấy đâu ??? Nhưng mình nghĩ đến làm gì ??? Đó chỉ là một trò chơi thôi Duy ạ , đúng rồi chỉ là một trò chơi do mình dựng lên thôi ” Duy cười chua xót , rồi cũng chìm vào giấc ngủ , Duy mơ thấy những ngày tháng hạnh phúc đó , những ngày tháng bên người con gái mình đã làm tổn thương .

Buổi sáng trọng đại cũng đã đến với nó nhưng hiện giờ nó vẫn còn đang chạy đua theo những giấc mộng không chịu dậy . Và rồi , con người vĩ đại mọi ngày cũng đã đến và thực hiện nhiệm vụ của mình :

- Nè ngốc , zậy đi !! Sáng rồi _ hấn bước vô phòng đứng cạnh giường nhìn nó chặc lưỡi .

Nhỏ này hình như vẫn không nghe không biết gì cả , wơ tay wơ chân tùm lum , bỗng tự nhiên tay nó nắm được cái gì đó ẩm ẩm , thích quá nó kéo mạnh cái đó xuống , àk thì ra là cái đó là tay của hấn , đang đứng bị kéo xuống hấn mất đà nằm đè trên mình nó , nó cảm thấy có cái gì nặng nặng nhấn nhó cổ mở mắt ra thì thấy gương mặt quen thuộc tưởng mình đang còn ngủ và mơ thấy hấn nên nhắm mắt và ôm chặt hấn như ôm cái gấu ôm (vì nó tưởng vậy mà) . Hấn thì đơ người tròn mắt nhìn nó , mặt đỏ , tim đập mạnh . bỗng :

- Nó zậy chưa Khánh , lâu vậy mà _ Duy thay đồ xong xui qua phòng nó hỏi thì nhìn thấy cảnh tượng đẹp mắt này .

“ Ủa Khánh , vậy lúc này là Khánh thiệt hả ?? ” nó từ từ sợ sệt mở to 2 con mắt mình ra , nhìn hấn rồi nhìn xuống tay mình đang ôm trọn hấn . Nó đứng người , miệng lắp bắp :

- Kha...ánh to...ời ho...ời na..ò ạ _ nó vừa nói vừa lấy tay đẩy hấn ra và ngồi zậy , che cái bản mặt xấu xí của mình .

- Àk...àk vư...ừa tới...ời thôiii _ hấn cũng chẳng khác gì vừa nói vừa gãi đầu cho nó đỡ ngứa .

- Ha...ai ngư...ời la....àm gi...i v...ậy ?? _ Người thì 3 đứng ngoài cửa này giờ sau một thời gian định thần cất tiếng nói .

- Có gì đâu thẳng wỹ đứng hiểu lầm nha mai , thôi thay đồ nhanh đi ngốc còn đi học nữa , trễ giờ rồi . _ hấn hỏi nó như muốn đánh lảng sang truyện khác .

Ba người tụi nó tung tăng lên trường , hấn với Duy thì khuôn mặt tươi tỉnh tiến bước , còn nó vẻ sợ sệt đã chiếm phần lớn trên khuôn mặt , thấy vậy hấn động viên :

- Không sao đâu , cậu cứ vận dụng những gì tớ cho làm là được rồi . _ hấn ân cần nhìn nó .

- Nhưng tớ hơi sợ __nó cúi mặt xuống .
- Nè tình tứ zữ vậy , thằng kia sao mày hông làm vậy với tao , tao cũng thi mà __ Duy liếc hần một cái làm hần nổi za gà .
- Mày khác , Nhi khác .
- Ủa mà hôm wa hai nói hai được phép không thi mà .
- Nói zậy mà cũng tin sao trời , không thi sao lên lớp đây , đúng là ngốc .
- Cái gì hai zám zụ em hả ????
- Ngốc zẽ sợ __ hần thêm zô .
- Hai.....người __ mặt nó hình sự nhìn 2 tội nhân .

Thấy thế hai người kia biết phận sự nên bỏ chạy , nó cũng chẳng kém rượt theo không để mất vết . Nhờ 2 người đó mà nó hết sợ cho kỳ thi văt và này . Đến lớp , nó không rũ nhỏ Châu ra tám nữa , mà ngồi ôn bài trước kỳ thi , có vẻ nó muốn hần thấy sự cố gắng trong kỳ thi này cũng như sự cố gắng để chiếm lấy tình cảm của hần . Ở đâu đó trên tầng trên , có một cô gái đã nghe được tin người mình từng yêu và bây giờ đã chuyển sang hận đã quay trở về ‘ ‘ Cuối cùng anh cũng trở về , tôi nhất định sẽ không quên những gì anh đối xử với tôi . Có lẽ tôi không nỡ làm trái tim anh có bất kỳ tổn thương nào , nhưng em gái anh sẽ gánh hết mọi tội lỗi của anh ” một vẻ buồn thoáng trên gương mặt cô gái , sau đó là sự tức giận xen lẫn hận thù của 4 năm tràn ngập trong cô , nó như muốn ám ảnh cô và nhắc nhở cô rằng sẽ không bao giờ tha thứ cho người xúc phạm và tổn thương mình .

Tại lớp nó trước khi về chỗ hần ghé sang bàn nó nói thào vào tai :

- Thi tốt nha ngốc !!! __ nói xong nở một nụ cười tỏa nắng lâu lâu mới có như là phần thưởng trước kỳ thi .

Tim nó như ngừng đập nhưng cũng cố đập để làm bài . Môn toán là môn đầu tiên , cũng là môn nó sợ nhất , ông thầy đi zô trên tay cầm sấp đề , chờ trống đánh :

- Các em làm bài đàng hoàng , không lặt tài liệu , copy bài bạn . Em nào vi phạm sẽ thu bài không cho làm nữa .

Nói xong ông phát đề cho từng đứa , nhìn cái đề nó choáng những 4 trang làm sao em nó làm được đây . Nó cố gắng định thần lại nhớ lại những gì hần cho làm , may quá đề này tuy dài nhưng cũng không khó lắm hên sao trúng nhiều chỗ hần cho làm , nó hứng khởi cầm cổ làm . Còn hần , Duy , Huy và Châu có lẽ những cái đề cón con này không làm khó được họ , ai cũng bình thản viết như chẳng có thi cử gì ở đây . Đa số học sinh còn lại trong lớp thì mặt mày nhẩn như khỉ , đứa gãi đầu , đứa cắn bút , đứa thì lén lén nhìn ông thầy để hỏi bài hoặc copy . Rồi trống cũng đánh hết giờ nó vui vẻ nộp bài , để thi môn thứ 2 là môn Anh , một tuần nay nó đã cố gắng nhét hết những cấu trúc , ngữ pháp cho đến từ mới của nguyên một học kỳ và làm những đề zo hần ra . Nhưng chẳng biết hôm nay làm ăn ra sao , rồi cái gì đến cũng đến ‘ ‘ sao mà cái đề này khó vậy trời ??? Mình nhớ cái này Khánh cho làm rồi mà ??? Không được tập trung lại coi Nhi ?????” nhìn mặt nó lúc này đau khổ lắm méo mó như muốn khóc , nhưng rồi cũng ráng cầm cái bút viết được gì viết . Hần ở bàn sau , nhìn thấy hành động của nó mún cười mà đang thi không dám với lại sợ mất hình tượng , thấy nó có vẻ hốt hoảng hần nói thào sau lưng đủ để nó nghe :

- Cứ bình tĩnh làm theo những gì tớ đã dạy , tớ tin cậu làm được ngốc àk .

Sức mạnh của tình yêu thật kinh khủng , bây giờ nó không còn nhẩn nhó nữa mà tinh thần sảng khoái hần lên , dường như bây giờ tất cả mọi chuyện đối với nó là wá dễ nó cầm cúi làm bài . Hần nhìn thấy mỉm cười hên là không có nhó nào trong lớp thấy không thi mất máu khỏi làm bài . Rồi bây giờ môn cuối cùng cũng đã đến chính là môn mà nó tự tin nhất ý là môn văn , nhìn đề văn nó mỉm cười chà là đề văn viết về người nó yêu thương nhất , nó tự nhiên thả lỏng đầu óc viết những dòng cảm xúc thật sự của mình vào bài văn . Còn hần , hần cũng vậy chẳng biết sao hần lại viết về nó nữa nhưng hần vẫn mặc kệ cứ để lí trí điều khiển mình . Huy thì cũng viết về nó , viết về cái tình yêu vô vọng của mình dành cho nó , viết về những nụ cười nhưng giọt nước mắt mãi sẽ không thuộc về Huy . Châu cũng như Huy chỉ khác là người Châu viết chính là Huy , ngày đầu tiên bước vào lớp cùng với nó , Châu đã nhìn thấy một thiên thần với nụ cười như

ánh sáng ban mai , làm trái tim có nhiều vết thương của Châu đột nhiên ảm áp lạ thường . Gia đình Châu không được hạnh phúc như nó , mama Châu đau bệnh suốt ngày , pa dượng của Châu thì say xỉn suốt ngày , sáng Châu đi học chiều tối thì làm thêm , có nhiều lúc Châu đã mún kết thúc cuộc sống của mình , nhưng nhờ Huy nhờ nụ cười của Huy đã đem đến cho Châu một sức sống mãnh liệt giúp Châu mạnh mẽ hơn để đối đầu với những khó khăn mà cuộc sống đã mang đến cho Châu . Thôi qua xem Duy thế nào rồi , Duy nhìn cái đề một hồi lâu ‘ Người yêu thương ư ??? Tại sao hình ảnh cô ấy lại hiện lên trong đầu mình ?? Đúng là chẳng trốn tránh được ???’ rồi Duy cũng bắt đầu viết rất chăm chú , viết về hạnh phúc giữa Duy và người đó , tuy ngắn ngủi nhưng đã làm cho trái tim Duy biết thế nào là yêu thương một người . Hết giờ ai cũng có một bài văn , một tình cảm cho riêng bản thân mình , liệu tình cảm của tất cả những con người này có được như ý muốn và họ có tìm được hạnh phúc của bản thân hay không đó là cả một vấn đề . Vừa thi xong nó quay xuống hỏi hần :

- Cậu làm có được không ???

- Cậu nghĩ tớ ngốc giống cậu àk ???

- Sao cậu cứ nói tớ ngốc hoài thế ???

- Thì có sao nói vậy mà .

- Hai người này mấy hôm nay lạ àk nha __ Châu ngồi bên chộc nó với hần .

- Lạ cái đầu mày __ nó lấy tay khê wánh nhẹ lên đầu Châu .

- Đau __ Châu ôm đầu nhăn nhó .

Ở bên kia Duy và Huy cũng xách cặp qua cái đám nhiều chuyện bên đây để cùng về thì :

- Anh Khánh có chị hoa khôi lớp 12 tìm nè __ một con nhỏ kêu hần .

- Ủ __ hần kéo ghế đứng dậy đi ra phía cửa .

- Có chuyện gì sao chị ???_hần nhìn Trân thắc mắc hỏi .

- Chuyện hôm trước em suy nghĩ đến đâu rồi ??_ hỏi hần mà mắt Châu đảo quanh lớp và thấy con người đó , 4 năm rồi vẫn vậy , vẫn đẹp trai , vẫn cuốn hút ánh mắt của Trân .

- Dạ vậy em tham gia 1 tuần lễ thôi là được phải không ạ ???

- Ủ chỉ cần 1 tuần thôi .

Duy nhìn thấy Trân thì khựng lại chẳng đi nổi nữa ‘ Là cô ấy . Đúng rồi là cô ấy ’ , chính người con gái này đã làm trái tim Duy lỡ nhịp vô điều kiện . Hần và Trân đứng nói chuyện với nhau thật lâu mà không biết 8 con mắt đang zôi theo mỗi người 1 cảm xúc , bất chợt Trân đưa tay lên người hần phủi phủi :

- Áo em làm gì để dính bụi vậy ??

- Cảm ơn chị __ hần vẫn lạnh lùng như thường ngày .

Còn nó thì tức muốn lộn ruột ‘ Hai người đó làm gì tình tứ giữ vậy trời ??? Đúng rồi chị đó chính là người hôm trước dưới cầu thang làm cho Khánh cười . Chẳng lẽ Khánh thích chị ấy hay sao ??? ’ gương mặt nó sầm lại khi ý nghĩ đó len lỏi trong đầu nó , Huy nhìn thấy tức lắm muốn bay lại phang cho hần vài cái nhưng nghĩ lại có lẽ đây cũng là thời cơ tốt ỉnh :

- Vậy chị về nha ??? Bye em

- Dạ bye chị .

Cuối cùng cũng nói xong hần bước lại chỗ có 4 con người , mỗi người một vẻ mặt khác nhau :

- Về thôi mọi người __ hần nhìn 4 người nói .

- Ủ __ nó đáp nhẹ không nhìn hần .

Hần hơi bất ngờ , rồi 5 con người này cũng bước chân ra về mỗi người một tâm trạng khác nhau . Khi đến nhà hần thì Duy hỏi :

- Mà quen Trân àk ???

Nghe Duy hỏi , nó giật mình :

- Thui em về trước nha hai , mẹ chờ ở nhà .

Nói xong nó quay lưng đi thật nhanh có lẽ nó không có đủ can đảm ở lại nghe hần nói , nó sợ sợ rằng hần sẽ nói hần thích chị Trân ấy , và sợ rằng trái tim này có thể sẽ tổn thương một lần nữa . Quay lại cuộc nói chuyện giữa Duy và hần :

- Chị đó làm chung chỗ làm thêm với tao .

- Sao chỗ nào ???

- Phục vụ tại quán cà phê “ Angel ” gần trường đó mà .

- Mà sao mà quen cô ấy ???

- Thì chị đó mời tao vô đội kịch làm thế một tuần cho bạn chị ấy . Sẵn tiện tao cần tiền nên hỏi chị ấy tìm chỗ làm thêm .

- Nhà mà thiếu gì tiền , cần gì phải kiếm nữa .

- Không , tao muốn tự tay kiếm tiền để

- Để làm gì ???_ Duy nhìn hần thắc mắc

- Thôi mà nhiều chuyện wá thằng wỹ . Mà mà hỏi nhiều về chị Trân vậy ???

- Àk hông có gì đâu . Thôi tao về đây _ mặt Duy hơi buồn .

Nhìn theo Duy hần thầm nghĩ “ Có chuyện gì vậy nhĩ ??? Chắc nó giấu mình chuyện gì đây ?? Còn nhỏ kia sao ra về thờ ơ thế không biết ??? Không làm bài được sao ??? Hai anh em nhà này khó hiểu thật ?? ” hần chắc lưỡi rồi bước vào nhà chơi với pé Luân .

17. Chương 17

Tại nhà nó mà chính xác hơn là phòng nó :

- Nè cold !! Chủ nhân mà có quan hệ gì với chị ấy vậy ?? _ nó vô lấy ôm chầm cold

- Sao không trả lời hả ???_ nó đánh nhẹ vào con gấu bông .

- Chẳng lẽ đến mà cũng hông thích tao sao ???

- Tao sợ lắm , sợ nhiều lắm . Chị ấy vừa xinh , vừa giỏi giang , tao sợ Khánh sẽ thích chị ấy mất _ nói đến đây nó không kiềm được , những giọt nước mắt nóng hổi lại rơi trên gò má nhỏ của nó . Nó thôi không ôm con cold đặt bên cạnh , nó ngã đầu vào tường “ Tại sao vậy nhĩ ??? Tại sao cậu ấy lại cười , nói chuyện thân mật như vậy với chị ấy ??? Chẳng lẽ ??? Không được không phải như thế , Nhi àk mà nhất định phải tự tin lên . Cố lên Nhi !!! ” Nó lấy tay quạt nước mắt còn vương vãn , nó mỉm cười , một nụ cười nhẹ nhàng nhưng chứa đầy sự cố gắng của mình . Nó bước xuống lầu , nãy giờ khóc đói bụng quá nên xuống vùi mama ăn cơm đây mà . Qua phòng Duy thử xem nào . Duy nằm trên giường tay gác lên trán , ánh mắt xa xăm :

- Cậu có biết cậu phiền phức lắm không đừng theo tôi nữa _ một cô gái nhăn nhó quát .

- Chị àk !! Đừng dữ như vậy sẽ nhăn da đó _ Duy mỉm cười nói

- Thật ư !! Đầu nhăn chỗ nào đâu ??? _ cô gái vẫn ngây thơ hỏi .

- Chỗ này nè !! _ Duy chỉ lên trán cô gái .

- Trời !! Thật hả , làm sao bây giờ _ cô gái hốt hoảng sờ trán mình .

- Em nghe người ta nói là hôn vào chỗ bị nhăn sẽ hết đấy chị ạ _ Duy cười tinh nghịch .

- Cậu Dám chọc tôi ư ?? Đứng lại không được chạy đó __ cô gái tức giận đuổi theo Duy .
 - Chị tưởng em ngốc giống chị hả ??? Plè plè __ Duy lo quay đầu lại lè lưỡi trêu cô gái nên đầu đập vào cây té xuống .
 - Hahahaha đáng đời mà __ cô gái ôm bụng cười toét miệng .
- Chợt thấy Duy nằm im bất tỉnh , cô sợ sệt chạy lại ngồi xuống bên cạnh Duy :
- Nè đừng gờn nữa !! __ khê lấy mình vỗ nhẹ vào má Duy .
 - Nè cậu đừng làm tôi sợ nha __ vẫn tiếp tục vỗ nhưng mạnh hơn , và mắt của cô đã rơm rơm nước mắt .
- Bất chợt , Duy mở to hai mắt ra :
- Hù !!!
 - Cậu thì ra cậu chọc tôi __cô gái zơ tay định đánh Duy ,chưa kịp thì đã bị Duy nắm chặt khuôn mặt Duy trở nên nghiêm hãn , nhìn thẳng vào mắt người đối diện :
 - Trân àk !! Chị có thích em không ???
 - Tôi__ Trân xấu hổ cúi mặt xuống .
 - Nếu chị không thích em sẽ không làm phiền chị nữa ???
- Ngập ngừng một lúc Trân cũng thốt lên lời Duy mong đợi :
- Tôi ... thật sự...ự thi...ì tồ...ôi cũ...ững co...ó thi...ích cậu...âu chút xíu __ vẫn cười đầu Trân lấp bắp nói .
 - Hi anh cũng vậy !! Anh yêu em __ Duy cười toe toét ngồi dậy ôm chặt Trân .
 - Ai cho kêu tôi bằng em hả ??__ Trân thả lỏng mình để cho Duy ôm .
 - Em cho __ vẫn không buông Trân ra mà còn ôm chặt hơn nữa .
 - Cho cái đầu cậu __ Trân đánh nhẹ vào lưng của Duy.
- Nụ cười hạnh phúc nở trên môi của cả hai , nhưng đó có lẽ chỉ là một hạnh phúc ảo .
- “ Những ngày tháng hạnh phúc ấy vẫn còn hiện lên rõ rệt trong tâm trí anh nhưng có lẽ anh đã để vụt mất nó ”
- Hai ơi xuống ăn cơm đi nào __ nó gõ cửa kêu anh trai íu wí của mình xuống ăn .
- Ăn cơm xong , Duy rủ nó qua nhà hấn chơi , thi hết rồi cho thư thả đầu óc và nó cũng mún hỏi hấn về chuyện của chị Trân nên hai anh em dắt tay nhau qua nhà hấn :
- Ủa 2 người qua đây làm gì ??? __ hấn mở cửa nhìn 2 anh em nó ngạc nhiên .
 - Chơi chứ làm gì màý thẳng diên .
 - Diên đầu màý , thôi hai người vào đi .
 - Ủ __ nó khê đáp .
- Đang ngồi chơi game nghe thấp thoáng giọng nó , pé Luân bay thẳng ra cửa ôm chặt hain chân của nó :
- AA! Chị Nhi !! Luân nhớ chị Nhi quá .
 - Chị cũng dậy á !! __ nó ngồi xuống hôn nhẹ vào má pé Luân .
 - O anh nào đây ạ ?? __ Pé Luân nhìn Duy thắc mắc hỏi .
 - Anh này anh trai của chị á !! __ nó nghe pé Luân hỏi liền giải thích .
 - Vậy mà Luân tưởng là tình địch của hai nữa chứ __ pé Luân cười toe toét .
 - Tình địch ??? __ Duy nhìn pé Luân hỏi .

- Vâng __ pé Luân gật đầu cái rụp .
 - Tình địch gì chứ ???_ nó với hấn đồng thanh .
 - Tình địch gì thì chỉ có hai và em biết thôi hai nhỉ ??? Thôi chị Nhi lại chơi game với Luân đi .
 - Ủ __ 2 chị em dắt nhau lại chơi game .
- Hấn với Duy nhìn hai đứa tụi nó chắc lười , dắt nhau lại ghế salong ngồi 8 :
- Em mày lớn mau nhỉ ??? Hồi tao đi pé tạo .
 - Ủ . Nó dính như sam với em gái mày đấy .
 - Ủ em tao ngốc vậy , mà hết thằng anh tới thằng em nhà này bám vào __ Duy tỏ vẻ đồng tình , gãi gãi cái cằm .
 - Tao bám hồi nào mày __ hấn nhìn Duy hằm hè .
 - Hi tao giỡn mà . Mà hình như thằng Huy gì đó ở lớp mình thích nhỏ em tao thì phải .
 - Chớ còn gì nữa , lúc nào chả Nhi Nhi , Huy Huy , thấy gai mắt __ mặt hấn lúc bấy giờ khó chịu hấn .
 - O !! Thế liên quan gì mày mà trông có vẻ bức bối thế nhỡ __ Duy nhìn hấn nở một cười gian .
 - Ờ thì ... Mà tao cần gì phải bức bối chứ ?? __ hấn giẫy nảy cả lên .
 - Nè hai người làm gì đó ??? Nói xấu em phải hông ?? Lại chơi game đi.
 - Lớn rồi ai thèm chơi ba trò con nít đó __ Duy trề môi nói .
 - Đừng dậy lại chơi kéo pé Luân khóc đó .__ pé Luân lại dở chiu đe dọa hấn .
 - Thui đứng dậy lại chơi mày __hấn lôi Duy lại chỗ nó với pé Luân .
 - Ở thằng này sợ em trai vậy !! Chắc mai một sợ vợ khời chê nhỉ .
 - Wánh mày giờ nói nhiều wá .
- Thế là 4 người ngồi chơi với nhau :
- Nè em gái em chơi ăn gian quá đi .
 - Chị Nhi không ăn gian có anh ăn gian thì có .
 - O thằng nhỏ này sao zám nói với anh thế hả ???
 - Vậy sao anh dám nói với chị Nhi như thế ???
 - Mày__ cãi hông lại , Duy định giở trò bạo lực trẻ em , nhưng chưa kịp làm gì thì cao thủ đã ra tay trước :
 - Hức hức . Chị Nhi ơi , hai ơi !! Ông này ăn hiếp Luân nè __ pé Luân lấy tay zụi zụi mắt mình .
- Nó và hấn cũng cốc đầu Duy :
- Sao mày zám ăn hiếp em tao ??? __ hấn nạt Duy .
 - Sao anh lại chọc pé Luân khóc hả ?? __ nó cũng y hấn .
 - Thôi pé Luân nín nín đi ngoan nha .
 - Luân nín đi hai wánh thằng này rồi mà .
- Hai tụi nó ôm pé Luân vỗ về , Duy nhìn hai tụi nó không chớp mắt , rồi nhìn sang ác wỹ đội lột thiên thần đang lè lưỡi trên Duy , tức qua Duy chọc 2 đứa tụi nó cho đỡ tức :
- Hai đứa tụi bây giống vợ chòk qá nhỡ , còn thằng nhỏ ác wỹ zống con tụi bây ghê .

- Anh nói hai người này vợ chồng là đúng rồi . Nhưng Luân không phải là ác vợ nha !! __ pé Luân phản kháng lại .
- Ác vợ !!! __ Duy vẫn không buông tha pé Luân .
- Không phải .
- phải .
- Không .
- Phải .
- Không .

Pé Luân với Duy tranh cãi pổ mặt hai nhân vật chính mặt đã đỏ lên gương gương nhìn nhau bởi 2 chữ “ Vợ Chồng ” . Một lúc sau nó với hấn cũng gần 2 người một lớn , một nhỏ đang tranh chấp nhau . Đến khuya 2 anh em tụi nó sải chân về nhà . Nó quên mất hỏi hấn về chị Trân ấy , nhưng thôi kệ mai xem kết quả học kỳ rồi tính sau .

18. Chương 18

- Nè dậy đi heo , hôm nay em định đi học àk __ Duy vừa nói vừa lay lay nhỏ em mình .
 - Ừ để em ngủ thêm một tí nữa __ nó vợ vợ cái tay rồi ôm gấu ngủ tiếp .
 - Trời này giờ mấy tí rồi hả ???? __ Duy cố gắng hét thật to để đánh thức nó nhưng tất cả đều vô ích .
- Duy ngồi xuống , chống cằm thở zài , thì cánh cửa phòng mở ra và vị cứu tinh cũng đã đến :
- Chưa dậy lun àk mà ỳ ??? __ hấn nhìn bộ dạng thất thế của Duy nói .
 - Hizz cuối cùng mà ỳ cũng tới , không thì tao chả biết kêu nó biết chừng nào nữa đây . __ Duy nhìn hấn thở phào nhẹ nhõm .
 - Có nhieu đó làm cũng không xong __ hấn trách Duy rồi bước tới giường nó nhẹ nhàng đặt mông xuống chiếc giường bé xinh .
 - Nhi àk !!! Cậu không dậy hôm nay , trường công bố điểm đó __ hấn cuối đầu xuống thì thào vào tai nó .
 - Kệ nó Haaaaaa , đúng rồi phải nhanh lên mới được __ nó bật dậy như cái lò xo chạy nhanh vào toilet .
 - Ủa mà ỳ làm hay vậy __ Duy nhìn hấn ngưỡng mộ .
 - Tao mà __ hấn vênh mặt lên làm bộ chảnh .
 - Thui đi cha . Mà từ lúc về tao thấy mà ỳ thay đổi nhiều lắm ???
 - Ừ , bản thân tao tao cũng thấy vậy __ hấn gật đầu mỉm cười đồng tình .
 - Nè !! 2 người còn đứng đó nói chuyện mau mau nào __ nó từ trong toilet chạy ra hối rồi chạy thẳng một mạch xuống đất .
 - Nè chờ với hai với __ Duy kêu với theo .
 - Hai người nhanh đi nào !! Làm gì chậm chạp thế hử __ nó quay lại tiếp tục hối .
 - Trời con nhỏ này làm gì đi nhanh thế còn sớm mà __ Duy nhăn nhó nói .
 - Chắc lên trường xem điểm chứ gì ?? __ hấn tiện miệng giải thích cho Duy .
 - Điểm thi ấy àk ??? Vợ vẫn xem làm gì ??? __ Duy tiếp tục nhăn .

- Thì Nhi khác mày . Thôi chạy nhanh đi em mày chạy tới đằng kia rồi kìa __ hấn nói xong chạy theo nó .
- Trời oiiiiiii !!! Sao số tui khổ vậy trời !! Ê hai đứa kia chờ tao với coi __ đang đứng than vãn thấy không còn bóng 2 đứa nó , Duy co giò chạy theo .
- Học học , cuối cùng cũng đến nơi , mà sao đông vậy Khánh ??? __ nó cuối xuống thở nhanh .
- Thì người ta coi điểm chứ làm gì ??? __ hấn đáp trả câu trả lời vô duyên của nó .

Nó không quan tâm lời hấn nói , len lỏi vào đám đông xem điểm . Duy vừa chạy tới , định lại chỗ hấn thì :

- Khánh !! Em cũng tới xem điểm hả ???_ Trần từ đâu chạy tới khoác tay hấn .
- Dạ __ hấn thờ ơ đáp .
- Chị cũng vậy nè . Mà em cần gì xem cũng đủ biết tròn điểm rồi nhở ??? __ Trần nhìn hấn cười .
- Em không biết __ hấn đáp trả không nhìn Trần , mắt đảo tùm lum kiếm nó .

Còn nó sau khi len lỏi trong đám lộn xộn đó cũng xem cái bảng công bố điểm khối 11 :

1/250 . Hoàng Đăng Khánh điểm số (300/300)

2/250 Vương Nhất Huy và Đặng Minh Duy điểm số (298/300)

3/250 Dương Minh Châu điểm số (295/300) . 4.....

5.....

.....

.....

54/250 Đặng Thùy Nhi điểm số (236/300)

Nó sững sờ nhìn bảng điểm , một cảm giác lâng lâng lan trong người nó . Lần đầu tiên nó được hạng 54 trước giờ toàn gần cuối . nó vui mừng định xoay chạy nhanh ra khoe với hấn thì :

- Mày nhìn kìa , anh Khánh với chị Trần lại được hạng nhất toàn khối 11 và 12 rồi kìa __ NS 1
- Ủ 2 người đó xứng đôi thật đúng là trai tài gái sắc __NS 2 .
- Nhìn kìa 2 người đó đang đứng cạnh nhau kìa , thân mật kinh chưa kìa .

Nó nhìn ra bên ngoài , hấn đang đứng cạnh chị ấy , mọi người nói đúng thật ,2 người đứng cạnh nhau tạo nên một bức tranh hoàn mỹ mà không một ai có thể xen chân vô được ngay cả nó cũng vậy . Những lời mọi người nói cùng những gì nó thấy được như một mũi dao hai lưỡi đâm thẳng vào trái tim của nó , mọi hạnh phúc vui mừng muốn được chia sẻ cùng hấn đều đã tan biến trong không khí . Nó lặng lẽ bước nhẹ ra khỏi đám đông , tiến về lớp . Duy cũng đã về lớp từ lâu , có lẽ trái tim Duy không chịu nổi cảnh tượng trước mắt mình , “ nụ cười thiên thần ấy vẫn hiện hữu trên môi em nhưng nó đã không dành cho anh ” . Lúc này vì Trần biết Duy đứng sau nên càng thân mật với hấn hơn , “Mình đang hy vọng điều gì cơ chứ ??? Trông chờ anh ấy ghen sao ??? Liệu có quá ảo tưởng khi trò chơi đã kết thúc ??? ” . Hấn đứng một lúc chã thấy nó đâu , chán nản đi về lớp .

19. Chương 19

Nó vừa vào lớp Huy và Châu đã lại chúc mừng nhưng cái mặt nó chã vui tí nào với lại cũng không thấy hấn đâu nên Huy đã nghĩ có chuyện gì xảy ra :

- Nè cậu sao vậy ???? Chẳng phải cậu được tới hạng 54 luôn sao lại buồn ??? __ Huy đặt tay lên vai nó , nhìn nó lo lắng .
- Ủ mày sao vậy ???_ Châu cũng lo lắng không kém .
- Ô Nhi hông sao đâu , 2 người đừng lo __ nó ngửa mặt lên nở một nụ cười gượng gạo .

- Nhưng.....

Vừa lúc đó hấn cũng bước vào lớp lai chỗ nó trông có vẻ rất tức giận :

- Nè !! Cậu về cũng nói tớ một tiếng chứ ._ hấn tức giận nhìn nó .

- Tớ_nó ngược nhìn hấn , mắt rưng rưng .

- Cậu vừa thôi làm gì tức giận như vậy _ Huy đẩy mạnh hấn ra .

- Việc này có liên quan gì đến cậu ??? _ hấn nhìn Huy tóe lửa .

- Ủ đúng rồi không liên quan đến tôi , nhưng Nhi là bạn tôi _ Huy đáp trả hấn bằng một ánh mắt khinh bỉ .

- Bạn sao ??? Vậy chẳng biết cậu có ý đồ gì với bạn mình nhỉ ???

- Ý đồ ??? Cậu nói đến ý đồ gì ???

- Cái đó thì cậu tự hữu . Tôi không có nhiệm vụ phải giải đáp cho cậu .

- Hai người thôi đi _ nó gắt lên rồi bỏ chạy ra khỏi lớp .

Hấn thấy thế liền đuổi theo nó , Huy cũng định đuổi theo nhưng một cánh tay đã ngăn Huy lại :

- Bây giờ chỉ có tên đó mới làm nó hết buồn thôi Huy ạ _ Châu nhìn Huy pha lẫn một chút níu kéo .

- Ủ tớ biết rồi _ Huy buồn bã về chỗ ngồi .

Châu nhìn theo Huy mà tim khe nhói . Nó chạy thẳng lên sân thượng , ngồi xuống khóc nức nở

- Học học sao mà cậu chạy nhanh zữ vậy hả ??? _ hấn mở cửa sân thượng , mồ hôi nhễ nhại .

Nó nhìn hấn ngạc nhiên , hấn tiến lại ngồi cạnh nó :

- Lúc này tớ hơi nóng , tớ xin lỗi nha ._ hấn quay sang nhìn nó , mồ hôi vẫn chảy dài trên trán hấn .

- Sao cậu lại đuổi theo tớ chứ ???

- Ủ thì..... Mà sao cậu khóc vậy ??_hấn cố đánh trống lảng vì bản thân hấn cũng chẳng biết sao mình lại làm như vậy .

- Tớ....._nó ngập ngừng không dám nói .

- Cậu cứ nói đi ???_ hấn giục nó .

- Cậu có thích chị Trân không vậy ??? _ nó hít một hơi nói ra câu hỏi đã ấp ủ từ hôm qua đến giờ .

- Trời !!! Thì ra là chuyện này . Sao mà cậu ngốc zữ vậy ???

- Ngốc gì hả ?????_ nó ngược đầu lên nhăn nhó .

- Tớ không có thích chị Trân . Và sẽ không thích ai cả cho đến khi tớ xác nhận được tình cảm của mình đối với cậu ._ hấn nhìn nó nghiêm túc lạ thường .

- Thật chứ ??_ Nó đỏ mặt cúi xuống .

- Thật 101% . Cậu không tin àk ???

- Không có , không có . Dĩ nhiên là tin rồi _ nó nhe răng cười .

- Cậu thật là Thôi về lớp đi gần vô lớp rồi .

- Ủ _ nó gật đầu mỉm cười .

Hai đứa bước xuống cầu thang , đang bước nó vấp phải bậc cầu thang ngã nhào xuống cứ tưởng đời nó kết thúc từ đây , hên sao hấn đỡ được :

- Sao cậu hậu đậu vậy hả ?????_ hấn trách nó nhưng lo lắng vô cùng .

- Tớ xin lỗi _ nó xịu cái mặt xuống .

- Thôi đi nào ??? _ bắt chợt hần nắm tay nó bước xuống .
- Ô _ nó bất ngờ trước hành động của hần .
- Ồ thi.... Tớ sợ cậu té nữa thôi . Không phải là mún nắm tay cậu đâu nha .

Nó không trả lời khẽ gật đầu , mỉm cười hạnh phúc . Tuy đoạn đường về lớp không phải là một đoạn đường dài nhưng 2 trái tim khẽ đập chung một nhịp . Chỉ một cái nắm tay đã làm nó hạnh phúc lên tận mây , sự ấm áp từ bàn tay hần như lan tỏa trong người nó . Vừa vào lớp nhỏ Châu đã chạy đến :

- Mày đi đâu vậy ??? Có sao không ??? _ Châu chạy đến đẩy hần ra .

Hần thở dài đành bước về chỗ :

- Tao không sao mà _ nó nhe 10 cái răng cười .
- Đúng là bó tay với mày .

Chuông vào lớp vang lên :

- Thôi về chỗ rồi 8 tiếp _ nó đề nghị rồi kéo Châu về chỗ .

Huy nhìn nó cười lòng khẽ an tâm , nhưng một nỗi bùn vời vời của kẻ yêu đơn phương dần lên trong Huy , đúng thật chỉ có hần mới có thể làm nó cười làm nó khóc , nhưng Huy sẽ không bỏ cuộc , Huy vẫn sẽ tiếp tục thích nó , luôn mong hạnh phúc sẽ đến với nó và nụ cười kia vẫn nở trên đôi môi xinh xinh mà Huy vẫn thường ao ước có được . Duy này giờ không quan tâm mọi chuyện xung quanh , vì đầu óc Duy này giờ vẫn nghĩ đến Trân , 4 năm trước cho đến bây giờ trái tim này đã bị đánh cắp bởi Trân , tại sao Duy lại tham gia vào cái trò chơi chết tiệt ấy ??? Để làm tổn thương chính bản thân mình và cả người con gái mình yêu thương .

Pà cô zô lớp này giờ rồi , vẫn đang giảng bài một cách chăm chú trong khi học trò của mình đang thay nhau làm việc riêng điển hình là 2 nàng Châu và nó đang nói chuyện rôm rã nhưng nói bé lắm chả ai nghe được (có mình Bi nghe được thôi) :

- Mày mua gì chưa ??? _ Nhỏ Châu hỏi .
- Mua gì cơ ??? _ nó ngây thơ trả lời .
- Mua quà .
- Quà gì ???
- Ặc . Mày có biết ngày mai là ngày gì không ???
- Biết .
- Ngày gì ???
- Ngày thứ 7 .
- Ặc !! Con lạy mẹ ngày mai là giáng sinh đó .
- Cái gì _ nó nói thật to , nhưng hên sao cô giáo vẫn đang chăm chú nên không nghe thấy gì .
- Bé cái mồm lại giùm tao _ nhỏ Châu nhăn mặt đưa tay bịt mồm nó lại .
- Trời giờ tao mới nhớ ?? _ nó cạy cái tay nhỏ Châu ra nói tiếp .
- Mày mua gì chưa ???
- Dĩ nhiên là chưa . Giờ tao mới biết mà .
- Ồ hén . Vậy tối nay tao với mày đi nha _ nhỏ Châu gãi đầu nói .
- Ồ vậy 7h mày qua nhà tao nha .
- Biết rồi . Mà mày với thằng kia sao rồi .

- Vẫn vậy mà ạ !! Nhưng Khánh kêu sẽ không thích ai cho đến khi nhận ra tình cảm đối với tao là gì ?
- Chẳng lẽ mà chờ nó hoài sao ???
- Tao không biết nữa .
- Sao mà không cho những người khác cơ hội mà cứ đâm đầu vào thằng đó , nó có gì tốt cơ chứ .
- Không Khánh tốt lắm mà ạ .
- Bây giờ mà mún biết nó đối với mà như thế nào không ???
- Muốn .
- Lại đây .

Nó xích lại gần nhỏ Châu kéo cái tai nó thăm thì @\$)*^()(*&)_# :

- Nhưng lỡ như
- Đây là cách giải quyết nhanh nhất cho vấn đề , nếu mà không thử thì sẽ cứ giằng co mãi thôi .
- Ủ tao quyết định rồi . Tao sẽ thử dù kết quả có sao tao cũng sẽ chấp nhận .
- Hi !! Có vậy chứ .
- Thui học đi nói chuyện này giờ rồi .
- Ồ .

Rồi 2 đứa nó cũng chịu chăm chú nghe giảng sau 2 tiếng đồng hồ nói chuyện . Giờ ra về cũng đến , nó quay xuống bàn hắt kêu hắt đi về như thường lệ :

- Khánh mình về thôi .
- Hôm nay cậu về với thằng Duy đi , tớ phải ở lại họp nhóm .
- Gì ?? Cậu tham gia nhóm gì cơ ??
- Không chỉ một tuần thôi , tớ tham gia nhóm kịch của trường mình ấy .
- Có phải nhóm đó chị Trần làm hội trưởng không ??
- Ủ . Chị ấy mời tớ vào thay cho bạn chị ấy , chị ấy mời lâu rồi tớ thấy cũng có ích nên tham gia thôi .
- Vậy tớ chờ cậu họp xong về luôn nha .
- Không được họp xong tớ phải tới tiệm cafe làm thêm với chị Trần nữa .
- Sao cậu làm thêm với chị Trần nữa hả .
- Ủ nhờ chị ấy giới thiệu tớ vào chỗ đó mà.
- Ủ _ nó cuối đầu xuống bần bả .
- Khánh . Đi thôi em _ tiếng Trần từ ngoài cửa vọng vào .
- Dạ . Tớ đi nha , bye _ hắt bước ra ngoài cửa .

Nhìn hai người nó đi nó lại bần nữa rồi , hên sao Huy , Châu và Duy tới rồi nó đi ăn kem , nghe đến kem tâm trạng nó cũng đỡ hơn . 4 người đi ăn kem Huy và Châu tìm lời an ủi nó , tâm trạng nó vui hắt ăn liên tục không ngừng nghỉ , thế là lại khổ cho người mời nó ăn . Duy thấy thế cũng phì cười , nụ cười đầu tiên của Duy trong ngày . Ăn xong nó với Duy về nhà , 2 anh em như thường lệ mỗi người về một phòng nằm trên giường cả 2 cùng bần tuy nổi bần khác nhau nhưng đều là cùng một nguyên nhân gây ra .

Nó ăn cơm xong thì Châu tới . Hai đứa nó vào cửa hàng bán đồ ủa lạnh :

- Mà định mua gì vậy Nhi .
- Tao mún mua khăn choàng cổ _ nó nói mắt đảo liên tục .

Đập vào mắt nó hàng loạt chiếc khăn với đủ hình dáng khác nhau , nhưng có một chiếc khá đơn giản , được làm bằng len và độc mỗi một màu đen , nó cảm giác rằng chiếc khăn này đơn độc giống hần vậy , thế là nó cũng quyết định :

- Nè Châu mày xem cái này như thế nào ???

- Sao đơn giản vậy ?? Mà trong cũng được đó .

- Tao chẳng biết sao tao lại thích nó nữa ?? Hi hi . Thôi tao ra thanh toán đã , này giờ trong lúc nó lựa khăn Châu cũng đã lựa được một chiếc áo len .

Châu mún nhân dịp này thổ lộ cho Huy biết tình cảm của mình dù biết chắc sẽ bị từ chối , châu đã lên mua cái áo này khi nó đang lựa khăn choàng . Hai đứa thông thả ra về , bước ra ngoài cửa hàng , nó và Châu đi qua đường để về nhà , chẳng hữu sao cái điện thoại nó đặt trong túi rớt xuống đất , nó cúi xuống nhặt lấy khi quay sang thì ánh sáng đèn của một chiếc ô tô rọi vào mắt nó . Châu quay lại nhìn thấy chỉ kịp hét hai từ :

- Cẩn thận !!!

20. Chương 20

Ở chỗ làm thêm của hần đang làm thì điện thoại của hần vang lên , hần móc điện thoại ra mà ai nhìn cũng tủm tỉm cười tại con trai mà sai điện thoại màu hồng :

- Alo !!!

- Tui Châu nè . Nhi nó.....

- Nhi sao __hần lo lắng hỏi .

- Nó gặp tai nạn rồi , chắc không qua khỏi đâu . Hức hức !!!

Tim hần như ngừng đập khi nghe cái tin trời giáng đó , đầu óc trống rỗng , mơ hồ :

- Alo alo ông có nghe tui nói không ??? Tụi này đang ở bệnh viện xxx

Hần buông lỏng tay mình xuống , mắt nhìn về phía xa xăm , hần như người mất hồn , rồi một cái gì đó đến và thức tỉnh hần , có lẽ là lí trí của chính bản thân hần đã làm điều đó . Hần chạy , chạy nhanh lắm , bây giờ hần đã nhận ra rồi , nhận ra được cái thứ tình cảm mình dành cho nó , có lẽ khi người ta sắp mất đi một thứ gì đó quan trọng của bản thân mình thì họ mới nhận ra rằng giá trị của nó đối với mình .

. Đến bệnh viện hần chạy khắp nơi tìm kiếm , sao bây giờ hần đột nhiên lại ngốc thế nhờ sao không đi mà hỏi y tá . Bệnh viện là nơi hần không muốn đến nhất từ nhỏ cho đến bây giờ, bởi vì vào đây mùi tanh của máu , cùng với mùi thuốc xức trùng , và có lẽ hần sợ sợ cái cảm giác mất mát ở trong đây . Cuối cùng hần cũng thấy nhỏ Châu , vội chạy lại thật nhanh đứng đối diện Châu 2 tay đặt lên vai Châu lay mạnh :

- Nhi đâu , Nhi đâu rồi , Cậu nói đi __hần quát to .

Vừa lúc ấy một bác sĩ bước ra khỏi phòng , bên cạnh là các y tá đang đẩy một chiếc xe đi , trên chiếc xe ấy một người con gái đã bị che mặt bằng một tấm vải trắng ,chỉ có mái tóc còn xòa ra , mái tóc ấy sao mà giống màu tóc nó thế , hần như bất động một lần nữa , tiếng khóc của Châu ngày càng to , to lắm cơ . Hần khụy mình xuống như người mất hết sức lực , cái gì mằn mằn trên lưỡi của hần nhĩ thì ra là nước mắt , những giọt nước mắt đầu tiên , sau năm hần 5 tuổi , khi papa và mama hần 2 người đều đi làm , nói là đi làm công việc chung nhưng thật ra hần biết tất cả . Từ lúc ấy hần đã tập ình fải mang bộ mặt lạnh lùng , phải cứng rắn , mạnh mẽ để tự bảo vệ mình , nhưng sao bây giờ tất cả đều không nghe lời hần , tại sao tất cả cố gắng bao năm qua đều tan biến và tại sao những giọt nước mắt này lại rơi vì một người con gái , Có lẽ :

- Châu về thôi mày , đau chết đi được .

Giọng nói này sao nghe quen quá vậy , giọng nói hằng ngày vẫn văng vẳng bên tai làm phiền hần mọi nơi mọi lúc , hần khẽ ngẩng đầu nhìn lên , đúng rồi nó đây cơ mà vậy lúc này là ai cơ chứ , nó cũng giương mắt ngạc nhiên nhìn hần thì :

- HAhahahahahahaha __ nhỏ Châu cười đến nỗi chảy cả nước mắt .

Bây giờ thì hần mới nhận ra là mình đã bị lừa một cú thật đau , hèn sao nước mắt khô rồi nếu không bị chọc chết mất nhưng dù sao cũng thật may mắn vì không có chuyện gì xảy ra với nó , hần đứng dậy lườm nhỏ Châu một cái làm Châu đứng tim hết dám cười :

- Nè cậu sao nữa vậy ??? Đi đứng sao mà để như thế này __ hần tiến lại chỗ nó lên giọng trách móc .

- Tớ đi qua đường , làm rớt cái này nè , cúi xuống lấy , hèn mà chiếc xe đó dừng lại đúng lúc không thì tớ__ nó vừa nói vừa zơ cái điện thoại lên .

- Cậu ngốc vừa thôi chứ !!! Thật là làm gì cũng không nên mà .

- Chu chắc chắc , hai người dùng điện thoại đôi cơ àk __ nhỏ Châu nhìn 2 tụi nó cười nham hiểm .

- Cậu vừa thôi , tôi chưa xử cậu là may đó __ hần nhìn Châu đe dọa .

- Xử gì cơ ???__ nó thắc mắc hỏi .

- Không có gì về thôi __ hần kéo tay nó đi .

- Đau __ nó giật lại , nhăn mặt nhìn xuống cái chân .

- Bị sao vậy??_hần nhìn cái chân rồi ngược lên hỏi nó . Hần này giờ lo nó không sao đâu để ý gì bên dưới .

- Tuy không bị đụng nhưng tớ sợ quá ngã ra sau , thế là bị bông gân lun __ nó giả thích tường tận cho hần .

- Cậu thật là __ hần nhìn nó thở dài , rồi ngồi xuống quay cái lưng về phía nó .

- Hả ??? __ Nó ngây ngô hỏi .

- Trời cậu không leo lên đi hay định chờ tớ mời nữa hả ??_ hần quay lại mắng nó .

- À ừk !! __ nó mỉm cười hạnh phúc ngồi lên lưng hần .

Hần công nó đi , Châu đứng nhìn theo “ Trời bọn họ tình tứ , hạnh phúc quá quên mình đứng đây lun sao ??? Con nhỏ kia mai biết tay bà . Nhìn nó như vậy mình cũng thấy vui cho nó , vì có lẽ tên đó thích nó rồi . Nhưng còn Huy thì sao , Huy sẽ tổn thương mất ” Châu đờm buồn khi nghĩ đến Huy .

Trên đường về :

- Trời cậu nặng quá đi mất __ hần than vãn .

- Cái gì . Tớ vậy là ốm rồi đó . __ nó đốp lại phản đối .

- Ốm cái đầu cậu đó ??? Lo mà giảm cân đi không thì ế chồng đó .__hần trêu nó .

- Hiz tớ biết là tớ ngốc không ai thích , nhưng cậu có cần nói quá đáng thế không __ nó bắt đầu mè nheo .

- Nè nói vậy thôi . Mà khóc thật àk , tớ nói đùa thôi .__hần hoảng hốt .

-Hi hi tớ chọc cậu thôi __ Nó cười thật to .

- Cái gì !!! Dám chọc tớ có tin tớ thả cậu xuống đi bộ về không?? __hần đe dọa nó.

- Ấy ấy đừng thả tớ xuống tội nghiệp tớ lắm cơ ,cậu tốt bụng mà đừng bỏ tớ nha __ nó năn nỉ thảm thiết .

- Bó tay với cậu .

- Hi . Mà nè ngày mai cậu có rảnh không ????

- Chi vậy . Ngày mai àk chắc không bận gì lắm .

- Vậy tớ chờ cậu ở dưới cây thông khổng lồ , lúc nhỏ tụi mình đi chung đấy nhớ không ???

- Sao lại chờ tớ ???_ hấn giả vờ hỏi .
- Tớ sẽ chờ cậu ngày hôm đó nữa thôi, nếu như cậu đến thì đồng nghĩa với việc cậu thích tớ ,còn nếu không thì tớ nghĩ tớ nên từ bỏ . _ mặt nó trông có vẻ sắp khóc .
- Tớ biết rồi _ hấn khẽ đáp mà trong đầu thầm nghĩ ‘ ‘ Đồ ngốc ạ !! Cậu trả lời tớ đã có ”
- Hì ,tớ sẽ đợi cậu _ nó ômchạy lấy cổ hấn .

Một không gian ấm áp và hạnh phúc lan tỏa xung quanh 2 người . Chẳng hiểu sao mà nó tự tin rằng ngày mai hấn sẽ đến , cả 2 cùng mỉm cười , nụ cười của hạnh phúc . Mồ hôi thấm ướt cả áo hấn , nhưng một chút mệt mỏi cũng không xuất hiện , có lẽ vì hấn đã nhận ra được tình cảm của mình .

21. Chương 21

Ngày hôm nay đây , ngày quyết định tình yêu của nó ,có được đền đáp xứng đáng hay không ??? Hay sẽ tan biến như bọt bong bóng , những gì nó ấp ủ trong suốt 17 năm qua giờ có thể biết được kết quả của một mối tình mà nó từng cho là vô vọng mà cũng có thể là vậy , không ai hay được mọi chuyện . Hôm nay vẫn như mọi ngày , hấn nó và Duy cùng nhau đến trường , cùng vui đùa , chạy nhảy . Vừa vào đến lớp thì nó đã gặp người nó không có cảm tình cho lắm mà nói đúng hơn là ghét cực :

- Khánh àk !! Chúng ta ra ngoài bàn chuyện nào . _ Trân đã đứng chờ sẵn trước cửa lớp của nó .
- Dạ !! Duy đem cái cặp vào giùm tao nha _ hấn nhìn Duy rồi giúi cái cặp vào tay Duy .
- Ồ !! _ Duy nói nhưng vẫn chăm chú nhìn Trân .
- Khánh đi đâu ạ ???_nó khẽ nín nhẹ cái tay áo của hấn .
- Có chuyện riêng ý mà . Cậu đừng quan tâm .

Nói xong hấn và Trân bước đi , mái tóc của Trân khẽ lướt nhẹ qua vai Duy ‘ ‘ Mùi hương ấy vẫn còn , bóng dáng ấy cũng vậy chỉ có trái tim em đã không thuộc về anh ” Duy hít mạnh cái không khí Trân vừa đem lại , như đang tiếp thêm sức lực . Còn nó cái câu nói sau cùng của hấn vẫn đang vang lên trong đầu nó ‘ ‘ Cái gì mà chuyện riêng ??? Cái gì mà đừng quan tâm ?? Mới hôm qua cậu ấy còn khẳng định là không thích chị ấy mà , sao bây giờ Mình sợ quá . Tại sao bất an luôn ngự trị trong mình ?? ” Duy quay sang thấy nhỏ em mình đang đứng bất động chẳng hiểu lý do vì sao ?? Giơ tay , giơ chân tùm lum , trước mặt nó , mà chẳng thấy động tĩnh gì :

- We we em gái , we we
....._vẫn không có tiếng gì trả lời .
- EM GÁIIIIIIII _ Duy hét to vào tai nó .
- Hả hả ??? Cháy nhà sao ??_đến bây giờ nó mới nghe , giật mình nói tùm lum .
- Sao đứng im vậy ??_Duy lo lắng hỏi .
- Dạ hông có gì _ nó buồn bã bước vào lớp .

Duy biết rõ là nó buồn vì hấn với Trân nhưng vẫn hỏi có lẽ Duy cũng muốn một sự an ủi từ một người người đồng cảnh ngộ như nó .Duy cũng bước vào lớp với nụ cười buồn trên môi , vào lớp nó ngồi tâm sự với Châu :

- Tao sợ quá Châu ơi !!! Lỡ như tối nay Khánh hông đến thì sao ??? Tao sợ Khánh thích chị kia mất _ nó ngồi than vãn với Châu .
- Mà nên tin vào nó , biết đâu tối nay nó sẽ đến thì sao , tin tao đi , tao bày ày kế này mà lị _ nhỏ Châu nói có vẻ như chắc chắn lắm .
- Sao mà mày chắc giữ vậy ???_ nó nhìn Châu nheo mắt hỏi .
- Mày hỏi nhiều quá cứ tin tao đi. Đừng lo nữa _ nhỏ Châu an ủi nó .

- Ừ .

Tuy nói vậy nhưng nó chẳng an tâm tí nào cả . Hắn làm gì với Trân mà lâu đến vậy cơ chứ , nó ngồi cứ nhìn trân trân ngoài cửa .

Thôi ra sân sau trường xem tình hình 2 người kia thế nào rồi :

- Đây tiền 4 ngày làm việc mệc nhọc của em đây __ Trân xòe một phong bì đưa cho hắn .

- Hi cảm ơn chị __ hắn nhận lấy phong bì .

- Có gì đâu nhờ em mà wán tnăg thu nhập vượt trội . Mà tối nay em có rãnh không ??_ Trân nhìn hắn hỏi .

- Tối nay em có hẹn rồi ạ __ hắn lễ phép trả lời , nhưng mắt vẫn ngó vào cái phong bì .

- Mấy giờ em hẹn ??_ Trân hỏi tiếp .

- Dạ 7h .

- Vậy chiều nay học xong em qua phụ quán một ngày cuối được hông??? Chỉ 7h là xong thôi .

- Vâng vậy cũng được ạ . Nhưng chiều nay trước khi đi làm em nhờ chị một chuyện được không ạ ??

- Chuyện gì em nói đi .

- Em muốn mua một món quà tặng một người bạn quan trọng . Chị có thể giúp em tư vấn được không ??

- Dĩ nhiên rồi !! Chị rất vui lòng __ Trân nhìn hắn nở một nụ cười tươi .

Tan cuộc nói chuyện hắn quay về lớp , vừa thấy hắn nó bay ra cửa :

- Cậu đi đâu mà lâu quá vậy __ nó hỏi cho với đi nổi mong nhớ này giờ .

- Trời sao cậu hỏi giống tra hỏi chồng thế không biết __ hắn nhìn nó cười gian tà .

Nó ngậm lun , mặt đỏ lừ lừ . Còn những nhân vật nữ khác trong lớp trừ Châu ra đã xuống phòng y tế xin cấp máu . Thế là mọi người bắt đầu những tiết học mới đầy chán nản . Giờ ra về đến như thường ngày nó quay xuống rủ hắn đi về :

- Về thôi về thôi Khánh __ nó loay hoay xếp sách vở .

- Tớ có chuyện quan trọng cần làm rồi . Cậu về với thằng Duy đi .

- Chuyện gì vậy , chẳng phải hết học nhóm rồi hay sao ???

- Thì cậu hỏi làm gì Thui tớ đi đây .

Hắn chạy vụt đi , chắc sợ trễ giờ ra ngoài cổng thì đã thấy Trân đứng chờ sẵn .

- Mình đi thôi chị .

- Ừ .

Nó ở trong lớp mặt nhăn nhó , thấy thế Châu đề nghị rủ nó , huy và Duy đi ăn kem . Nhưng Duy từ chối vì có việc bận ở nhà , nên 3 đứa tung tăng ra quán kem , trên đường đi nó và Châu nói chuyện um cả một vùng , Huy nhìn mà phì cười , bỗng đi qua một shop gì đó , đang nói chuyện nó chợt thấy đáng ai quen quen hình như là hắn thì phải , đi bên cạnh là Trân , tìm nó như co thắt lại , nụ cười trên môi tắt lịm “ Chuyện quan trọng của cậu đấy ư ???? Chẳng lẽ” nó cuối mặt xuống cười buồn , Huy và Châu thấy nó vậy , thì nhìn xem thử thì thấy cái cảnh đó , Huy định bay qua đường đâm vào mặt hắn vài cái thì :

- Huy đừng vậy mà __ nó nắm chặt áo Huy lại .

- Nhưng.....

- Nhi chả có quyền gì ngăn cản cậu ấy đi với ai . Mình về thôi __ nó kéo tay Châu và Huy về ,

Huy tức lắm nhưng không mún nó bần thêm nữa nên đành thôi . Tên đường về nó không nói câu nào cả , Châu và Huy thay nhau làm trò trước mặt nó , để nó cười , nhưng bù vào là những giọt nước mắt khế

rơi . Châu và Huy lo lắng lắm , vô mãi mà nó chẳng chịu nín , đến nhà nó 2 người đành từ biệt nó ra về. Nó bước vào nhà uể oải , hên là papa và mama chưa về không thì nó cũng chẳng biết nói sao nữa . Nằm dài trên chiếc giường những suy nghĩ lại bắt đầu zấn lên “ Mọi chuyện là sao vậy nhỉ ??? Khánh nói không thích lại đi chơi cùng với chị ấy ??? Sao mình cảm thấy bất an quá , nhưng dù sao tối nay nhất định fải đi , dù mình nghĩ 80% là Khánh sẽ không tới ” nằm một lúc nó chìm vào giấc ngủ , có lẽ nó đang nạp năng lượng để tối nay tiếp nhận một vết thương nữa chẳng ???

22. Chương 22

Nó ngủ chưa được 1 tiếng thì giật mình tỉnh dậy , nó sực nhớ buổi hẹn quan trọng lúc 7h , vội chạy nhanh vào phòng tắm , khoảng 40 phút sau nó có mặt trước tủ thay đồ , nó lục toanh cái tủ , quăng wuẩn áo tùm lum sau một tiếng đồng hồ dài dằng dẳng cuối cùng nó cũng tìm được một chiếc áo đầm ngắn màu đỏ trông đơn giản lắm nhưng cũng làm toát lên được vẻ đẹp ngây thơ của nó

Nó đứng soi mình trong gương làm đủ kiểu dáng :

- Công nhận mình xinh như minh tinh điện ảnh . Hí hí __ nó nhìn và cười một cách man rợ .
- Mà trong trời lạnh thế này , mặc vậy bị cảm mất . Ở nhưng mà hông sao có Khánh bên cạnh lo gì lạnh __ nó tự độc thoại một mình .

Sau một hồi lựa chọn , trang điểm gần 2 tiếng đồng hồ , nó đi xuống lầu không quên vớ túi quà hôm qua mới mua . Nó lê chân xuống cầu thang một cách nặng nề , chắc tại hôm qua bông gân chưa khỏi hẳn . Vừa bước xuống lầu :

- Nhi đi đâu vậy con ????__ mama nó nhìn nó cười gian .
- Dạ con có hẹn với bạn __ nó hồn nhiên trả lời .
- Ở chắc chắc bạn cơ mama ạ !! __ Duy từ đâu bay vào ngồi cạnh mama nó .
- Ủ kỳ ghê con nhớ !! Bạn gì mà đi trốn ngày này cơ chứ ??__ mama nó nhìn Duy thắc mắc hỏi .
- Ủ con cũng chả biết nữa , nhưng mà chắc là bạn trai rồi em gái nhỉ __ Duy nhìn nó đá lông nheo .
- Ô em
- Bạn trai gì ??? Em gái con có bạn trai rồi àk ???__ mama nó giả bộ ngạc nhiên ngây thơ như con nai tơ .
- Bạn trai nào thế em gái ??? Nói ama nghe đi __ Duy dí vào .
- Ô em.....__ nó đỏ mặt , cúi đầu xuống .
- Thui được rồi con trai đừng chọc Nhi nữa , con cứ chọc con gái mama hoài sao nó dám đi chơi với thằng Khánh nữa chứ __ mama nó giả vờ khiển trách Duy .
- Dạ con biết rồi ạ !!! Ai mà dám chọc ghẹo , kéo có người sang nhà wánh con chết __ Duy ra vẻ hối lỗi .
- Hai người thật là Thôi con đi đây chả thèm nói chuyện với hai người nữa __ nó giần giở giấy này bỏ đi .
- Hihihhi __ nó vừa đi cả mama nó và Duy ôm bụng cười .
- Thôi con cũng đi đây mama ạ !!!
- Con đi đâu .__ mama nhìn Duy hỏi .
- Con đi hưởng thụ hạnh phúc trong quá khứ __ Duy ngửa đầu lên trời cười buồn .
- Con vẫn chưa quên được cô gái ấy sao ???
- Quên sao ??? Con quên lâu rồi mama ạ !!! __ Duy nhìn mama nó , lại một nụ cười gượng gạo trên môi Duy .

- Con vẫn vậy , vẫn cố chấp , tại sao con không thử nói tình cảm mình ra ??? Biết đâu lại tốt hơn thì sao __
mama nhìn Duy nghiêm túc cho lời khuyên .

Một không gian im lặng bao trùm căn nhà , Duy không nói gì cả , đứng im nhìn xuống đất :

- Thôi con đi đây ạ __ Duy như muốn lảng tránh câu hỏi của mama .

Duy bước ra khỏi nhà , đi đến nơi có quá khứ đẹp đẽ mà Duy không thể nào quên được , Duy chỉ mặc một chiếc áo phông mỏng trên người , cái giá lạnh đang xâm chiếm trong Duy , nhưng không lạnh bằng nơi con tim của chính Duy từ lâu đã không được người ấy sưởi ấm . Còn nó đã ngồi yên vị trước ghế đá cạnh cây thông noel , có lẽ nó đến hơi sớm mới 6h40 thôi , nó hồi hộp lắm cơ , sự hồi hộp lo lắng làm nó quên đi cái lạnh xung quanh mình ,khẽ đặt bì quà bên cạnh nó ngồi suy nghĩ vụ vợ những kỷ ức của tuổi thơ đẹp bên cạnh cây thông này :

- Hức hức mọi người đâu cả rồi , sao lại bỏ Nhi ngồi đây một mình cơ chứ , lạnh quá __ nó ngồi co rúm bên cạnh cây thông , nước mắt ngấn , nước mắt dài .

- Cậu sao lại đi đến đây mà khóc cơ chứ ?? Đã dẫn là phải theo mọi người để khỏi lạc cơ mà . __ một cậu bé chạy đến bên cạnh nó , ngồi cạnh nó , đưa tay lau nhẹ những dòng lệ .

- Hức hức ..Cậ..u đầ...y ro...ồi . Tớ sợ quá __ nó vừa thấy hấn nhảy nhào vào ôm chặt lấy hấn , vừa nấc vừa nói .

- Thôi ngoan nào đừng khóc nữa !! Chẳng phải tớ đã ở đây rồi sao , nín đi nào __ hấn ôm chặt nó vào lòng như đang làm giảm nỗi bất an sợ hãi trong nó , cũng như sưởi ấm thân thể bé nhỏ này .

- Cảm ơn cậu !! Hoàng tử của tớ __ nó khẽ đẩy hấn ra , đưa tay lau nước mắt , rồi nở một nụ cười tươi . Làm chàng hoàng tử đỏ mặt tí tai .

- Cậu đúng là đồ ngốc mà !!! Ai là hoàng tử của cậu cơ chứ ??? __ hấn khẽ gõ nhẹ vào đầu nó .

- A !! Đau , hức hức cậu oánh tớ __ không đau tí nào nhưng nó làm um sùm lên .

- Đưa tớ coi nào , có tí vậy cũng khóc , sao mà làm công chúa của tớ được cơ chứ ??? __ hấn nói rồi khẽ vén tóc lên , đặt một nụ hôn nhẹ lên trán nó .

- Vậy ... nếu tớ không khóc nhè sẽ được làm công chúa của cậu sao ?? __ nó ngây thơ nhìn hấn hỏi .

- O.....Tớ chả biết nữa . Thôi đi nào mọi người đang đợi chúng ta đấy __ hấn nắm tay đỡ nó đứng dậy rồi kéo tay nó đi .

- Ủ hoàng tử của tớ __ nó cười tươi nắm chặt bàn tay ấm áp đó .

Thế là 2 đứa bé ngây thơ hồn nhiên , đã tự ấn định hoàng tử và công chúa cho riêng mình . Nhưng liệu ước mơ tuổi thơ có được thực hiện trong tương lai .

Trở về thực tại bây giờ đã hơn 7h30 , sao hấn chưa đến nhỉ , nó cứ nhìn đồng hồ , trong lòng lo lắng sốt ruột .

8h những cặp đôi cứ lần lượt đi xung quanh nó , họ cười đùa nói với nhau , làm nó thấy tủi thân nhưng chẳng sao mới có 1 tiếng mà , chắc hấn có chuyện gì bận đây , nó vẫn tin như vậy .

9h cái lạnh giá của đêm noel mà chiếc áo mỏng manh trên người nó không thể chống đỡ được , nó lạnh lắm , lạnh đến run người , nó khẽ lấy hai tay xoa vào nhau để tạo hơi ấm cho cơ thể .

10h sự thất vọng đang dâng lên càng lúc càng nhanh , sự tự tin cũng mất dần , nó mệt lắm , vừa mệt vừa lạnh , nó cảm thấy hai mắt mình như đang có cái gì đè nặng xuống , hàng ngàn chữ tại sao đặt ra trong đầu nó và kết luận cuối cùng là có lẽ hấn không hề có một tí tình cảm nào với nó , nhưng tại sao tại sao nó vẫn ngồi đây chờ .

Chúng ta quay lại quán cà phê của hấn xem nào :

7h quán cà phê người càng ngày càng đông , mọi người tấp nập ra vào , hấn cũng vậy cùng với Trần bưng bê chẳng còn thời gian nghỉ nữa .

8h quán dần thưa dần người , hần nhìn đồng hồ mà sốt ruột hần lên , chẳng phải chị Trân bảo 7h là xong sao . Chẳng biết nó thế nào nữa .

9h cuối cùng cũng hết người , nhân viên và ông chủ timê ra về hết , để hần với Trân , quét dọn xong rồi đóng cửa giùm , tại mọi người đều có hẹn . Nhờ vả mà chẳng lẽ hần lại tự chối .

- Chị xin lỗi xin lỗi nhiều lắm chị cứ ngỡ là 7h sẽ hết khách __ Trân cuối đầu xin lỗi hần liên miên nhưng mặt thì đang tái dần ,

- Dạ hông sao.....

hần chưa kịp nói hết câu thì Trân ngã , hên sao hần đỡ được , :

- Chị nhức đầu quá !!! __ Trân nhìn hần khẽ nói .

- Chắc chị làm mệt quá rồi em đỡ chị lại ghé ngồi __ hần nói rồi dìu Trân lại ghế .

Hai người ngồi xuống ghé đầu Trân dựa vào vai hần , đôi vai này làm Trân liên tưởng đến đôi vai của người ấy , nhiều lúc Trân đã nghĩ tại sao lại phải trả thù nhưng bây giờ Trân vẫn cố gắng thực hiện đó thôi , có lẽ Trân đã quá quá hận Duy . hần ngồi lo lắng nhìn Trân rồi nhìn đồng hồ . Đến 10h trong Trân có vẻ đỡ hơn :

- Chị ơi !! Em có việc bận em đi trước đây ạ !! Trông chị cũng đỡ hơn rồi __ hần nhìn Trân nói , rồi quay sang lấy chiếc áo để cạnh ghế , định bước đi thì Trân ở sau chạy đến vòng tay ôm hần :

- Đừng đi , đừng bỏ chị . Em thích anh !!

23. Chương 23

- Chị.....

- Xin em xin hãy sưởi ấm trái tim này __ Trân vẫn ôm chặt lấy hần .

Hần cảm nhận được những giọt nước mắt thấm ướt áo mình . Đột nhiên hần nắm mạnh tay Trân đẩy ra khỏi người mình , quay người lại nhìn thẳng vào mắt Trân :

- Xin lỗi chị . Em đã tìm thấy người đã , đang và mãi mãi chiếm giữ trái tim của mình .Và em biết rằng trái tim của chị không giành cho em , đừng để lý trí quyết định , hãy để con tim tự tìm đường , đến nơi mà hạnh phúc sẽ thuộc về nó . Em thành thật xin lỗi chị __ hần nói vừa dứt câu, chạy vụt đi .

- Sao cơ ???? Hạnh phúc àk ??? Tất cả chỉ là ảo , ảo tưởng mà thôi . Không bao giờ tôi tin vào cái hạnh phúc đó , mãi mãi không bao giờ .__ Trân bật khóc , tiếng khóc ngày càng to , những ký ức đó lại tràn về trong Trân .

Sau một hồi khóc lóc , Trân đứng dậy vớ đồ , thì thấy một chiếc điện thoại màu hồng , Trân thò tay lấy nó lên thì thấy tấm hình nó và hần hôm thắng cuộc thi :

- Em gái của anh giống anh thật . Chính vì điều đó tôi sẽ không để yên đâu __ Trân nhìn chăm chăm vào cái điện thoại , sự thù hận lấp đầy ánh mắt cũng như trái tim Trân .

Trân khóa cửa quán , nhẹ nhàng bước đi , bây giờ đã khuya lắm rồi nhưng Trân vẫn mún đến nơi đó . Đó không phải là một nơi xa xôi , nhưng đó là nơi bí mật của 2 con người . Trân tháo giày ra , bước nhẹ lên con đồi với thảm cỏ xanh mát , cảm giác chân mình đặt lên cỏ thật là thích vừa mát mà vừa nhột nhột . Vừa leo lên đến nơi Trân giật mình khi thấy bóng người , một con người đang nằm dài trên thảm cỏ ,‘‘ lạ thật chẳng lẽ nơi này còn có người khác biết sao ??? Không thể nào . Vậy con người đang nằm đó là anh ư ??? Có lẽ đúng là vậy , đúng là cái dáng nằm đó rồi . ” Nhìn Duy ký ức đẹp đẽ tại nơi này lại tràn về :

- Ui mỗi chân quá đi thôi __ Trân vừa cúi xuống đắp bóp chân vừa kêu than .

- Thôi đừng than vãn nữa cô nương nhìn lên đi nào __Duy nhắc nhở Trân .

- Úi trời nó là cái thứ gì chứ__ Trân nhăn nhó ngược mặt lên , thì :

- Woa đẹp quá điiiiii !!!_ Trăn reo lên sung sướng .
 - Thế lúc này ai bảo_ DUY chưa kịp nói xong thì Trăn đã chạy đi mất .
 - Đúng thật là_ Đứng lại coi nhỏ kia _ Duy rượt theo Trăn .
- Hai người rượt đuổi , đùa giỡn với nhau cho đến khi cả hai thấm mệt thì cùng ngã người ra thảm cỏ :
- Em chạy nhanh thật đó , con gái gì mà_ Duy vừa thở vừa nói .
 - Thì sao hả ???
 - Thì hỏng ai thương chớ sao _Duy trêu Trăn .
 - Hông ai thương kệ tui _ Trăn giận lấy quay sang chỗ khác .
 - Nè giỡn thôi mà . Không ai thương thì anh thương thôi _ Duy hoảng hốt năn nỉ .
 - Ai thèm giận . Mà anh sao tìm được chỗ này hay vậy ???_ Trăn thắc mắc hỏi .
 - Anh mà ._ Duy vênh mặt lên .
 - Thui đi cha ._ Trăn trề môi nhìn Duy .
 - Hi hi . Chỗ này là chỗ bí mật của tui mình thui ấy nha .
 - Biết rồi . Plè plè _ Trăn lè lưỡi trêu DUY .
 - Thui nha .. Chọc anh này giờ rồi đó ._ Duy liếc Trăn .
 - Kệ thích chọc _ Trăn đáp lại .
 - KỆ nèkệ nè _ Duy ngồi dậy vừa nói vừa thực lét Trăn .
 - A.... haha...haha ...dừng...lại...đi...mà _ Duy vừa cười vừa giẫy .
 - Chừa chưa hả ???_ Duy vẫn không buông tha .
 - Rồi...mà _ Trăn vẫn trong tình trạng cười không ngớt .
 - Thui tha cho em đó , mỏi tay quá _ Duy nói , rồi cuối xuống nhìn mặt Trăn , đưa tay vén tóc , rồi từ từ cuối xuống thăm thì “ Anh yêu em ” .
- Một nụ hôn , nhẹ nhàng ầm ập , 2 trái tim khẽ nhích gần lại nhau hơn . Trăn đáp lại nụ hôn của Duy , và tiếng Trăn nhỏ nhẹ vang lên “ Em cũng vậy ” , tuy nhỏ nhưng nó làm lòng DUY bay lên đến 9 tầng mây .
- Mãi nghĩ về ngày tháng hạnh phúc ấy , Trăn làm rớt đôi giày đang cầm trên tay , làm Duy đang nằm giật mình quay lại . 4 con mắt nhìn nhau , chứa đựng đầy sự nhớ nhung , khoảng 5 phút sau Trăn định thần lại :
- Toi..ôi xin..lỗi _ Trăn nói định quya lưng bỏ đi .
 - Nè !!! _ Bất giác miệng Duy không nghe lời , lên tiếng níu kéo bóng dáng ấy .
 - Gì ???_ Trăn quay lại nhìn Duy lạnh lùng .
- Ánh mắt này làm Duy hụt hẫng :
- Em vẫn sống tốt chứ ???
 - Tôi sao Nhờ anh mà tôi sống rất tốt đấy _ Trăn nhìn Duy , ánh mắt của sự căm hận lại dấy lên .
- Vừa dứt lời Trăn quay người chạy đi . Nhìn bóng dáng nhỏ bé ấy , xa dần xa dần như 4 năm trước , Duy thầm nghĩ mình là một tên vô dụng chẳng thể giữ nổi người mình yêu , nước mắt không nói tiếng nào rơi xuống mặt đất :
- Anh xin lỗiiiiiiiiiiiiiii _ Duy hét to lên .

Duy đưa mắt nhìn xuống bên dưới , ở nơi này có thể ngắm được toàn cảnh thành phố , những ánh điện xa hoa , một thành phố nhộn nhịp , nhưng sao trái tim Duy vẫn toàn một bóng tối . Chẳng lẽ không có một ánh sáng nào có thể cứu lấy Duy sao ?????

Còn hần sau khi rời khỏi đó , cố gắng chạy nhanh nhất có thể đến nơi hẹn với nó “ Xin cậu đừng bỏ đi ” , đồng hồ điểm 10h40 càng làm cho hần lo lắng . Mồ hôi thấm ướt cả áo , cùng cái lạnh giá của mùa đông nhưng chẳng hề gì với hần vì trong đầu hần lúc này chỉ có nó và nó thôi . Vừa đến nơi hần thấy bóng dáng nhỏ bé ấy ngã gục trên băng ghế đá :

- Nè ngốc !! Cậu sao vậy ??_ hần đến sờ người nó thì thấy một thân thể lạnh cầm .

Không một tiếng trả lời hần hốt hoảng bế nó lên , chạy nhanh về nhà . Mới vừa đây hần vừa ước nó sẽ đợi hần nhưng bây giờ nhìn nó như vậy tim hần đau lắm , thà nó đừng đợi , thì hần sẽ cảm thấy dễ chịu hơn . Đúng là đồ ngốc mà !!!

24. Chương 24

Thoạt tiên hần định bế nó về nhà nó , nhưng cửa nhà thì khóa kín mít , kêu hoài không thấy ai ra . Hần sợ nó lạnh nên đành bế nó về nhà mình lun .

Về tới nhà hần chẳng thấy pé Luân đâu ??? Có lẽ sang nhà pé Na rồi . Mà thôi chuyện đó giờ không quan trọng , quan trọng là phải xem nó như thế nào . Vào phòng mình hần nhẹ nhẹ đặt nó xuống giường :

- Ừm...Ồ _ nó khê nhăn mặt . Nhưng rồi cũng ngất đi .

- Nhỏ này thật là

- Lạnh quá lạnh quá _ nó khê rên .

- Trời biết làm sao đây ??? Làm sao hết lạnh nhỉ . Đúng rồi bộ đồ này ướt đầm rồi , nếu cứ mặc như thế này có khi cảm mất thôi . Nhưng mà biết làm sao giờ , hay mình thay ra nhỉ ?? Không được mình là con trai cơ mà . Hiz giờ sao đây ta ,thôi đành vậy . _ hần lăm bắm , vừa nói vừa đi qua đi lại .

Sau một hồi đấu tranh suy nghĩ , hần tiến lại tủ quần áo của mình lựa một bộ nào nhỏ nhỏ nhất , rồi quay lại giường , tự nhiên nhìn nó mà mặt hần đỏ cả lên , sau một hồi đắn đo suy nghĩ một lần nữa , hần lấy tay mình , cởi dần chiếc áo đầm của nó xuống . mắt thì nhắm nghiền cả lại . Sau 1 tiếng đồng hồ thì bộ quần áo của hần cũng chui vào được trong thân thể nó :

- Phù một thật !! _ mồ hôi chảy tùm lum trên khuôn mặt điển trai của hần .

Hần khê đưa tay mình lên sờ trán nó , thấy hơi nóng nóng , hần chạy xuống dưới lấy một chậu nước cùng một cái khăn trắng . Ngồi cạnh giường nó , hần từ từ tỉ mỉ , thấm nước vắt khăn , rồi lau nhẹ nhẹ trên khuôn mặt nó , vừa lau vừa nhìn khuôn mặt nó , đẹp thật là từ xuất hiện trong đầu hần lúc này . Hần bỏ chiếc khăn xuống , lấy tay sờ nhẹ trên khuôn mặt nó :

- Đồ ngốc sao cậu đáng yêu thế hả ??_hần buộc miệng nói .

Dường như nhận thức mình vừa nói gì . Hần thụt cái tay mình lại quay sang chỗ khác thì nhìn thấy một cái bì gì đó mà nó cầm chặt nãy giờ , từ lúc hần ẵm nó về đến đây . Hần tò mò với cái bì lại , lôi ra trong đó là một cái gì đó đen đen . Àk thì ra cái khăn choàng cổ :

- Tặng ai đây nhỉ ??? Chẳng lẽ là mình . _ hần nhìn chằm chằm cái khăn và nói .

Từ đâu rớt ra một mảnh giấy , hần nhặt lên khê neho mắt đọc :

” Gửi người tớ yêu !!!

Tớ sợ sợ lắm ?? Sợ rằng cậu sẽ không ở bên cạnh tớ nữa . Trong suốt thời gian qua tớ là một kẻ phiền phức nhỉ ??? Nhưng cậu sẽ đến phải không ??? Cho dù cậu có đến hay không , tớ mún gửi món quà này đến cậu , dù nó không có gì là đặc biệt , nhưng là cả tấm lòng của tớ đấy . Thoạt tiên nhìn cái khăn này tớ đã nghĩ , nó thật hieu quanh giống cậu , và nếu cậu không đến có lẽ từ đây tớ sẽ không bên cậu nữa , thì chiếc khăn này sẽ thay tớ ở bên cậu và tìm ra hạnh phúc của cậu . Cậu sẽ nghĩ tớ ngốc đúng không ?? Chắc là như

vậy rồi , làm sao mà tớ có thể thích cậu lâu đến như vậy nhỉ , ngay đến tớ còn cảm thấy mình thật ngốc . Dù quyết định thử thách tối hôm nay là sai lầm , nhưng tớ cũng sẽ không hối hận vì điều đó ,cậu có biết tại sao không ??? Vì tớ thích cậu, và mún nhận được sự đền đáp từ cậu . Nếu cậu đến thì chúng ta cùng tạo nên hạnh phúc nhé !! Còn nếu cậu không đến thì tớ chúc cậu hạnh phúc , vì hạnh phúc của cậu cũng chính là của tớ . Cuối cùng tớ mún nói : Tớ yêu cậu , yêu cậu nhiều lắm .

Kể phiên phúc !!! ”

Hắn đọc xong cảm thấy một chút gì đó xót trong tim . Hắn thò tay lấy khăn choàng ,quấn vào cổ mình , rồi lấy ra trong túi 2 sợi dây chuyền , một cái hình ổ khóa ,một cái hình chìa khóa

Chẳng biết hắn tặng nó cái nào nhỉ ??? Thôi kệ từ từ biết .

Hắn nhìn chăm chú vào hai sợi dây rồi nở một nụ cười hiếm thấy . Ngắm một lúc hắn cất lại vào trong túi quay sang nhìn nó , nở một nụ cười , vén tóc nó lên , đặt môi của hắn lên trán của nó , rồi thắm thì vào tai nó : “ Đồ ngốc !! Tớ thích cậu đấy ” . Nó khẽ trở mình , hắn ngồi nhìn nó , rồi đưa tay mình nắm tay nó , có vẻ như đỡ hơn rồi , hắn tiếp tục nhìn nó rồi tự nhiên hắn cũng chìm vào giấc ngủ . Hai cái miệng cùng nở một nụ cười hạnh phúc .

Thôi đi xem nàng Châu nhà ta thế nào rồi .

Châu cứ đi qua đi lại trước nhà Huy :

- Giờ sao đây nhỉ có nên đưa cho cậu ấy cái này không ???_ Châu nói rồi nhìn cái bịch trên tay mình .

- Sao mà lạnh giữ vậy trời ?? Giờ sao đây _ Châu vừa nói vừa đưa tay lên thổi thổi .

Bỗng từ đâu Huy thù lù đi ra :

- Nè Châu hả ???

- Hả???_ Châu giật mình hét lên . Làm Huy phì cười .

- Sao đứng trước nhà tớ vậy ??? Bộ có chuyện gì sao ???_ Huy hỏi .

- Sao cậu biết tớ đứng trước nhà cậu vậy ???_ Châu thắc mắc hỏi .

- Thì mama tớ bảo có ai đáng ngờ lắm cứ đi lại trước nhà mình _ Huy nhăn mặt nói .

-Sao cơ ???Tớ đáng ngờ lắm hả ???_ Châu giật mình hỏi .

- Không . Tớ đùa thôi mà hahaha_ Huy nói rồi phá lên cười .

- Cậu này....._ Châu đỏ mặt .

- Mà cậu tối đây có chuyện gì thế ??? Bên ngoài này lạnh lắm đó _ Huy thắc mắc hỏi Châu .

- Àk tớTớ có cái này định đưa cậu . _ Châu vừa nói vừa đưa cái bịch trên tay cho Huy .

-Cái này_ Huy nhìn thắc mắc .

- Thôi tớ về nha trễ rồi . Bye Bye cậu _ Châu nói xong chạy vụt mất .

- Cậu ấy lạ thật Mà cái gì đây nhỉ ??_ Huy vừa bước vào nhà , vừa lấy đồ từ trong túi ra .

- Cái gì ??? Áo len àk ??? Sao cậu ấy tặng mình nhỉ ??? Lạ thật . _ Huy nhìn cái áo mà cứ thắc mắc lên xuống .

25. Chương 25

Nó khẽ trở mình , rồi 2 mắt cũng dần dần hé ra , ánh sáng chiếu vào cửa sổ làm chói mắt nó . Nó định ngồi dậy ,thì chợt thấy có ai đó nắm lấy tay mình . Nó nhắm mắt nhìn xuống thì phát hiện đó chính là hắn “ Kỳ nhỉ ?? Sao cậu ấy ở đây ??? Mà sao mình cũng ở đây ?? ” . Nó đưa tay sờ má hắn , thì hắn cũng giật mình tỉnh dậy :

“ Khi nào thì mình tặng được nhỉ ??Cái chuyện kia mình có nên nói thật không nhỉ ?? Nhưng mà lỡ cô ấy buồn thì sao . Thôi thôi nói vậy ”

Rồi 2 tụi nó cũng đặt chân lên ngôi trường thân yêu :

- Cậu vào lớp trước đi tớ đi mua đồ ăn đã __ nó nói .

- Ủ __ hần đáp rồi bước về lớp .

Nó chạy thẳng ra căn tin , hên sao hôm nay vắng nên nó nhanh chóng mua được 3 cái bánh . Đang tung tăng vui vẻ nhìn cái bánh thì :

- Em __ một giọng nữ vang lên .

Nó thốc mác quay đầu lại :

- Em là bạn cùng lớp với Khánh phải không ???_ Trân nhìn nó hỏi .

- Dạ __ nó chán nản gật đầu .

- Vậy nhờ em chuyển giúp cho chị cái này __ Trân nói rồi xòe cái điện thoại đưa cho nó .

- Cái này

- Àk hôm qua Khánh bỏ quên cái này ở chỗ chị . Mà cái hình trên đó ,nói với Khánh là chị xé giùm rồi ấy nhá . Thôi chị đi đây bye em .__ Trân nhìn nó cười tươi .

Lời nói của Trân như xé toạc tim nó ra . ” Sao cơ ??? Ở cạnh chị àk ?? Cái hình trên điện thoại chẳng lẽ Không được mình phải tin Khánh . Phải xác nhận chuyện này mới được . Nó chạy thật nhanh vào lớp :

- Khánh àk !! Hôm qua cậu đến trễ là do cậu ở cạnh chị Trân đúng không ???_ nó nhìn hần mắt rướm rướm hỏi .

Hần đưa mắt sang chỗ khác như không mún nói . “ Làm ơn đi xin cậu hay nói không phải ” :

- Ủ __ cuối cùng hần cũng trả lời .

Chữ Ủ phát ra từ miệng hần như cửa vào tim nó , đau đau quá , tất cả đều tan biến , hy vọng nhỏ nhoi , cũng đành tan theo mây khói . Nó quay lưng chạy ra khỏi lớp , Huy thấy vậy liền chạy theo nó , còn hần tại sao ?? Tại sao không đuổi theo ??? Hần cảm thấy có cái gì đó đè nặng đôi chân “ Tại sao lúc nào mình cũng làm cô ấy phải khóc ??? Một kẻ như mình , có lẽ không xứng đáng nhận được tình yêu . Hay mình nên dừng lại nhỉ ???..... dừng lại để là mình của trước kia ” . Hần ngồi im như tượng không một chút phản ứng gì , nhỏ Châu tức cho nó chạy lại hỏi :

- Nè tên kia cậu đang làm gì vậy hả ?????

..... Không một tiếng trả lời .

- Tôi nhầm nhầm thật rồi Khánh ạ !! Tôi cứ tưởng cậu thích nó , hóa ra chỉ có vậy __ Châu tức tối quay về chỗ mình .

Trân đứng ngoài lớp , nở một nụ cười mãn nguyện “ Anh đâu rồi ??? Lại đây chống mắt nhìn xem em gái mình kia kìa . Chắc bây giờ tim của nó đã vỡ vụn , vỡ vụn thật rồi . Cảm giác mà anh mang đến cho tôi , thì bây giờ chính em gái anh sẽ nhận lại điều đó ” .

Nó chạy nhanh nhanh lắm , chạy đến khi nó mệt lử nó ngồi phịch xuống nước mắt lại tuôn rơi .

Tim nó đau quá , ai cứu nó với . Cuối cùng Huy cũng đuổi kịp nó :

- Nhi àk !! __ Huy khề lên tiếng kêu nó .

NÓ ngẩng đầu lên , nó ước gì hần là hần đang đứng trước mặt chứ không phải Huy . NÓ không nói gì nước mắt vẫn rơi .

Nhìn nó như vậy Huy không kiềm lòng nổi nên đã cúi xuống ôm chặt nó .

- Cậu hãy khóc đi , khóc cho hết đi , rồi từ bây giờ đừng khóc vì tên đó nữa , cậu hãy khóc vì chính cậu mà thôi _ Huy an ủi nó .

Nó ôm chặt lấy Huy , khóc khóc nhiều lắm , nước mắt của nó thấm ướt hết cả áo Huy , nhìn nó khóc Huy cũng chẳng cầm được , nước mắt của Huy cũng rơi , rơi vì sự đau khổ của người mình yêu . Sau khi khóc xong , nó mệt lả ngồi dựa vào Huy .

Huy ngồi nhìn nó , cứ sợ nó sẽ khóc nữa , nhưng ngược lại :

- Nhi àk cậu hết buồn chưa _ Huy lo lắng hỏi .

- Tớ không sao nữa rồi , cậu yên tâm đi _ nó cố gắng nở một nụ cười nhẹ .

- Cậu sẽ quên tên đó phải không ??? _ Huy hỏi nó .

- Quên ư ?? Có lẽ là vậy _ nó nở một nụ cười bẽn .

- Sao cậu không cho người khác cơ hội mà cứ cắm đầu vào tên đó . Chẳng hạn như tớ nè _ Huy nhìn nó nghiêm túc .

26. Chương 26

- TớTớ _ nó vừa ngạc nhiên vừa lúng túng nhìn Huy .

- Hahaha tớ đùa thôi , cậu tưởng thật à _ Huy ôm bụng cười .

- Cậu thật là _ nó nhăn mặt rồi đưa tay đánh vào lưng Huy .

- Hi Cậu mún đi chơi không ?? _ Huy nhìn nó hỏi .

- Sao cơ?? Đi chơi á ?? _ nó ngạc nhiên hỏi Huy .

- Ừ đi chơi _ Huy gật đầu xác nhận .

- Chuẩn bị vào học rồi mà .

- Có sao đâu mình cúp một bữa có chết ai đâu nè . Đi thôi _ Huy nói rồi kéo tay nó dắt đi .

- O..... _ nó chẳng kịp nói gì , phì cười trước hành động của Huy .

Nó và Huy đi ra khỏi cổng trường , hắn từ trên lớp nhìn xuống đã thấy tất cả , một chút khó chịu , một chút hối tiếc và còn lại là một nỗi buồn với vợ đang xâm chiếm hắn “ Mày đã quá tự tin Khánh ạ . Mày nghĩ rằng chỉ có mày mới làm cô ấy cười được thôi sao . Chỉ có làm cho cô ấy khóc là sở trường đặc biệt của mày thôi ” hắn nhìn bóng nó và Huy xa dần , hắn ước gì đôi chân của hắn đừng bị lý trí ràng buộc , để đôi chân này có thể chạy đến bên nó ,. giành nó lại từ tay hắn , nhưng có lẽ không thể vì lý trí đã lấn áp trái tim hắn . Châu ngồi nhìn cứ ngóng trông về chỗ của Huy “ Ước gì Huy quay về lớp ??? Mày sao vậy Châu , mày đã ích kỷ từ bao giờ , hiện tại bạn thân của mày đang đau đầu lắm và Huy là liều thuốc duy nhất làm giảm bớt một phần nỗi đau . Mày phải hiểu hiểu điều đó mới đúng ” châu cười trong vô vọng . Ngày hôm nay chẳng thấy bóng dáng Duy đâu . Có lẽ Huy vẫn đang sống trong nỗi đau của quá khứ , mà hiện tại chẳng làm gì để khắc phục được .

Quay lại với nó và Huy , Huy dẫn nó tới công viên , trùng hợp thật Huy dẫn nó tới công viên hôm trước đi cùng hắn , nhìn công viên ngày hôm nay nó liên tưởng đến khung cảnh tràn ngập hạnh phúc ngày hôm đó , một hạnh phúc chỉ thoáng qua . Nó hơi buồn nhưng nỗi buồn chẳng được bao lâu thì đã được Huy làm tan biến hết . Huy dẫn nó đi chơi đủ trò , nó thích nhất những trò có liên quan đến tốc độ , khi ngồi trên tàu siêu tốc nó cảm nhận như mình đang bay trong bầu trời màu xanh đầy hạnh phúc , cảm giác đó làm nó thích thú vô cùng . Sau một hồi chơi đủ trò , cả 2 đều đã mệt lử :

- Cậu ngồi đây nha , tớ đi mua kem cho cậu _ Huy ấn nó ngồi xuống một chiếc ghế đá , nói rồi vụt chạy đi .

Nó nhìn theo Huy , lòng thầm biết ơn người bạn thân này , nhờ Huy mà ngày hôm nay nỗi buồn cũng như nỗi đau trong nó được xoa dịu bớt phần nào . Nếu như không có Huy thì hôm nay nó sẽ ra sao nhỉ ?? Khóc ư ?? Có thể lắm vì nó vốn mót ướt mà , nhưng khóc thì có giải quyết được gì đâu , nó đã từng khóc khóc

rất nhiều vì hần nhưng đổi lại cũng chỉ là đau khổ . Có lẽ nó nên mạnh mẽ hơn , cứng rắn hơn , để đối đầu với mọi chuyện .

Huy tung tăng cầm 2 cây kem đi về , vừa đi Huy vừa tức cho nó , tức cái tên đó , nhiều lúc nhìn thấy nó vui Huy đã nghĩ hần thật sự thích nó , nhưng không ngờ Huy đã lầm , lầm một cách trầm trọng . Đến nơi nhìn thấy nó đang ngồi , ánh mắt vẫn man mát một nỗi buồn vô định , nhìn nó chẳng khác nào một con búp bê với một nỗi buồn và u ám . Nhìn nó mà tim Huy đau nhói nhưng cũng cố nở nụ cười bước lại bên cạnh nó :

- Hi cô nương , ăn kem nè __ Huy đưa cây kem trước mặt nó .

- Ủ __ Nó mỉm cười buồn .

- Cậu có muốn đến biển không ???_Huy nhìn nó hỏi .

- Biển ư ?? Cũng được đấy , mình đi thôi __ nó đứng dậy .

Huy đứng dậy theo nó , 2 đứa đi bộ tiến về bãi biển , nó vừa đi vừa mút cây kem , nhìn dễ thương không chịu nổi , Huy nghĩ tình trạng này kéo dài hoài Huy sẽ không kiềm chế nổi mà nói ra hết tình cảm của mình mất .

Cuối cùng cũng đến biển , nó và Huy ngồi xuống , nhìn ngắm mặt trời lặn , nó cảm thấy khung cảnh này sao mà buồn giống nó thế không biết , nó cứ nhìn cứ ngắm phía xa xăm nơi mặt biển mà không biết một người cũng đang nhìn nó . Bất chợt nước mắt nó lại rơi :

- Cậu khóc đi , cứ khóc to lên nào __ Huy nhìn nó đau lòng nói .

- Huy àk Tớ buồn lắm __ nó quay sang nhìn hần , mắt vẫn còn vương vấn vài giọt nước mắt .

- Tớ biết mà __ Huy gật đầu .

- Lần đầu tiên tớ gặp cậu , cũng là lúc tớ đang buồn và đau khổ bây giờ cũng vậy nhĩ __ nó quay lại nhìn ra biển .

- Ủ , tớ cảm thấy cậu rất đẹp khi khóc , nhưng cậu sẽ đẹp hơn nếu cậu cười đấy __ Huy vừa nói vừa mỉm cười .

- Hi cậu đúng là bạn tốt của tớ mà __ nó mỉm cười .

- Nhưng tớ không xem cậu là bạn __ tiếng Huy nhỏ nhỏ nói .

- Sao cơ ??_ Sóng biển ập vào làm nó chẳng nghe thấy gì .

- Àk hông có gì . Biển đẹp thật cậu nhĩ __ Huy nhìn xuống mặt biển nói .

- Ủ đẹp lắm , nhưng trông nó buồn quá __ nó nói mặt đờm buồn .

- ỦBiển đẹp giống cậu vậy Nhĩ àk __ đột nhiên Huy nhìn nó nghiêm túc .

- Hi cậu làm tớ ngại quá đi __ nó cười cúi mặt xuống .

- Tớ nói thật mà . **ĐẶNG THÙY NHI LÀ CÔ GÁI ĐẸP NHẤT TRÊN THẾ GIAN NÀY** __ Bất chợt Huy hét to , rồi quay sang nhìn nó cười ha hả .

- Bó tay cậu luôn __ nó nhăn mặt rồi mỉm cười nhìn Huy .

- Hi , thôi mình về thôi gần tối rồi .

- ừ .Huy đưa nó về nhà thì trời cũng vừa tối hần , trên đường về Huy tìm đủ mọi cách để làm nó hết buồn nhưng xem ra nỗi buồn giảm đi không nhiều . Vừa về nó leo ngay lên phòng chỉ kịp chào hỏi papa và mama , mà cũng chẳng thấy Duy đâu nữa . Nhưng mọi chuyện đối với nó bây giờ đều là vô hình , vào phòng nó quang ngay cái cặp lên giường , và leo lên bên thành cửa sổ ngồi . Nó ngẩng đầu lên trời ngắm sao “ haha giờ mà mình con có tâm trạng ngắm sao ” nó thầm nghĩ và mỉm cười đau đớn . Có lẽ ông trời cũng ghét nó thì phải , tối nay chẳng có một ngôi sao nào xuất hiện cả đổi lại đó là một ánh trăng mờ ảo , nhìn thẳng vào ánh trăng đó nó cảm thấy một nét buồn mà cũng có thể là đau khổ chẳng ?? Có lẽ trăng đang buồn vì

thiếu các vì sao xung quanh, còn nó buồn vì cái gì chứ ?? Buồn vì một tình yêu mà chính bản thân nó đã biết kết quả là một sự vô vọng nhưng vẫn đắm đầu vào để giờ đây không lối thoát. Tuy vậy nhưng nó sẽ không hối hận vì đã yêu hắn, hắn đã cho nó biết cảm giác yêu một người từ khi nó còn bé, cảm giác vui có buồn có, hạnh phúc cũng có. Nó không hiểu tại sao, hắn lại ở bên cạnh Trân trong khi trước đây lại khẳng định mực mực là mình chẳng thích chị ấy. Hắn đã nói dối ư ??? Nói dối thì có ích gì nhỉ, nó có là gì đối với hắn đâu việc gì phải nói dối với nó. Mâu thuẫn thật, lúc nào hắn cũng làm nó suy nghĩ nát óc về hành động của hắn. Còn nữa tại sao hôm qua hắn lại đến chỗ nó trong khi đang vui vẻ bên cạnh Trân ấy nhỉ ?? Có lẽ hắn và Trân cảm thấy tội nghiệp một kẻ thất tình như nó, chắc vậy rồi. Thà hắn đừng đến, đến làm gì để nó nuôi một hy vọng, cứ tưởng hạnh phúc sẽ đến với nó. Nhưng không ngờ sáng hôm sau lại bị hắn làm tan biến tất cả, tất cả đã hết. Hắn đã để lại trong tim nó quá nhiều vết thương, mà chẳng ai ngoại hắn có thể xoa dịu được. Từ bây giờ nó sẽ cố nén nước mắt vào tim, hy vọng một ngày nào đó đẹp trời nó có thể quên được hắn, liệu có quá khó không nhỉ ?? Không nó sẽ làm được mà, vì từ bây giờ nó sẽ cứng rắn hơn, điều mà trước đây nó không bao giờ làm được.

Duy mệt mỏi về nhà, sau 1 ngày quay lại ký ức, có lẽ những ngày đó là ngày đẹp nhất trong cuộc đời Duy. “ Em bây giờ lạnh lùng quá, lạnh lùng đến nỗi làm con tim anh đau nhói ”. Duy mở cửa bước vào nhà:

- Con về rồi ạ __ Duy uể oải nói.

- Con đi đâu giờ mới về __ papa Duy nghiêm giọng nói.

- Dạ con sang nhà bạn __ Duy đáp lại.

- Ừ. Lần sau có đi thì báo cho gia đình một tiếng __ papa vẫn vậy giọng vẫn oai nghiêm.

- Dạ con biết rồi. Con xin phép lên phòng đây ạ __ Duy nói rồi đi từ từ lên phòng đóng cửa lại.

Mama nó nhìn theo Duy, khẽ thở dài lắc đầu, hai đứa con của mama nó hôm nay chẳng chút sức sống làm mama nó lo lắng biết bao. “ Lại có chuyện xảy ra với con nhỏ gốc nhà mình rồi. Còn thằng Duy thì Ôi thôi khổ thân mình già đến cỡ này mà còn phải chăm nom tình yêu cho tụi nó ”.

Duy vào phòng đóng sập cửa phòng lại, nằm sải lên giường, rồi bỗng nhiên ngồi bật dậy, chạy lại chỗ bàn học kéo trong học bàn ra một đôi găng tay hơi bị kỳ lạ.

- Anh xòe tay ra xem nào __ Trân nói với vẻ bí mật.

- Làm gì cơ chứ ?? Em tính giở trò gì nữa đây hả ?? __ Duy nheo mắt nói.

- Giở trò cái đầu heo anh á. Bây giờ có đưa tay cho em không thì bảo __ Trân nhăn mặt chống hông nói.

- Ừ thì đưa. Mà đừng có sàm sỡ anh đó nha __ Duy tinh nghịch nói.

- Ai mà thèm sàm sỡ anh. Đưa đây tay đây __ Trân nói rồi giựt tay Duy.

- Anh ngược đầu lên trời đi.

- Chi ??

- Bảo thì cứ làm đi trời __ Trân nạt một cái rõ to.

- Dạ __ Duy mất hồn nói.

Vừa ngẩng đầu lên Duy cảm thấy cái gì ẩm ẩm ở tay trong thời tiết giá lạnh như thế này. Ngược đầu xuống thì thấy một đôi găng tay trông không được đẹp lắm:

-Ặc của ai mà ghê thế này __ Duy trề môi nói.

- Ghê gì hả ?? __ Trân nghiêng răng hỏi.

- Hông có đâu có ghê đâu. Mà em mua ở tiệm nào thế ?? Cho anh àk __ Duy ngửa tay qua lại nhìn chăm chú vào đôi găng tay.

- em làm đó. Không cho anh vậy đeo cho anh làm gì vậy cũng hỏi.

- Hi. Em chẳng khéo tay tẹo nào.

- Vậy trả lại đi .
- Không . Trong tay anh là của anh __ Duy giành đôi găng tay như trẻ em .
- Hừ thấy ghét __ Trần liếc Duy nói.
- Cảm ơn em , tình yêu bé bỏng của anh __ Duy đưa miệng sát vào tai Trần nói .

Trần đỏ mặt chẳng đáp lại .

Rồi 2 người lại chiếm vào hạnh phúc riêng của họ , mà bất cứ ai cũng chẳng thể xen vào .Trở về thực tại , Duy nắm chặt đôi găng tay và đưa lên ngực mình “ Ước gì khi đó mình đừng giữ chặt cái tôi của mình . Thì bây giờ mọi chuyện đã không như vậy ” .

27. Chương 27

Một ngày mới lại đến , tình yêu cũ sẽ vụt tắt hay lại ngày càng bùng cháy ?????

Cả tối hôm qua nó ngủ không được mà khóc suốt đêm nên mắt sưng húp , chẳng hiểu nổi nó không phải nói là sẽ mạnh mẽ hơn sao , có lẽ suốt đời này nó cũng không làm được quá .

Nó vào phòng tắm thay đồ , lúc chải tóc nhìn vào gương , nó thấy khuôn mặt mình tiều tụy hẳn chỉ sau một ngày . Mới 24 tiếng thôi nó đang ở cùng hần , và chuẩn bị đi học chung với hần nữa . Vậy mà giờ đây chỉ còn nó với đôi mắt sưng húp và khuôn mặt tiều tụy . Nó bước xuống nhà , vừa nhìn thấy nó ai cũng mất hồn :

- Nhi con sao vậy hả ???_ papa nó giật mình hỏi .
- Dạ con hông sao __ nó gượng cười nói .
- Không sao mà mắt sưng thế kia __ appa nó tiếp tục tra hỏi .
- Dạ tại con ngủ hông được thôi không có gì đâu papa __ nó nói dối để mọi người không lo .
- Ủ thôi lại ăn sáng đi con __ mama nhìn nó nói .
- Dạ __ nó nói rồi kéo ghế ngồi vào bàn ăn .

Nó ngồi không bao lâu thì Duy mò xuống , nhìn thấy nó Duy bắt cười :

- Hahaha em gái , sau một ngày không gặp mà em biến thành gấu trúc rồi àk ??
- Kệ em , đồ ông anh lắm chuyện __ nó liếc Duy một cái .
- Mà em bị sao vậy , có chuyện gì àk ??_ Duy nén cười hỏi .
- Không có gì , thôi ăn nhanh còn đi học nữa __ mặt nó thoáng buồn .

Tuy nó nói không có gì nhưng nhìn khuôn mặt nó thì Duy đã đoán được có chuyện xảy ra , không muốn nó buồn nên cũng chẳng hỏi . Ăn xong hai anh em nó bước ra khỏi nhà thì cũng vừa lúc hần bước ra khỏi nhà . Thấy hần Duy hét to :

- Ê mày !!! Chờ đi với __ Duy nói rồi kéo tay nó chạy lại chỗ hần .

Nghe nhắc đến hần nó ngược đầu lên nhìn , hần nghe Duy kêu thì cũng quay lại , 4 con mắt lại nhìn nhau , một không gian u ám , buồn bã vây lấy tụi nó . Duy nhìn thái độ kỳ lạ của tụi nó mà hơi khó chịu :

- Đi thôi __ Duy lên tiếng phá tan bầu không khí .
- Hôm qua tao nghĩ học có xảy ra chuyện gì không ???_ Duy vừa đi nhìn hần hỏi .
- Không có gì hết __ hần đáp lại mắt vẫn nhìn phía trước .

“ Không có gì ư ??? Thì ra cậu ấy cũng chẳng quan tâm gì đến chuyện ấy ??? Đúng vậy mình đâu là gì của người ta chứ ” nó cuối mặt cố kiềm nén ngăn cản 2 dòng lệ lại rơi .

“ Đứa nào cũng nói không có gì ?? Thật ra là đã xảy ra chuyện gì cơ chứ ?? ” Duy nhìn 2 tụi nó mà khó hiểu , mong sao đến trường thật nhanh để hỏi mọi người .

“ Cô ấy khóc cả đêm ư ??? Chắc vậy rồi nhìn mắt sưng thế kia .Mình đúng là một thằng tồi tệ chẳng biết sao ông trời lại tạo ra một thằng như mình , lúc nào cũng làm người yêu phải khóc , bây giờ mình có thể làm được gì đây , ông trời àk làm ơn hãy chỉ cho con biết ” hần lén nhìn nó mà tìm quặng đầu , chắc bây giờ nước mắt nó đã cạn cạn kiệt thật rồi .

Cả 3 đi vào lớp vừa thấy Châu Duy chạy nhanh lại kéo tay Châu đi ra ngoài :

- Châu àk !! Ra đây tí __ Duy nói rồi kéo tay Châu đi .

- Dạ __ Châu đáp rồi đi theo Duy .

Ở ngoài hành lang :

- Hôm qua có chuyện gì vậy Châu ???_ Duy nhìn Châu hỏi .

- Hôm qua

- Sao em nói đi ??_ Duy hỏi thúc Châu .

- Em không biết rõ chuyện gì đã xảy ra với con Nhi và tên kia . Nhưng em nghe mấy đứa ở lớp bên cạnh nói là hôm qua cái pà Trần trăn gì đó , nói gì với con Nhi và đưa cho nó một cái điện thoại . Nghe xong nó chạy về hỏi tên đó cái gì ấy em nghe không rõ nhưng chỉ biết sau khi hần đáp một tiếng ừ thì con Nhi khóc rồi chạy đi __ Châu kể tỉ mỉ cho Duy nghe .

- Trần ư ??_ Duy nhăn mặt hỏi .

- Vâng ,hotgirl lớp 12 đó anh __ CHâu giải thích cho Duy nghe .

- Ừ cảm ơn em nhé . Mình về lớp thôi __ mặt duy đăm chiêu làm Trần khó hiểu .

Ở lớp nó :

Sau khi Trần và Duy đi thì nó và hần đều trở về chỗ ngồi của mình không nói một lời nào với nhau . Huy nhìn thấy nó thì định bay sang chỗ nó nhưng Huy chợt nhận thấy ánh mắt của hần đang nhìn nó từ sau lưng . Ánh mắt đó chứa đựng một nỗi niềm gì đó làm Huy phải suy nghĩ “ Tại sao tên đó lại nhìn Nhi như vậy ?? Tên đó đúng là khó hiểu ”

Duy và Châu bước vào lớp cũng là lớp bắt đầu giờ học . Pà cô Lan bước vào mang cả một tin vui cho cả lớp :

- Chào các em . Hôm nay cô báo các em một tin , ngày mai chúng ta sẽ có 1 chuyến leo núi

- Trời ơi sướng quá __ HS 1 nói .

- Yeah !!!_ HS 2 nói .

-Leo núi mà có gì phải mừng ,khổ lắm đấy mấy nàng __ HS 3 nói .

Cứ thế mỗi người góp một câu , người thì vui người không được vui cho lắm , tất cả mọi người biến cái lớp thành một cái chợ hỗn hợp . Vậy nên cô Lan phải xuất chiêu để trấn an thiên hạ :

- IM HẾT COI __ vừa đập bàn vừa hét .

Cả lớp nín thin , nghe mẩu nhĩ thiên hạ 11a2 nói tiếp :

- Chuyến đi này sẽ chỉ có mỗi lớp ta và lớp 12a1 đi , vì trong kỳ thi vừa rồi lớp ta đều trên hạng 100 . Tội rất mừng vì điều đó , nhưng các anh chị đừng lấy đó mà tự hào . Ngày mai đúng 7h sáng tại trường , chúng ta sẽ xuất phát .Còn bây giờ thì học __ pà Lan nghiêm giọng nói.

“ Đi leo núi ư?? Tâm trạng mình leo núi liệu có tốt không nhĩ ??? ” Nó trầm nghĩ , rồi lại cười buồn .

“ Tại sao bây giờ đầu óc mình chỉ toàn hình ảnh của cô ấy , chẳng tập trung vào bất cứ việc gì . Mình phải làm sao đây ” Hân ngồi vò tai bứt tóc .

“ 12a1 là lớp em học , vậy em cũng đi rồi ,chuyện thằng Khánh với con Nhi là sao nhỉ . Tí mình phải hỏi cho ra lẽ mới được , nhưng liệu mình có đủ can đảm để nói chuyện với cô ấy không nhỉ ???” Duy ngồi bần thần suy nghĩ .

Chuông vừa báo , là Duy chạy vụt lên tầng trên , vào đúng lớp Trần :

- Bạn ơi _ Duy kêu một nhỏ đang ngoài cùng lớp .

-Ê tụi bây hotboy lớp dưới lên đây kìa _ con nhỏ đó vui mừng nhảy cẫng lên kêu đám bạn nó .

Thế là cả một lũ kiến bao quanh Duy :

- Ui Anh ăn gì mà đẹp trai thế ạ _ NS 1 nói .

-Kệ người ta pà hỏi làm gì , người ta đẹp là được rồi _ NS 2 .

- Cho em sờ mặt anh tí nhé , trời ơi da anh ấy như em bé í _ con nhỏ sờ mặt Duy thốt lên .

Trong khi cái lũ om sòm ấy , làm cả một vùng náo loạn , thì Duy đưa mắt vào lớp tìm Trần , nhưng cái hình bóng ấy không có đây , làm Duy thoáng buồn . Nhưng cũng định thần lại :

- Mấy bạn àk !! Làm ơn ình hỏi Trần đầu được không ??_ Duy vừa hỏi vừa đá lông nheo .

Cái đám hỗn loạn ấy thi nhau ngã xuống nhưng cũng ráng lồm cồm lên trả lời trai đẹp :

- Trần ở dưới sân sau đấy anh ạ .

Vừa nghe có vậy Duy vụt chạy đi

28. Chương 28

Duy vội chạy nhanh ra sân sau trường kiểm Trần , vừa chạy ra thì Duy đã bị đứng hình khi thấy Trần ngồi cạnh một cái thùng giấy bên trong là một chú cún cực kỳ dễ thương .

Khuôn mặt ấy sao mang một nỗi buồn vơi vơi , ánh mắt nhìn nơi xa xôi , đôi môi nho nhỏ , làm cho Duy không sao thoát khỏi sự xao xuyến lạ thường . “Cô ấy vẫn vậy vẫn đẹp như một nàng tiên , và tấm lòng nhân hậu ấy luôn làm mình gục ngã ” đang ngắm nhìn người con gái mình yêu thương , thì đột nhiên Trần quay lại , thoáng bất ngờ khi nhìn thấy Duy :

- Anh đến đây có việc gì ??_ Trần nhíu mày hỏi .

- Anh.....anh _ nhìn vào ánh mắt Trần làm Duy lúng túng .

- Có chuyện gì ??_ Trần lạnh lùng nói .

Tự nhiên lúc này đây , Duy chẳng thể nói được điều gì :

- Àk có lẽ anh biết chuyện em gái anh rồi nhỉ ??_ Trần cười khinh bỉ .

- Ừ đúng vậy , anh muốn hỏi em là em đã nói gì với em gái anh _ Duy bấm chặt 2 tay mình cố gắng hỏi .

- Hahahhahaha _ đột nhiên Trần cười to .

- Anh nghĩ tôi có thể làm gì được em gái anh nhỉ ???_ Trần nhìn Duy bằng một ánh mắt khinh bỉ .

- Thật ra là em đã làm gì ?????_ Duy nhìn Trần nghiêm túc hỏi .

- Làm gì ư ?? Tôi đã làm cho nó có cảm giác đau khổ giống tôi từ 4 năm trước . Mà chính anh đã đem đến điều đó , bây giờ tôi chỉ đáp lại thôi _ Trần nhìn Duy , xoáy sâu vào ánh mắt trần là một nỗi hận đang dâng đầy .

- Xin lỗi ư ??? Bây giờ anh nói thì có ích gì , anh có biết là 4 năm qua tôi đã sống như thế nào không hả ???_Trần đột nhiên đứng dậy và hét to , sử dụng tất cả sức lực của mình đánh mạnh vào người Duy vừa đánh nước mắt Trần lại rơi càng nhiều .

Duy cứ đứng im cho Trần đánh . Miệng thì luôn nói :

- Anh xin lỗi .

Khoảng một lúc sau , khi đã mệt lử Trần buông tay mình xuống không đánh nữa . Thấy vậy Duy đưa tay ôm chặt Trần .

Trần thoáng bất ngờ , nhưng sau đó đẩy mạnh Duy ra , tát vào mặt Duy một cái giáng trời :

- Tôi hận anh , suốt đời tôi sẽ mãi mãi hận anh _Trần rít lên từng chữ rồi vụt chạy .

Duy dường như mất hết sức lực , đôi chân Duy khụy xuống . Nước mắt bắt đầu rơi trong đầu Duy câu nói của Trần như ám ảnh Duy “ Tôi hận anh , tôi hận anh , tôi hận anh ” , Duy đâm mạnh vào tường , khẽ giơ bàn tay lên nhìn nó bắt đầu rướm máu , nhưng sao Duy chẳng thấy đau thể xác , mà trái tim Duy đau thể này . Ai có thể cứu Duy , Duy tiến lại con cún con , đưa bàn tay mình sờ nhẹ vào nó , hơi ấm lúc nãy của trần vẫn còn ở đây làm Duy càng thấy đau hơn . Con cún thấy máu trên tay Duy thì hoảng sợ cứ sủa ngày càng to , càng to . “ haha ngay đến con cún còn ghét mình , thì nói chi con người ” Duy đưa tay ra khỏi con cún ngồi bệt xuống đất đưa tay gác lên trán . Chẳng để tâm máu trên tay càng lúc càng nhiều .

Bàn chân của Trần cứ chạy chạy mãi cho đến khi mỏi .Trầnngồi xuống úp mặt khóc nức nở.

- Tại sao trái tim tôi vẫn lỗi nhịp vì anh . Tại saoooooooooo_trần hét lên .

“ Mình là một con cóc , hahaha một con cóc mù quáng ”

Sau khi khóc mệt Trần ngược mặt lên thì thấy mình đang đứng cạnh cái cây sát phía bên dưới rào trường . Nhìn cái cây ký ức lại tràn về trong Trần :

- Em mau xuống đi . Coi chứ té đó chời _ Duy nhăn mặt nhìn Trần .

- Em mà sợ gì _Trần nhìn Duy cười tươi .

-Em không sợ nhưng anh sợ đó _ Duy nhìn Trần nhăn mặt lo lắng .

- Á chết lão giám thị tới _ nhìn thấy bóng dáng ông thầy hơi hơi xa xa Trần mất hồn buông tay .

Và thế là quyền cục thịt khổng lồ đè nặng lên người Duy . Duy ê ẩm nói :

- Khổ cái thân tui . Anh nói mà em không nghe hả lẽ có chuyện gì thì sao ??_ Duy nghiêm mặt mắng Trần .

- Hức tại em thấy lão giám thị chớ bộ . Mà có sao đâu , có anh đỡ em mà sợ gì_ Trần nhìn Duy cười tinh nghịch .

-Không sao cái đầu em ,lỡ không có anh thì biết làm sao hả ????????_ Duy tiếp tục giảng đạo .

- O vậy anh không ở bên cạnh em mãi àk ??_ Trần trề môi nhìn Duy hỏi .

- Không có dĩ nhiên là anh sẽ mãi mãi ở bên cạnh em rồi _ Duy mỉm cười trước sự dễ thương của Trần.

- Hứa đó nha _Trần đưa ngón tay út ra trước mặt Duy .

- ừ hứa _ Duy khẽ đưa tay móc nghéo .

-Hahhaa , gì mà ở cạnh mãi mãi , gì mà hứa cơ chứ . Tất cả đều là nói dối . Đồ nói dối tôi hận anh _ Trần hét to giữa sân trường .

Trong lớp học thì nó và hần cũng chẳng nói với nhau một tiếng nào , nhưng hần thì cứ thỉnh thoảng liếc nhìn nó khi nó không để ý .

Thế là buổi học cũng trôi đi trong không khí nặng nề . Nó lê chân bước về nhà chẳng hữu hôm nay Duy đi đâu mà cứ như bốc hơi . Hần thì trên suốt đường về cứ đi theo nó , như kẻ biến thái vậy ‘ ‘ Không . Mình đâu phải kẻ biến thái đâu , chỉ tiện đường mà thôi . Đúng vậy tiện đường mà thôi ” hần yên tâm với suy nghĩ ngốc nghếch của mình .

Cuối cùng cũng về tới nhà , nó leo lên phòng đánh một giấc cho tới bữa ăn tối thì Duy cũng đã về . Cả nhà ăn tối , mama , papa thì hỏi thăm tụi nó đủ thứ . Sau khi ăn xong nó quay về phòng , lục lọi sách vở định học bài , thì thấy một vật gì đó . Nó cầm vật đó lên sau một hồi đắn đo suy nghĩ , nó chạy thẳng qua nhà hần .

29. Chương 29

Nó đi qua đi lại trước cửa nhà hần , phân vân không biết có nên bấm chuông hay không??? “Giờ làmđây trời. Hay mai mình đưa cũng được nhỉ . Nhưng lỡ cậu ấy tưởng mất thì làm sao , hiz ông trời ơi giúp con với ” Nó cứ đứng trước nhà hần mà đấu tranh nội tâm . Bất ngờ thiên thần bé nhỏ của chúng ta xuất hiện , cất tiếng nói lạnh lạnh của mình lên :

- AAAAAAAAAAAAAA Chị Nhi _ pé Luân vừa bước ra khỏi nhà pé Na thấy nó thì vừa hét vừa 3 đầu 8 chân chạy lại chỗ nó .

- Hả ???_ nó bất ngờ quay đầu lại .

- Chị Nhi đứng đây làm gì zậy vô nhà đi nào _pé Luân vừanói vừa nắm tay nó kéo vào nhà .

- Ô chờ chị đã _ nó bất ngờ thốt lên được vài tiếng thì cánh cửa mở ra .

Nó đưa mắt đảo quanh nhà , không thấy hần đâu nó thở phào nhẹ nhõm . Nó cúi xuống quay sang nhìn pé Luân :

- Luân nà !!Chị nhờ 1 chuyện được hông ???_nó nhìn pé Luân cười tinh nghịch .

- Dạ _ pé Luân gật đầu lễ phép .

- Luân đưa giùm cái này cho_ nó chưa kịp nói xong thì :

- AA anh Hai chị Nhi tới chơi nè _ thấy hần đi xuống pé Luân hét lên .

Nó giật thót cả tim , bất chợt quay đầu lại nhìn . Hần cũng bất ngờ nhìn nó , 4 con mắt lại nhìn nhau thắm thiết như để thỏa mãn nỗi nhớ nhưng đã hơn một ngày không nói chuyện . Được một lúc cả 2 đi ra ngoài công viên nói chuyện , nó ngồi trên chiếc xích đu thân thuộc ngày nào , còn hần thì ngồi trên chiếc ghế đá bên cạnh , một không gian yên tĩnh cứ dần dần xâm chiếm tụi nó . Nó đành phải lên tiếng phá vỡ bầu không khí này :

- Khánh àk _ giọng nó man mát một nỗi buồn .

- Sao cơ _ hần đáp lại .

- Có cái nàyTớ muốn đưa cho cậu ._ nó lôi trong túi ra chiếc điện thoại của hần .

- Cái này Làm sao cậu có _hần cầm chiếc điện thoại trên tay nhìn chằm chằm khó hữu .

- Àk chị Trân đưa cho cậu ý từ hôm trước mà tớ quên đưa cho cậu _ nó quay sang nhìn hần mỉm cười buồn .

- Àk ừ _ hần gật đầu , như hiểu ra một vấn đề quan trọng gì đó .

Sau khi hần nói ,thì một lần nữa không gian yên lặng lại bao quanh tụi nó . Mỗi người theo đuổi một suy nghĩ riêng :

“ Tắm hìnhđầu rồi nhĩ ??? Chẳng lẽ cô ấy đã xé nó đi rồi . Minh có nên hỏi thử không nhĩ ?? Sao mà khó mở lời dữ vậy nè ”

“ Chắc không nhìn thấy tắm hình đó , cậu ấy thấy vui lòng hơn nên đã nhờ chị Trân xé nó đi . Minh ngốc thật , đừng khóc ở đây , mày phải kiềm nén lại Nhi àk ” nó bấu chặt 2 tay vào nhau ,để ngăn cản nước mắt rơi .

Một lúc sau đến lượt hấn lên tiếng phá vỡ bầu không khí :

- Cảm ơn cậu _ hấn cố gắng nói .

- Àk không có gì tớ phải xin lỗi cậu mới đúng chứ , sao có thể đưa cho cậu muộn như thế này _ nó đáp lại hấn .

- Không là lỗi của tớ mà _ hấn nhượng mày nói tiếp .

- Thôi lỗi của ai cũng được . Tớ hoàn thành nhiệm vụ bạn gái cậu giao cho rồi ,tớ về đây , tạm biệt cậu _nó cố gắng nói thật nhanh rồi rời khỏi cái xích đu .

Bất chợt bàn tay hấn nắm chặt tay nó lại , nó bất ngờ quay lại nhìn hấn :

- Chuyện gì vậy ??? _ nó giương đôi mắt bất ngờ nhìn hấn .

- Àk , àk hông có gì . Tạm biệt cậu _ hấn buông tay nó ra , mỗi lần nhìn vào mắt nó hấn chẳng thốt lên được điều gì .

Nó bước đi với hy vọng vừa mới vụt tắt , mới vừa rồi đây , nó đã hy vọng hấn nói cái gì đó , về tắm hình chẳng hạn . Vì sao hấn lại muốn xé nó ??? hay là hấn đang muốn ngăn cản bước chân nó . Nhưng tất cả chỉ là hy vọng mà thôi , và cuối cùng cái hy vọng đó cũng vụt tắt bởi chính người tạo ra nó .

Nhìn bóng dáng bé nhỏ cứ xa dần rồi lại xa dần , tim hấn co thắt lại , hai từ “ bạn gái ” thốt ra từ miệng nó như ngàn mũi dao đâm thẳng vào tim hấn . Còn chuyện tắm hình , có lẽ là nó xé đi thật rồi , có lẽ nó đã muốn quên hấn thật rồi . Hấn đưa tay sờ trên bề mặt điện thoại ,nơi mà tắm hình kỷ niệm được dán “ Cô ấy đã muốn quên mình . Thì có lẽ mình nên buông tha cho cô ấy , một người tồi tệ như mình không xứng đáng với tình yêu ấy ” nhìn thẳng vào bàn tay vừa mới nắm chặt tay nó , hơi ấm vẫn còn vương vấn đầu đầu nhưng nó đã đi mất rồi . Tại sao bàn tay này đã nắm chặt tay nó rồi , nhưng lại buông ra hả trôi ??? Bất chợt nước mắt hấn không nói mà lại rơi , hấn vốn là một người mạnh mẽ , lạnh lùng mà tại sao lại tổn nhiều nước mắt vì một người con gái thế này . Chỉ có hấn mới trả lời được , bởi vì hấn yêu nó . Nhưng có lẽ hấn muốn chôn chặt tình yêu này vào một góc thật lớn của trái tim hấn . Vì hấn sợ ,sợ khi nhìn thấy nó khóc , sợ rằng hấn sẽ lại làm tổn thương nó , những vết thương trước đây hấn cảm thấy là quá đủ cho tâm hồn của nó . Từ khi nào hấn đã trở nên nhút nhát như vậy , có lẽ tự khi bản thân hấn nhận ra rằng hấn yêu nó . Hấn thầm nghĩ từ bây giờ ,hấn sẽ bước ra khỏi cuộc đời nó , bước ra khỏi trái tim của nó , để nhường vị trí đó cho người con trai khác . Nhưng liệu hấn có chịu được khi một người con trai khác không phải hấn ở bên cạnh nó không ??? Câu trả lời này ngay chính bản thân hấn cũng chẳng biết . Hấn cứ ngồi đó , đến tận khuya để cảm nhận được hơi ấm của người mình yêu vẫn còn vương vấn đầu đây .

Nó bước vào nhà chạy nhanh lên phòng úp mặt xuống giường mà khóc nức nở .

Tại sao hấn cứ làm nó nuôi hy vọng , rồi để nó thất vọng một cách nặng nề ????. Nó chẳng thể nào mạnh mẽ nổi khi trái tim nó còn khắc ghi hình bóng hấn . Tại sao mỗi khi nhìn thấy hấn ,trái tim nhỏ bé của nó không thôi thổn thức , nhiều lúc nó muốn bóp chặt trái tim của mình , để nó thôi không đập nữa , như vậy thì nó sẽ quên được hấn . Nó ngốc thật !! “ Tình mộng dĩ Nhi àk !! Người ta yêu người khác , mày không phải là công chúa trong truyện cổ tích ,mà chỉ là nàng tiên cá bất hạnh mà thôi . Cô ấy đã tan biến theo bọt biển , đánh đổi cả giọng nói và mái tóc của mình để được yêu và được hoàng tử yêu , nhưng một kết quả bất hạnh đã đến với cô . Còn mày thì sao , mày định đánh đổi gì để có được tình yêu của Khánh .Không được mình nhất định sẽ không làm nàng tiên cá thứ 2 đâu . Minh sẽ quên được nhất định là vậy ”

30. Chương 30

Cuối cùng ngày leo núi cũng đến ,nó đã dậy từ sáng sớm để chuẩn bị mấy ngày nay thói quen ngủ nướng của nó mà nhờ phúc đức của hần cũng đã biến mất . Nó đem ba lô chạy xuống nhà :

- Nhi lại ăn sáng rồi đi luôn con __ papa nó gọi với nó lại.
- Dạ __nó kéo ghế ngồi cạnh Duy .
- Con đi phải cẩn thận đó , nhớ phải ăn uống đầy đủ ,mặc đồ cho ấm không cảm lạnh đó __ mama nó ngồi cạnh dặn nó .
- Ủi zời con biết rồi mà __ nó vừa ngặm miếng bánh mì vừa nói .
- Mama khéo lo làm như nó còn bé không bằng __ Duy ngồi cạnh đưa mắt liếc nó .
- Còn con nữa , phải trông chừng em đó đừng có mà ham chơi quá __ papa nó lên tiếng .
- Ừ chịu , sao mama và papa ai cũng lo cho con em ngọc này mà chẳng quan tâm gì đến con __ Duy nhăn mặt , làm nũng .
- Con là anh thì phải chấp nhận thôi với lại con là con trai nữa __ mama nó giải thích tỉ mỉ .
- Hứ biết vậy con làm con gái cho rồi __Duy chu miệng nói .
- Ừ giờ anh đi phẫu thuật cũng chưa muộn mà __ nó đang ăn , cũng thò miệng vào nói .
- Ừ đúng đó con muốn hông papa cho tiền phẫu thuật __papa nó chọc Duy .
- Con mà làm con gái chắc đẹp lắm đó __ mama nó đưa tay nhéo mặt Duy .
- Hức hức mọi người hòa nhau ăn hiếp con phải hông ?????__ Duy giả nãy không nhéo .

Nó phì cười trước hành động của Duy , cả gia đình nó nói chuyện rôm rã , mặt ai cũng cười tươi . Nó cảm thấy mình cần phải cười nhiều hơn , như vậy thì nhất định nó sẽ quên được hần . Sau bữa ăn nó và Duy bước ra khỏi nhà để lên đường tới trường , đi được một đoạn nó chợt nhớ quên áo lạnh ở nhà nên kêu Duy đi trước . Nó chạy hết sức về nhà vợ lấy cái áo rồi chạy xuống cổng , sợ trễ giờ nên nó vừa chạy hết tốc độ :

- Cẩn thận đó , con gái con lú mà chạy như thế kia __ mama nó nói vọng ra .
- Con biết rồi mà __ nó quay đầu lại nói .

Cứ tình trạng quay đầu này nó chạy thì đâm phải cái gì đó cứng ngắt làm nó té xuống :

- Ui da đau quá __ nó suýt xoa cái chân .

Nó giương mắt nhìn vật đối diện thì chỉ thấy đôi giày , nó từ ngược cái cổ bé nhỏ của mình lên . Hình ảnh của hần đập thẳng vào mắt nó , trái tim của nó một lần nữa lại thổn thức . Hần cũng nhìn nó chằm chằm , cảm giác xao xuyến nơi con tim lại đến với nó . Cả 2 cứ nhìn nhau cho đến khi con cú nhà bên cất tiếng sủa thì mới đánh thức được 2 trái tim và 4 con mắt , nó lúng túng cúi xuống xem cái chân mình như thế nào rồi :

- Cậu có sao không ??__ hần ngồi xuống lo lắng hỏi nó.

Bất chợt hần đụng nhẹ vào chân nó :

- A đau __nó nhăn mặt .
- Tớ xin lỗi , xin lỗi cậu __ hần lúng túng rút tay lại .
- Không có gì đâu ,tại lúc này tớ chạy không nhìn đường để đâm vào cậu là lỗi của tớ mới đúng __ nó ngại ngùng nói .
- Thôi tớ đỡ cậu đứng dậy nào __ hần đưa tay đỡ nó dậy .
- Cảm ơn cậu __nó nói rồi rút tay mình lại .

- Không có gì , mình đến trường thôi chứ để không kịp __ hần noi rồi đi nó đi .

-Không cần đâu tớ tự đi được mà __ nó thoát ra khỏi vòng tay của hần .

Một cảm giác hụt hẫng đến với hần ,thế là đoạn đường đến trường như xa vời vợi , 2 người không nói với nhau câu nào nữa .Mặc dù chân nó rất đau nhưng nó cũng cố bước đi nó sợ rằng cứ ở gần hần như thế này nó sẽ không quên được hần mất .Hần thì cứ buồn và buồn mà thôi , chẳng biết nó với hần đã khách sáo với nhau khi nào mà toàn nhận lỗi về phía mình .Tuy 2 người đi gần nhau , nhưng khoảng cách 2 trái tim thì xa vời vợi .

Cuối cùng cũng đến trường , hên sao đoàn xe chưa xuất phát để chờ nó và hần . Vừa thấy nó đi cùng hần ai cũng bất ngờ ,nhất là Huy cảm giác lo lắng lại đến , Huy sợ sợ rằng nó sẽ lại ở bên hần :

- thôi nào các em lên xe đi __ tiếng cô Lan lại vang lên .

Mọi người lo lên xe , thấy hần thì Trần vội kéo hần lại ngồi gần mình :

- Ngồi đây nè Khánh __ Trần kéo tay hần làm hần chẳng kịp phản ứng gì .

- O.....__ thôi thì đành vậy , ngồi cạnh Trần cũng chẳng chết chóc gì .

Nó ngồi cạnh nhỏ châu , nhìn thấy hần với Trần thì mắt nó rướm rướm nước mắt dường như sắp khóc đến nơi , thấy vậy Châu siết chặt tay nó như muốn an ủi nó . Huy với Duy thì ngồi cạnh nhau , vì mấy bạn nữ lớp trên cũng như cùng lớp cứ tranh nhau ngồi chung với 2 chàng , làm cả 2 toát mồ hôi hột .Chiếc xe bắt đầu lăn bánh , suốt đường đi Duy cứ nhìn Trần không rời mắt “ Chẳng lẽ em hận anh đến vậy sao ?? Em phải dùng cách này để trả thù anh sao Trần . Anh phải làm sao đây ” với tâm trạng bức rứt . Huy thì cứ hờ hơ là muốn chạy lại đâm hần vài cái cho đỡ tức “ Đừng khóc nữa ngốc àk !!! Cậu mà cứ khóc như vậy tớ sẽ không kiềm được mà giết chết tên đó mất . Hãy để tớ là người sưởi ấm trái tim đau rát của cậu ” Huy bần thần ngồi nhìn nó , ánh mắt mơ hồ của kẻ si tình . Nó dựa đầu vào cửa kính đưa mắt nhìn ra bên ngoài , cảnh vật cứ thi nhau chạy , nhưng sao trong mắt nó vẫn là một màu đen tối .

Chiếc xe dừng bánh lại dưới chân một ngọn núi . Mọi người bước xuống xe nghe cô Lan dặn dò :

- Vì sĩ số cả 2 lớp đều là số lẻ nên cô sẽ gộp 2 lớp lại . Vậy chúng ta sẽ có 70 người ở đây , các bạn sẽ bốc thăm để chia cặp .

Tiếng cô Lan vừa dứt ,bọn nó tranh nhau bốc thăm , ai cũng ước mong rằng mình sẽ được chung đội với 3 hotboy/hotgirl . Nhưng chẳng may là nó lại chung đội với hần ,Huy với châu và cuối cùng Trần thì lại với Duy . 6 người 6 tâm trạng khác nhau , người thì lo lắng , người thì thất vọng , người thì hạnh phúc , người thì buồn rầu ,người thì chẳng biết vui hay là buồn .

Sau cuộc bốc thăm thì cô Lan nói tiếp :

- Thế là xong phần bốc thăm , bây giờ chúng ta sẽ có 1 cuộc thi , cặp nào leo tới đỉnh nhanh nhất thì sẽ thắng cuộc , trò chơi này thể hiện tinh đoàn kết của các em , cô hy vọng là các em sẽ cố gắng hết sức trong trò chơi này . Bây giờ cuộc thi chính thức bắt đầu !!!!!!!!!!!!!!!

31. Chương 31

Trước khi lên đường ,cô Lan đã phát ổi cặp một bản đồ đến nơi gặp nhau . Thế là cuộc hành trình vất vả đã đến . Mọi người cùng Bì theo dõi cặp đầu tiên và cũng là cặp ít rắc rối nhất : Huy - Châu .

Trên suốt đoạn đường đi , đầy cây cối xung quanh , mà trong đầu óc và tâm trí của Huy bây giờ đang lo lắng cho người con gái mình yêu , cứ như là nó đang ở cạnh tên quái vật xấu xa vậy . Đầu óc Huy thì lơ lửng , Châu nhìn Huy như vậy thì tâm trạng tồi tệ hơn Huy nữa :

- Huy nè !! Mình lại kia ngồi nghĩ tí đi đi này giờ Châu mệt quá àk __ Châu khẽ lấy nhẹ cái tay Huy nói .

- Ừ xin lỗi Châu này giờ Huy vô tâm quá __Huy nhìn Châu mỉm cười như tạ tội .
 - Thế là cả 2 kéo nhau lại gốc cây to đằng kia ngồi xuống :
 - Huy lo cho Nhi àk ??_ Châu cười buồn .
 - Ó sao Châu biết ???_Huybất ngờ quay sang nhìn Châu .
 - Nhìn mặt Huy Châu biết liền àk __ Châu nhìn Huy cười lém lỉnh .
 - Bộ cái mặt Huy nó biểu hiện hết hả ???_ Huy giả vờ làm mặt ngây ngô hỏi Châu .
 - Hồng có , Châu chỉ cảm nhận vậy thôi __ Châu thành thật trả lời .
 - Haha xem ra Châu quan tâm Huy quá ha __ Huy cười tươi như con đười ươi .
 - Ó...là..àm gì...co...ó __Châu luống cuống mặt đỏ cả lên .
 - Hi Huy đùa thôi làm gì mà Châu phản ứng ghê quá vậy __ Huy bật cười vì hành động của Châu .
 - Dám đùa Châu nè __ Châu đánh nhẹ vào vai Huy .
 - Hihi_ Huy bật cười lên (bị đánh mà cười) .
 - AAAAAA sao băng sao băng kìa Huy __ đang ngồi bất ngờ Châu hét lên .
 - Đâu đâu __ Huy trở mắt lên thì giật mình .
 - Cậu ngốc thiệt đó , đó là sao chổi mà __Huy gõ nhẹ vào đầu Châu .
 - Đau mà __ Châu ôm đầu nhăn nhó .
 - Ai bảo cậu làm tớ mùng hục làm gì ???_ Huy lại nhìn Châu cười .
 - Tại tớ có thấy sao băng lần nào đâu , thấy cái sao đó có vệt sáng giống thì nói . Hức vậy cũng đánh tớ , đầu mún chết __ Châu mè nheo tiếp tục ôm đầu .
 - Đau thiệt hả ??/ Tớ xin lỗi nha __ mặt Huy đầy hối hận .
 - Hức hức __ Châu vẫn ôm đầu .
 - Lại đây tớ thổi cho __ Huy kéo đầu Châu quay lại vén tóc lên , ngồi thổi nhẹ .
- Tim của Châu cứ nhảy tung bừng cả lên , Châu quan sát từng đường nét trên gương mặt Huy , đôi lông mày rậm ,đôi mắt không to lắm nhưng nó long lanh , cuốn hút , chiếc mũi thanh cao , đôi môi mềm mại và làn da mịn màng như da em bé , bây giờ đây Châu muốn đưa tay sờ lên khuôn mặt đó để cảm nhận được rằng hiện tại nó đang cách mình không xa lắm .
- Cậu hết đau chưa __ bất chợt Huy đưa mắt xuống nhìn Châu .4 con mắt nhìn nhau .
 - Àk Tớ hết đau rồi __ Châu đẩy Huy ra quay mặt sang chỗ khác , để che dấu khuôn mặt đỏ lửng , và trái tim đang đập không ngừng nghỉ của mình .
- Ánh mắt Huy khi bắt gặp ánh mắt của Châu , thì cũng vô tình lỗi đi một nhịp . Huy định thần lại quay sang Châu cười :
- Mình đi được chưa cô nương , nghĩ nữa là trễ giờ đó __ Huy quay sang Châu châm chọc .
 - Ừ đi thôi __ Châu đứng dậy , nhưng có lẽ do ngồi này giờ làm chân của Châu tê cả nên mém té , hên là Huy đỡ kịp .
- Thế là vòng tay của Huy đã ôm trọn Châu . Châu quay lại nhìn , và 4 con mắt lại nhìn nhau không rời . Vì đứng sát nhau nên Huy nghe rõ từng nhịp đập của tim Châu :
- Tim cậu đập nhanh quá __ Huy nhìn Châu nhe răng cười .
 - Ó....kệ tớ __ thế là một lần nữa Châu lại đẩy Huy ra .

- Thôi mình đi nào , nắm tay tớ nè không lại ngã nữa à xem __ Huy vừa nói vừa đưa tay ra trước mặt Châu .
 - O.....__ Châu thoáng bất ngờ .
 - Nhanh nào __ Huy vẫn giữ nguyên cánh tay , hồi thúc Châu .
 - Ừm __ Châu đặt bàn tay nhỏ bé của mình vào bàn tay ấm áp của Huy .
- Và thế là 2 con người theo sự chỉ dẫn của bản đồ ,cùng bước đi tiến về nơi hẹn với mọi người .
- “ Từ lúc nói chuyện với Châu , cảm giác lo lắng cho Nhi đã vơi dần , Châu quả là một cô gái đặc biệt ” Huy thầm nghĩ và mỉm cười .
- “ Tay cậu ấy ấm quá đi mất , ước gì khoảng thời gian này sẽ mãi mãi không bao giờ trôi . Mình có nên thổ lộ với cậu ấy không nhỉ ?????Nhưng cậu ấy thích Nhi mà . Ừ thì cậu ấy thích Nhi , nhưng mình cũng có quyền thích cậu ấy chứ bộ . Haizzzz..... thật khó nghĩ ” trên đường đi mặt Châu cứ nhăn qua nhớ lại . Có lẽ bây giờ Châu đang cần 1 quyết định đúng đắn cho tình yêu của mình .

32. Chương 32

Duy và Trần cùng đi trên một đoạn đường nguy hiểm , nhưng người thì đi trước , người thì đi sau . Và chả ai nói với nhau lời nào , không khí này làm Duy khó chịu :

- Trần àk __ bắt giắc miệng Duy không nghe lời mà đã cất tiếng .
 - Gì __ Trần đáp trả lạnh lùng , không thèm quay đầu lại .
 - Em đừng đi nhanh quá kéo té đó __ Duy dịu dàng nói .
 - Mặc kệ tôi , tôi có chết cũng chẳng liên quan gì anh , xía vào làm gì hả ??? __ Chẳng biết sao nghe thấy câu nói đó của Duy , Trần muốn lộn cả gan lên , quay lại chửi .
- Và không may sao , Trần đã bị vấp phải 1 hòn đá đáng yêu và đặt mình xuống đất . Vì đau quá nên Trần thả tờ bản đồ trên tay , và thế là em bản đồ đã bay theo gió .
- Em có sao không ??? Trần em có sao không ??? __ Duy cuống cuống chạy lại bên Trần .
 - Trời ơi !! Tầm bản đồ __ Trần nhìn theo tầm bản đồ tay với với ,và nói một cách nuối tiếc .
 - Té không lo mà còn lo cho tầm bản đồ __ Duy nhăn mặt nói .
 - Tất cả là tại anh hết đó __ Trần quay lại nhìn Duy bằng ánh mắt sát khí .
 - Hở Sao tại anh ??? __ Duy nhìn Trần với gương mặt ngây thơ đến mức dờ dẩn .
 - Tại..... Á đau __ Trần tức quá cựa cái chân của mình .
 - Đưa đây anh coi __ Trần lo lắng cầm chân của Trần .
 - Bỏ ra đi , kệ tôi __ Trần hất tay Duy ra .
 - Đã bảo đưa đây coi mà __ Duy giận giữ nhìn Trần rồi cuống xuống xem xét vết thương .

Tự nhiên Trần lại sợ ánh mắt ấy , nên ngoan ngoãn ngồi im cho Duy xem vết thương . Gương mặt điển trai của Duy đã lấm thấm vài giọt mồ hôi , ánh mắt chứa đầy nỗi lo lắng . Bất giác tim Trần lại nhảy múa “ Mình sao thế này ??? Không được không được rung động trước hấn nữa . Chẳng lẽ mày đã quên nỗi đau mà mình phải gánh chịu sao ” Trần nhìn Duy cười nửa miệng , nhưng trái tim Trần vẫn chưa thôi đập nhanh . Chợt Duy lấy cái ba lô trên vai mình xuống lục lọi kiếm cái gì đó :

- Anh kiếm gì vậy ??? __ Trần tò mò hỏi .

Nhưng chẳng một lời đáp trả nào , Duy lúi trong ba lô ra một cuộn băng và bông , Duy chăm chú tỉ mỉ dùng bàn tay khéo léo của mình để băng bó cho Trân , Duy đã làm nhẹ nhàng nhất có thể để không làm cho Trân đau thế nhưng :

- A !! Đau __ Trân nhắm nghiền cả 2 mắt lại .

Sau khi băng bó xong , Duy ngược lên nhìn Trân thì thấy 2 mắt trân đã nhắm chặt lại “ Em dễ thương thật !! Cứ như vậy thì làm sao anh quên được em đây ” , Duy mỉm cười , một nụ cười nhẹ cho giây phút này :

- Xong rồi mở mắt ra đi __ Duy đưa tay gõ nhẹ vào đầu Trân .

- Cảm ơn __Trân lạnh lùng nói , rồi vội đứng dậy .Nhưng vì chân bị thương nên vừa đứng lên thì lại té ngồi bệt lại xuống .

- Chân như vậy thì làm sao mà đi được hả ??? Leo lên đây anh công đi __ Duy nói rồi đưa lưng mình ra trước mặt Trân .

- Hứ !! Tôi thà chết cũng chẳng thèm lên cái lưng của anh __ Trân quay mặt sao chỗ khác nói .

- Vậy sao tiếc thật đó . Hồi sáng anh nghe cô nói , hình như trong rừng này có nhiều ma lắm thì phải __ Duy đứng dậy làm vẻ mặt nuối tiếc nhìn xung quanh .

- Anh tưởng anh dọa được tôi chắc __Tuy miệng nói vậy , nhưng mắt của Trân thì đảo đảo nhìn xung quanh , tay chân thì run lẩy bẩy .

Nhìn Trân như vậy Duy mém phì cười nhưng cũng kiềm lại .:

- Thôi vậy . Em không muốn đi thì ở lại một mình nhé , anh đi trước đây __ Duy nói rồi giả vờ quay lưng đi , miệng thì cười gian gian .

Trân nhìn xung quanh , rồi hoảng hồn khi thấy Duy đã đi được 5 , 6 bước :

- Nè , anh định bỏ tôi lại đây thật sao __ Trân hét lên .

- Chứ anh biết làm sao giờ , có người không muốn đi thì đành vậy thôi __ Duy quay mặt lại , thản nhiên nói .

- Hức Tôi xin lỗi , làm ơn cho tôi đi với __ Trân xụ mặt xuống , lên tiếng năn nỉ .

- Biết làm sao đây ta ????? Tự nhiên bây giờ cảm thấy mệt quá , hết hứng công mất tiu rồi __ Duy lại tiếp tục chọc Trân .

- CÁI GÌ !! Anh quá đáng vừa thôi nha __ Trân bực mình hét lên .

- Trời , nói đùa thôi leo lên đây __ Duy nói rồi tiến lại chỗ Trân , đưa cái lưng to phẳng của mình ra trước mặt Trân .

- Hahaha có vẻ lúc nào anh cũng đùa với tôi , 4 năm trước cũng vậy , và bây giờ cũng vậy __ Trân cười khinh bỉ .

- 4 năm trước anh không hề đùa với em __ bất chợt Duy quay lưng lại ,ánh mắt Duy chợt nghiêm túc và chứa chan 1 nỗi niềm nào đó .

Trân nhìn anh mắt đỏ , miệng im bặt :

- Thôi leo lên đi __ Nói rồi Duy lại quay lưng ra .

Trân ngoan ngoãn leo lên lưng Duy , Duy công Trân bước đi . Cứ thế sau 30phút :

- Bây giờ anh đi đâu vậy ???_ Trân thắc mắc hỏi .Vì cứ thấy cây cối với lại cây cối .

- Anh cũng chẳng biết nữa __ Duy lắc đầu nói .

- Không biết mà sao anh đi bây giờ vậy ???_ Trân tiếp tục hỏi .

- Ủ thì cứ thấy đường thì đi thôi __ Duy cười tươi nói .

- Ặc , bộ anh điên hả ????? _ Trần hét toáng lên .
 - Không _ Duy thần nhiên đáp .
 - Tại anh mà chúng ta mất cái bản đồ rồi . Giờ biết làm sao đây _ Trần nhăn nhó nói .
 - Thì cứ đi chứ biết làm sao _ Duy tiếp tục thần nhiên nói .
 - Anh làm như truyện đùa vậy , lỡ lạc thì sao hả ??????_ Trần nghiêng răng nói .
 - Thì anh với em làm người rừng sống chung với hổ _ Duy mỉm cười nói .
 - Cái gì ??? Giờ mà anh còn đùa được sao _ Trần bầm môi , nhìn Duy đầy sát khí .
 - Ở ờ thì không đùa nữa , nhưng bây giờ không đi chẳng lẽ ngồi đây chơi àk ??????_ Duy cảm thấy lạnh gáy nên không chọc Trần nữa .
 - Ờ ha _ Trần xù mặt xuống .
 - Mà em ngồi im đi lắc lắc này giờ nặng muốn chết _ Duy uể oải nói .
 - Vâng vâng tôi biết rồi _ Trần nhìn Duy trề môi nói .
- Duy mỉm cười tiếp tục công Trần đi , đi hoài mà chẳng thấy đường ra là lối nào . Một lúc sau bỗng nhiên Duy lại nói :
- Em hận anh lắm àk ?? _ Duy cười buồn hỏi .
 - Tôi Ừ đúng rồi , tôi hận anh hận anh nhiều lắm _ Trần lập lững một lúc rồi nói .
 - Ừ anh biết rồi làm ơn đừng nhấn mạnh chữ hận , tim anh đau lắm em biết không ?????_ Duy tiếp tục nói , lần này giọng nói Duy càng buồn hơn .
 - Tại sao anh phải đau cơ chứ ???_ Trần lại tiếp tục hỏi .
 - Bởi vì Anh yêu em _ câu nói ấp ỉ trong lòng Duy bây giờ đã được nói ra . Nói ra làm Duy thoải mái hơn nhiều .

33. Chương 33

- Hahhahaha ,lần nay anh lại cá cược với ai nữa đây ????????_ Trần nhanh gọn nhảy bật xuống người Duy .
 - Anh_ Duy lên tiếng nhưng đã bị Trần chặn lại .
 - Thế nào ?????? Tôi hiểu anh quá rồi , “Anh yêu em ” , hahaha nực cười quá đi mất _ Trần lại tiếp tục cười phá lên một cách chua xót .
 - Em thôi đi _ Duy lấy tay mình nắm chặt tay Trần , rồi dùng ánh mắt của mình xoáy sâu vào mắt trần .
 - Việc gì tôi phải nghe lời anh ??? Anh tưởng rằng tôi sẽ bị lừa một lần nữa sao ??? Không bao giờ , không bao giờ _ Trần giương đôi mắt căm phẫn nhìn Duy .
- Bất ngờ Duy kéo Trần về phía mình và đặt một nụ hôn mãnh liệt lên đôi môi của người con gái mình yêu . Trần có hết sức thoát ra khỏi nụ hôn đầy mê lực này , nhưng tất cả chỉ là vô ích , sau một lúc chống cự , Trần cũng thả lỏng người để chìm đắm trong nụ hôn của Duy .Hai trái tim như chung một nhịp đập .
- Một lúc sau , Duy mới rời khỏi đôi môi của Trần thì ngay lập tức nhận được một cái tát giáng trời từ Trần , vệt bàn tay hiện hằn trên khuôn mặt không tỳ vết của Duy . Duy đưa tay sờ vào má :
- Anh làm gì vậy ???_ Trần đưa đôi mắt khinh bỉ nhìn Duy .
 - Hôn _ Duy đáp ngắn gọn , mắt vẫn đắm chiu nhìn Trần .

- Thật sự thì anh muốn gì đây ??? _ Trần lạnh lùng nói .
- Anh muốn gì ư ??? Anh muốn trái tim của em _ Duy nhìn Trần trả lời thẳng thắn .
- Trái tim của tôi chưa bao giờ thuộc về anh , bây giờ và mãi mãi _ Trần giương đôi mắt cương quyết nhìn Duy .
- Em nói dối , nếu em không còn yêu anh , vậy tại sao lúc này em lại đáp nhận nụ hôn của anh , Tại sao hả ????? _ Duy như muốn nhận mạnh chữ tại sao .
- Tôi _ Trần cảm thấy lúng túng , ngay chính bản thân mình Trần cũng chẳng biết tại sao mình lại như vậy .
- Em trả lời đi chứ ??? _ Duy hét lên một lần nữa .
- Tôi Việc gì tôi phải trả lời anh cơ chứ ????? _ Trần nói rồi quay ngoắc định bỏ chạy , để trốn tránh hết tất cả .

Nhưng cánh tay lực lưỡng của Duy lại không để điều đó xảy ra , Duy nhanh chóng kéo Trần lại và ôm Trần vào lòng :

- Anh buông tôi ra , anh muốn gì nữa đây _ Trần òa khóc .
- Xin em đừng như vậy nữa . Hãy thử một lần nghe theo lời trái tim mách bảo đi _ Duy thì thầm vào tai Trần .
- Tôi _ nước mắt Trần vẫn không ngừng rơi .
- Anh xin lỗi trước đây là anh sai , nhưng anh yêu em , yêu em bằng cả trái tim này . Làm ơn hãy tha lỗi cho anh _ Bàn tay Duy rung rung , nhưng vẫn ôm chặt lấy Trần , vì sợ rằng mình sẽ để vụt mất người con gái mình yêu thương .
- Tại sao cơ chứ ????? _ Tại sao tôi lại yêu anh đến như vậy _ Trần òa khóc thật to và cũng ôm chặt lấy Duy .

Một lúc sau khi tình cảm , hai người ngồi cạnh nhau trên một phiến đá bé tẹo :

- Anh bảo anh yêu em vậy anh yêu em từ lúc nào _ Trần tò mò hỏi .
- Từ 4 năm trước _ Duy cười dịu dàng .
- Sao cơ chẳng phải lúc đó anh _ Trần chưa kịp nói hết thì :
- Đúng vậy lúc đầu nghe mấy thằng bạn nói anh chỉ tò mò về em , và rồi tham gia trò cá độ ngốc nghếch ấy , nhưng sau khi tiếp xúc với em , nói chuyện với em , nhìn em cười , trái tim anh thật sự đã bị đánh mất _ Duy vừa ngấm Trần , vừa luyên thuyên nói .
- Vậy tại sao khi đó anh lại không đuổi theo em ????? _ Trần tiếp tục hỏi .

Chắc mọi người thắc mắc khi đó là khi nào phải không ạ ????? Thế thì chúng ta cùng quay lại :

Ngày hôm đó là một ngày mưa âm u . Sau khi kết thúc tiết học cuối cùng , Trần nhanh chân chạy qua lớp Duy và tình cờ đã nghe được một mẩu chuyện làm trái tim Trần tan nát :

- Xem ra mày với con nhỏ đó tiến triển tốt nhỉ ??? _ thằng bạn thứ nhất của Duy hỏi .
- Ủ _ Duy mỉm cười hạnh phúc .
- Ôi trời thế là 200k iu quý của mình ra đi rồi _ thằng bạn thứ 2 than vãn .
- Đây tiền đây sòng phẳng _ cả 2 thằng bạn của Duy xòe tiền trước mặt Duy .
- àk ờ _ Duy nhận số tiền này một cách miễn cưỡng và cảm thấy có lỗi với Trần .
- Mà có khi nào mày thích con nhỏ đó thật rồi không nhỉ ?????
- Tao..... _ Duy lập lờ .

- Vậy là đúng rồi . Chẳng biết thằng nào bảo rằng đây chỉ là một trò chơi nhỉ ?????? Mà chỉ được cái miệng là giỏi _ Cả 2 tụi nó nhìn nhau cười gian .

- Không phải vậy , đúng vậy chỉ là trò chơi thôi , trò chơi tụi mày hiểu hông ??? _ Đụng chúng lòng tự ái của mình , Duy hét lớn lên .

hai từ “ trò chơi ” như sét đánh bên tai Trần , nước mắt lại vô tình rơi trên đôi mi ,Trần vô tình đụng nhẹ vào cánh cửa , và gây ra tiếng động làm cả 6 con mắt hướng nhìn ra , thấy vậy Trần bỏ chạy thật nhanh . Duy như đờ ra nhìn những giọt nước mắt ấy , tìm Duy vỡ tan , và từ lúc ấy Duy biết mình đã sai . Duy tuôn bước chạy theo nhưng 2 thằng bạn lại níu Duy lại :

- Chẳng phải mày bảo không thích nó ????

- Tụi bây buông ra _ Duy giật mạnh tay của tụi nó ra rồi lao nhanh về hướng Trần chạy .

Quay lại hiện tại :

- Sao mà không có đuổi theo , lúc ấy anh đã chạy tìm em ở khắp mọi nơi , nhưng chẳng thấy đâu . Rốt cuộc là em đã trốn ở sứ sở nào vậy ??? _ Duy tò mò hỏi .

- Em..... Em ở trong nhà vệ sinh nữ , thì sao mà anh tìm ra chứ _ Trần nhìn Duy nhe răng cười .

- Trời , bó tay em luôn _ Duy mỉm cười , một nụ cười của hạnh phúc thật sự .

- hì hì , mà mình đi thôi , anh định ngủ ở đây thật àk ????? _ Trần tinh nghịch hỏi .

- Ờ mình đi thôi , leo lên nào _ Duy đưa cái lưng về phía Trần .

Trần nhảy phịch lên lưng Duy làm duy suýt ngã :

- Nhỏ này !! _ Duy nhăn mặt nói .

- Hì hì _ Trần tiếp tục cười , lần đầu tiên sau 4 năm Trần cảm thấy hạnh phúc tràn ngập trong mình thế này .

- Em nặng thật đó , về giảm cân đi là vừa _ Duy đưa lời châm chọc .

- Nặng nè !! _ Trần đưa hai tay véo 2 tai của Duy .

- Oái oái đau _ Duy hét lên .

- Cho chừa cái tội chê em _ Trần gõ đầu Duy nói .

- Thôi cho anh xin , chả zám chọc ghẹo gì em nữa đâu _ Duy hoảng sợ nói .

- Ủ biết điều ý , hehe _ Trần cười ghê rợn .

Duy cứ cống Trần đi trong hạnh phúc mà chẳng có tấm bản đồ trong tay . Có lẽ họ đã bị hạnh phúc che lấp mất rồi .

34. Chương 34

Nó và hấn đi trên một đoạn đường ,vai kề vai , nhưng chẳng ai nói với ai câu nào . Nó vừa đi vừa chăm chú nhìn tấm bản đồ , còn hấn thì cứ việc đi theo nó , quan sát từng tí một . Tại lúc sáng nên bây giờ chân của nó còn đau , nó lê từng bước nặng nề . Hấn quan sát nãy giờ và cũng nhận ra điều đó :

- Chân cậu còn đau àk ????? _Khánh từ tốn hỏi .

- Àk không hết đau lâu rồi _ nó quay sáng ngại ngùng nói .

- Sao cậu lại nói dối , lại kia tớ xem thử nào _ hấn nói rồi chỉ tay về phía bên kia .

- Thôi tớ không sao đâu __ nó quay sang cười trừ.

Bất ngờ hấn bẻ xóc nó lên làm nó chẳng kịp phản ứng gì . Đến nơi hấn đặt nhẹ nó ngồi xuống , còn hấn thì quỳ gối xuống , nhìn chăm chăm vào chân nó , rồi đưa tay nắm lấy chân nó . Nó khẽ rụt chân lại , nhưng hấn vẫn giữ chặt lấy chân nó ,nhìn kỹ vết thương ,khẽ đưa tay lên gãi cầm như đang suy nghĩ gì đó :

- Cậu ngồi im đây nha , tớ đi tìm cái này tí rồi về liền __ hấn đứng dậy nhìn nó nói .

- Cậu tìm gì vậy ????_ nó thắc mắc hỏi .

- Một loại cỏ , ngồi im chờ tớ đấy __hấn nói rồi quay lưng đi .

Nó ngồi sau nhìn dáng hấn xa dần , lòng thầm nghĩ “ Sao cậu ấy lại quan tâm mình nhỉ ?? Chắc tại là bạn bè thôi , đúng vậy rồi , mình đừng suy nghĩ hay hy vọng gì nữa ” nó cười buồn nhìn vào cái chân , nơi hơi ẩm từ bàn tay đó vẫn còn vương vấn . Nó ngồi suy nghĩ vu vơ , một cơn gió mạnh từ đâu khẽ ùa tới làm chiếc mũ trên đầu nó bay đi , nó mất hồn chạy theo với lấy chiếc mũ . Dốc núi trơn cộng với chân bị đau làm nó chới với ngã , vừa lúc đó hấn vừa về tới tay cầm một chùm cỏ trên tay miệng cười toe toét , ngược đầu lên nhìn thấy nó gần té hấn quăng hết tất cả trong tay , vội chạy lại đỡ nó , nhưng không may hấn bị trượt chân , nên cả 2 bị té xuống dốc , hấn ôm chặt lấy nó trong tay như đang bảo vệ một thứ gì đó quan trọng và quý giá . Cả 2 người lăn xuống dốc , hén sao đáp đúng ngay bãi lá khô , nên chẳng bị thương gì nặng , nó sợ quá nên đã ngất xỉu .

Vừa đáp xuống tới nơi mặc kệ vết thương bầm tím đầy người , hấn nhìn nó lay lay :

- Nè ngốc cậu có sao không vậy ?????_hấn lăm bầm , lăm bầm .

Không một tiếng trả lời , 2 mắt nó vẫn nhắm nghiền càng làm hấn hoảng sợ hơn . hấn ngược lên nhìn xung quanh , thì chợt được ngay một tán cây rộng , hấn vội vàng bế nó lại . Miệng không ngừng lẩm bẩm “ Cậu sẽ không sao , không sao , không sao ” . Đến nơi hấn đặt nhẹ đầu nó tựa vào thân cây , còn hấn thì ngồi bên cạnh ,nhìn nó chăm chú và lấy tay lau mồ hôi trên trán nó , và một lần nữa trái tim của hấn lại đập loạn xạ trước vẻ đẹp ngây ngô của nó . Hấn ngừng lau , nhìn nó say mê , lâu lâu ánh mắt đó lại thoáng lên một nỗi buồn chất chứa bao ngày . Tiến lá xào xạc làm hấn giật mình thức tỉnh , hấn lật đật đưa mắt quan sát khắp người nó để chắc chắn rằng không có một vết thương nào trên người nó . Hấn ngược nhìn lên bầu trời ,có vẻ là sắp xẩm tối mất rồi , bây giờ hấn mới để ý toàn thân mình đều đã bầm tím cả . Nhất là gần mắt cá chân , chẳng biết lúc này xước chúng gì mà máu cứ ứa ra . Hấn nhìn thân thể mình rồi bật cười “ Hahah , ngay cả bản thân mình , mình cũng chẳng quan tâm bằng cô ấy . Bây giờ mới thấy rằng tình yêu là mù quáng ” . Trong lúc ấy nó khẽ nhăn mặt , cựa mình ,cố mở đôi mắt ra :

- Cậu có sao không ?????_ hấn vừa nghe thấy động tĩnh , quay sang lật đật hỏi .

- ỪmSao tui mình lại ở dưới này ???_ nó nheo mắt nói .

- Lúc này chúng ta bị té xuống này đó thôi __ Hấn giải thích cho nó hiểu .

Nó ngồi ngẫm nghĩ , và chợt nhớ ra :

- Xin lỗi xin lỗi cậu , tại tớ mà chúng ta ra như thế này __ nó hối hả cuối đầu xin lỗi hấn .

- Không sao đâu_ hấn mỉm cười nói .

- Ừ , vậy giờ mình leo lên đi __ nó cười buồn nói .

- Không được đâu , bây giờ sẩm tối rồi , chúng ta mà leo lên thì nguy hiểm lắm , cứ ở đây chờ mọi người tới __ hấn từ tốn nói .

- Nhưng mà_ nó cố gắng nói .

- Không sao đâu nhất định mọi người sẽ tới mà . Nếu không tớ sẽ bảo vệ cậu __ hấn mạnh miệng nói .

Vừa nghe thấy vậy nó đứng hình trong 10s , thấy vậy hấn chợt nhận ra lời mình nói , vội quay sang chỗ khác .

“ Cái gì cơ ?????? Cậu ấy nói sẽ bảo vệ mình ư ?? Mình có nghe lầm không nhỉ ????? ” Nó như không tin vào tai mình .

“ Mày vừa nói cái quái gì vậy Khánh ?? Quê chết đi được , phải đánh chính lại thôi ” như có vẻ an tâm với quyết định của mình hấn quay sang nói với nó :

- Àk... Ồ tội mình là bạn bè của nhau đúng không ???????? Bảo vệ nhau là chuyện bình thường thôi mà __ hấn gãi đầu nói và mắt vẫn không dám nhìn nó .

- Ừ đúng rồi __ nó nói trong thất vọng .

Thế là không gian yên tĩnh lại chiếm đến .

“ Mình đã quá ngốc , tại sao lúc nào mình cũng nuôi hy vọng , để rồi nhận lấy một thất vọng ê chề . Hãy thoát khỏi giấc mơ đi Nhi àk !! Giấc mơ hạnh phúc sẽ không đến với mày đâu ” Nó thầm nghĩ lòng đau nhói cùng với một nỗi buồn vội vội .

“ bạn bè àk ??? có lẽ mình nói cũng đúng , biết đâu không lâu nữa cô ấy sẽ thích người khác thì sao . Chẳng hạn như tên Huy gì gì đó , tuy mình không thích hấn nhưng hấn là người tốt , có lẽ Nhi sẽ thích hấn thôi ” Hấn nghĩ tới chuyện đó , mà tim như xé ra từng mảnh .

Cả hai cứ im lặng để cho thời gian trôi đi một cách thảnh thơi . Ngồi được một lúc , nó như phát hiện ra thứ gì đó , bất ngờ đứng dậy . Thấy vậy hấn nói to :

- Cậu đi đâu vậy ??? __ hấn la lên .

- Suyt __ nó đưa tay lên môi làm dấu bảo hấn im lặng .

Còn nó thì tiến ra bên kia , nó thích thú khi thấy vô số con đom đóm đang bay trong bầu trời đêm . Nhưng con đom đóm thấp lên trong màn đêm một ánh sáng nhỏ nhoi , nhưng tuyệt đẹp , làm nó thích thú vô cùng . Nó quên cái chân đau cứ vừa đi vừa ngắm .

hấn thấy vậy thì cũng đi theo , nhìn nó dưới ánh đom đóm càng làm toát lên vẻ đẹp của nó , trong mắt hấn dù muôn ngàn con đom đóm đi chần nữa , thì nó vẫn sáng nhất . Hấn thích thú đứng gần đó ngắm nhìn nó . Bất chợt vết thương của chân lại lên tiếng làm nó suýt ngã , hấn từ xa bay như phim lại , và một lần nữa hấn lại dùng vòng tay của mình đỡ nó , cả 2 nhẹ nhàng tiếp đất . Nó nhìn hấn chớp chớp mắt , 2 trái tim đập loạn xạ , bỗng có một cảm giác gì đó đi qua hấn làm hấn chẳng thể nào kiềm chế nói . Cuối mặt xuống gần nó , 50 cm , 40 cm , 30cm , 20cm , 10cm . Mỗi lần hấn cúi xuống làm tim nó như ngừng đập , khi khoảng cách 2 bờ môi chỉ còn 3 cm thì

35. Chương 35

- Nhi Ơi !!! Khánh ơi !! __ Tiếng vọng của nhiều người vang xuống .

Làm hấn sực tỉnh và phát giát ra được hành động của mình . Hấn đỏ mặt từ từ ngồi dậy , vội chạy ngay lại dưới chỗ mọi người nói vọng lên :

- Chúng tôi ở đây , ở đây này __ Hấn hét thật to .

Ở phía trên :

- Hai người chờ tí __ huy như nghe rõ tiếng hấn hét vọng xuống .

Thế là cả nhóm người đi tìm tản ra kiểm dây để lôi nó với hấn lên .

Một lúc sau thì cả 2 cũng được kéo lên , nhưng hai người thì chẳng ai dám nhìn mặt ai . Và thế là cả đám kéo nhau về nhà nghỉ , nơi mà cô già đang chờ đợi mỗi một .

Trên đường đi mỗi người một suy nghĩ , chẳng ai nói với ai câu nào . Chỉ có 2 người tuy không nói gì , nhưng 2 bàn tay thì đang nắm chặt lấy nhau , trong lòng thì hạnh phúc đến cực điểm .

“ Lúc này cậu ấy muốn hôn mình ư ?????/ Mình lại nghĩ vậy nữa rồi , nhưng rõ ràng là vậy mà , mình có nên hỏi cậu ấy chuyện này không nhỉ ??? Nhưng lỡ như..... không như mình nghĩ thìThôi dẹp chuyện đó sang một bên , nhứt đầu quá đi ” Nó vừa đi vừa nhăn nhó suy nghĩ một cách khó hiểu .

“ Mày đang định làm gì vậy Khánh ??? Tại sao những lúc mình muốn trốn tránh , thì trái tim mình lại cứ không nghe lời ?????Có lẽ lý trí của mình đã không kiểm soát được trái tim khát khao có được tình yêu . Và có thể mình sẽ nhanh chóng thú nhận cái tình cảm này mất thôi . Nhưng không được đã quá muộn mất rồi ” hắt đi mà nụ cười chưa xót vẫn kèm theo trên khuôn mặt đẹp đẽ ấy .

“ Chuyện gì đã xảy ra với Nhi nhỉ ??? Tên đó mà làm gì Nhi mình nhất định sẽ không để yên đâu . Sau chuyện đi này , mình sẽ lựa thời cơ tốt nhất để tỏ tình , cố lên Huy mày nhất định sẽ làm được . ” Huy nhìn nó rồi quay sang nhìn thẳng về phía trước , 2 bàn tay nắm chặt hình nắm đấm và môi nở một nụ cười tự tin .

“ Tại sao anh không ngược sang nhìn em một lần , nhiều lúc em muốn hét thật to cho cả thế giới biết rằng em yêu anh . Nhưng điều đó thật khó khăn bởi vì người anh yêu chính là con nhỏ bạn thân ngốc nghếch của em ” Châu quan sát Huy suốt cả đoạn đường mà tim nhói lên từng cơn .

“ Chuyện của Khánh với Nhi mình cảm thấy có lỗi quá đi mất , chỉ vì mình ích kỷ muốn trả thù mà mọi chuyện ra nông nỗi này . Có lẽ mình nên ra tay giúp chàng trai lạnh lùng và cô em chồng đáng yêu này thôi . Ởơ mình vừa nghĩ cái gì thế nhỉ em , em , em chồng á ” Tự nhiên đương không mặt Trần đỏ cả lên làm Duy không khỏi phì cười .

“hahahah Cô ấy chắc đang nghĩ gì bây bạ nữa đây . Mình đã nắm bắt lại được hạnh phúc và bây giờ mình sẽ chẳng bao giờ để nó vụt mất nữa .hà hà nhất định là như vậy ” Duy miệng cười toe toét còn tay thì vẫn nắm chặt lấy bàn tay nhỏ bé của Trần như sợ nó sẽ vụt mất đi vậy .

Nãy giờ tâm trạng ai cũng không tốt nên chẳng để ý đến chuyện Trần với Duy nắm tay, nhìn nhau cười tình cảm cả .

Cuối cùng cũng về đến nhà trọ của cả 2 khối . Nó bị bà cô trách mắng vì có tội lỗi mê , chậm chạp , hên sao có hấn đỡ lời không thì nó có mà nghe giảng đạo đến khuya .

Nó e ẩm bước ra khỏi phòng của bà cô , vừa thấy nó , nhỏ Châu chạy lại . Thế là 2 cô nàng chạy ra phía sau ngời tâm sự :

- Sao lúc này mọi người biết tao gặp sự cố mà đi tìm thế __ nó nhìn Châu thắc mắc hỏi .

- Àk chuyện là thế này .__ nhỏ châu ngồi tường thuật .

Quay lại quá khứ :

Châu và Huy là người đặt chân đến nơi đầu tiên và được cô Lan hết lời khen ngợi . Tuy vậy nhưng tâm trạng Huy chẳng vui tí nào và Châu cũng dễ dàng nhận ra được điều đó . Hai người ngồi ở ngoài cửa nhà trọ đợi mọi người về . Rồi các cặp cũng lần lượt về đến , Duy và Trần cũng tiếp bước tình cảm công nhau đến nơi . Nhưng cả Huy và Châu chẳng ai nhận ra được điều đó .

Khi được khoảng 7h30 vẫn không thấy bóng dáng của nó và hấn đâu, lòng Huy như muốn lộn ra khỏi người , tâm trạng cứ lo lắng , bồn chồn không yên nên đã xin phép bà cô cho đi kiếm nó và hấn . Đương nhiên là cả 3 người kia không thể nào bỏ mặc nó và hấn nên cũng cùng nhau đi tìm . Huy cố chạy nhanh hết sức có thể vì Huy có linh cảm có chuyện không hay xảy ra với nó , nhất là hấn đang ở bên cạnh nó nữa . Chạy được một lúc cả 4 người thấy 2 chiếc ba lô đặt cạnh nhau dưới một góc cây , nhìn chiếc ba lô của nó ,Duy biết ngay thế là cả 4 đứa nháo nhắt tìm nó và hấn , chợt Huy thấy chiếc điện thoại bé xinh của nó ở dưới một cái bật đá , và bên dưới là một cái hố sâu , nên Huy đoán ngay là cả 2 người đang ở dưới đó nên lên tiếng hét to . Và chính cái hét to đó cũng đã làm phá vỡ một nụ hôn ngọt ngào sắp xảy ra .

- Thì ra là thế . Hihi Huy tốt thật đó đúng là bạn tốt của tao mà __ nó cười tít cả mắt .

- Thế mày có thích Huy không ???_ Nhỏ châu hơi buồn hỏi .

- Đương nhiên là thích rồi __ nó quay sang nói tỉnh rụi .

- Cái gì ???_ nhỏ Châu bắt ngờ tròn mắt nhìn nó .
 - Cái gì là cái gì ???_ Nó ngây thơ hỏi .
 - Vậy mày hết thích thằng Khánh rồi àk ???_ tim Châu bắt đầu rỉ máu nhưng cũng cố gượng hỏi để xác định sự thật .
 - Sao mà hết được _ nó cuối gầm mặt xuống .
 - Vậy sao mày lại thích Huy ???_ nhỏ Châu tức giận nói .
 - Ừ thì tao thích Huy , nhưng chỉ thích như bạn bè thôi , con này nghĩ vậy bạ không vậy mày _ nó chống cằm liếc Châu .
 - ừ thì tại mày nói không rõ ràng mà _ nhỏ Châu thở phào nhẹ nhõm .
 - Đâu phải tại tao , tại đầu óc của mày đen tối quá _ nó nhìn châu cười gian gian .
 - Ừ đen giống mày thôi _ Châu lấy tay hất cái đầu nó một cái .
 - Con này _ nó xoắn tay áo lên định cho Châu một trận thì :
 - Loa Loa Loa Loa !! Các em tập trung tại sân trước nhanh nào _ Thông qua cái Loa càng làm cho tiếng của cô Lan thêm phần uy lực .
- Nó tạm thời tha cho Châu , 2 đưa tung tăng đến sân trước nghe thông tin .
- Tại sân trước với sự hiện diện của 70 người học sinh và một người phụ nữ đầy lực lưỡng :
- Hôm nay như thế là được rồi . Ngày mai chúng ta sẽ có một buổi sáng tuyệt vời ở đây . Nên bây giờ các em hãy ngủ một giấc thật ngon để lấy sức . Ở đây có 7 phòng , nam theo nam , nữ theo nữ . Tôi chia như sau : @*)\$*)(*%)(&#(^&*#&()\$*)_#()_(. Rồi quyết định vậy đi mời các em về phòng đã được phân .
- Thế là mọi người tản về từng phòng . Nó và Châu cùng phòng thế là có dịp 8 suốt đêm rồi . Nó vừa bước vào phòng :
- Hô hô hotgirl Nhi của khối 10 kìa tụi bây _ một con nhỏ hét toáng lên .
 - Hotgirl nổi gì tao thấy nó giống như kẻ bám zai thì đúng hơn .Suốt ngày bám theo anh Khánh _ con thứ 2 nói với một chất giọng chanh chua .
 - Nhìn kỹ lại mình đi , chỉ có Trân là mới thích hợp với anh Khánh thôi . Mày đừng mơ mộng nữa _ con nhỏ thứ 3 tiếp nối bạn bè mình lên tiếng sỉ nhục nó .
- Nó vẫn im lặng bước vào chỗ và nằm xuống . Nhỏ Châu thấy vậy cũng đi theo mà không quên lườm mấy con nhỏ kia , đang lẽ Châu đã cho tụi nó một trận nhưng nó đã ngăn cản lại . Có lẽ nó cảm thấy những lời tụi nó nói thật sự là đúng , nó nằm ngủ mà 2 dòng nước mắt cứ ứa ra , trong đầu nó “ đừng mơ mộng nữa , chỉ có Trân mới xứng với Khánh thôi ” câu này cứ vang lên như nhắc nhở nó nhất định không được kỳ vọng nữa . Nhìn nó vậy Châu cũng buồn cho nó .

36. Chương 36

Một buổi sáng đẹp xinh báo hiệu ột ngày mới nữa đã tới , nó uể oải bước ra khỏi nhà trọ sau một đêm không ngủ được . Vừa bước ra thì thấy ngay cái bóng dáng quen thuộc đang đứng sừng sững trước sân , đầu thì ngược lên ngắm nhìn bầu trời vào buổi sáng sớm . Chẳng biết sao nó cứ đứng im như tượng mà nhìn hắt từ sau lưng , cái lưng khỏe khoắn ấy , nó không sao quên được cái cảm giác được chạm vào bờ vai ấy . Tự nhiên nó đưa bàn tay mình định chạm vào hắt , thì cũng vừa lúc hắt quay lại , thế là nó đứng như trời trồng . Đổ mặt cuối xuống một cách ngại ngùng , hắt hơi bắt ngờ trước hành động của nó định lên tiếng hỏi thì tiếng nhỏ Châu vang lên :

- Con này mày dậy chi sớm vậy hả ???_ Châu từ trong nhà lù lù đi ra .
- Ờ tao....._ nghe tiếng Châu nó quay ngoắc lại .
- Mày sao ???_ nhỏ Châu nhíu mày hỏi , thì liếc sang thấy hấn cũng ở đó :
- Hai người làm gì ở đây sáng sớm vậy ???_ Châu tròn mắt hỏi .
- Tao....._ nó không biết trả lời sao .

- Chỉ là tình cờ thôi , cô ra rồi kìa _ hấn trả lời qua loa rồi chỉ tay về hướng pà cô đang lù lù đi ra .

Thế là cả 3 bước lại chỗ đám đông nơi cô sắp tuyên bố chuyện gì đó . Châu vẫn không thôi khó hịu về chuyện của nó và hấn .

- Bây giờ chúng ta sẽ đi tham quan 1 nông trường hoa rộng lớn và tuyệt đẹp , các em vô chuẩn bị rồi lên đường nào _ tiếng cô vẫn đồng dục như ngày thường .

Sau một lúc chuẩn bị , tất cả mọi người theo bước chân của cô Lan tiến về nông trường của loài hoa .

Vừa bước vào ai cũng kinh ngạc trước vẻ đẹp của nông trường đầy màu sắc của tất cả các loài hoa . Quản lí nông trường chào đón rất niềm nở , thế rồi mọi người tản ra để đi tham qua vườn hoa . Nó muốn đi một mình nên đã bảo Châu đi với những người khác . Còn nó lê chân khắp nông trường , ở đây khá rộng , hương hoa bay phảng phất khắp nơi làm cho tâm hồn của nó cảm nhận được sự yên bình hiếm có . Không khí ở đây thật trong lành làm cho nó dễ chịu , nó thoáng nghĩ ước gì nó có thể ở đây mãi mãi , thì sẽ chẳng bận tâm hay vương vấn cái tình cảm của mình . Đi được một lúc nó cảm thấy đôi chân mình rã rời cả đi nên nó ngồi xuống cạnh một góc nhỏ của nông trại với đủ các loài hoa .

Nó đưa mắt ngắm nhìn các loài hoa , thì phát hiện một loài hoa màu tím , nó tiếng lại gần thì nhận ra ngay đó là những bông hoa lavender .

Nó ngồi quan sát kỹ bông hoa lavender mà lâu nay nó chỉ được nhìn thấy qua mạng . Bỗng :

- Cháu có biết ý nghĩa của loài hoa này không ???_ một giọng nói trầm lắng vang lên .

Nghe giọng nói nó quay lại nhìn , thì thấy một bà lão đã quá cái tuổi 70 nhìn nó hiền hậu hỏi .

- Bà hỏi cháu ạ ???_Nó hỏi lại bà .
- Ủ cháu đây _ bà mỉm cười đáp .
- Ý nghĩa của nó là đợi chờ tình yêu phải không ạ ???_ Nó cười buồn nói .

- Đúng rồi , mỗi loài hoa mang một ý nghĩa khác nhau chẳng hạn như hoa hồng đỏ thể hiện một tình yêu mãnh liệt , violet tím đại diện cho sự chung thủy , hoa cẩm chướng ý nghĩa của một tình bạn trong sáng Tuy lavender không nổi bật so với các loài hoa khác nó quá nhỏ bé và tầm thường .Nhưng lavender có một ý nghĩa đặc biệt đối với bà . Bà đã ở nông trường này suốt 40 năm để chờ một người vì bà tin ông ấy sẽ quay về đây , quay về với bà và cuối cùng ông ấy cũng đã quay về _ bà vừa kể vừa mỉm một nụ cười nho nhỏ .

- Làm sao bà có thể chờ 1 người trong thời gian lâu đến như vậy ???_ nó ngạc nhiên khi nghe bà kể .
- Bởi vì ông ấy là chồng của bà , và bởi vì bà yêu ông ấy , một tình yêu xuất phát từ cả trái tim cháu ạ _ bà vẫn mỉm cười nhìn nơi xa xăm , ánh mắt lóe lên 1 niềm tin vĩnh cửu .
- Vậy ông đã đi đâu ạ ???_ nó tò mò hỏi .
- Ông ấy đã rời bà khi vừa cưới tròn 5 năm để đi theo đuổi sự nghiệp của mình _ bà cười buồn nói .
- Vậy tại sao bà không đi theo cùng ông ạ ???_ nó ân tiếp tục hỏi .
- Bởi vì nơi đây là nơi lưu giữ tình yêu đẹp của ông và bà . Bà muốn ở đây đợi ông về cùng những nhánh hoa lavender này và cuối cùng bà cũng đợi được _ bà mỉm cười hạnh phúc .
- Cháu thật ngưỡng mộ bà _ nó cười buồn .

- Có phải cháu cũng đang đợi chờ một tình yêu đúng không ???_ bà quay sang nhìn nó trều mền hỏi .
 - Sao bà biết ạ ???_ nó ngạc nhiên hỏi .
 - Nhìn vào mắt cháu bà đoán là như vậy_ bà từ tốn nói .
 - Vâng..... mà cũng không hẳn vậy , vì cháu đã định từ bỏ nó , từ bỏ tình yêu của cháu _ nó ngập ngừng nói .
 - Tại sao cháu không tiếp tục đợi chờ nó , biết đâu đó chính là tình yêu thật sự của cháu thì sao . _ bà nhẹ nhàng hỏi .
 - Cháu_ nó không biết phải trả lời ra sao .
 - Thôi bà phải về đây , ông ấy đang chờ bà _ bà mỉm cười hạnh phúc nói .
 - Dạ cháu tạm biệt bà _ nó lễ phép đứng dậy chào bà .
 - Tạm biệt cháu _ bà nói .
 - Dạ .
 - Mà trước khi đi bà có điều này muốn nói _ bà nói tiếp .
 - Sao ạ ???_ nó ngẩn ngơ hỏi .
 - Đôi khi đợi chờ cũng là hạnh phúc đấy cháu ạ . Thôi bà đi đây _ nói xong bà quay lưng đi .
- Để nó ở lại với câu nói sau cùng của bà cứ vang lên trên đầu nó . Nó bước đi về phía cổng nông trường mà trong đầu vẫn suy nghĩ miên man về câu nói đó . Trời đã ngả trưa mọi người tiến về nhà trọ :
- Bây giờ chúng ta ăn trưa sau đó nghỉ ngơi một lúc thì chúng ta sẽ lên xe về lại trường _ cô lan đồng dạt nói .

Cả 70 người tiến vào ăn trưa , làm căn nhà trọ ồn ào cả lên , nhưng nó vẫn không nói gì đầu óc thì vẫn miên man suy nghĩ , làm cho Châu , Huy , và hần khó hĩu . Sau một hồi ăn trưa nó đã suy nghĩ thấm thía lời bà nói và đưa ra quyết định sẽ xác định tình cảm của hần một lần nữa .

37. Chương 37

Kết thúc bữa ăn nhanh chóng , Trân lại gần hần nói thì thào vào tai hần :

- Ra ngoài này tí chị có chuyện muốn nói với em _ nói xong Trân quay lưng bước đi .
- Để lại cho hần một bộ mặt khó hịu “ Chuyện gì vậy nhĩ ” . Dù vậy hần cũng nhẹ nhàng rời khỏi phòng ăn đi theo Trân .
- Về phần nó tại trong đầu nó lúc đó chỉ mãi lo suy nghĩ nên chẳng để ý đến chuyện gì . Sau khi quyết định xong thì nó mới đưa mắt tìm hần nhưng chẳng thấy bóng dáng hần đâu . Thì :
- Ê Châu !! Mà có thấy Khánh đâu hông ???_ nó vớ Châu hỏi .
 - Hình như nó mới đi ra ngoài thì phải . Mà mà kiểm nó chỉ vậy ??_ Châu thắc mắc hỏi .
 - Àk tao có chuyện ấy mà , thôi mà ăn tiếp đi tao đi đây _ nó cười trừ rồi đứng dậy bước ra ngoài .
- Nó vừa đi vừa ngoái đầu nhìn xung quanh để kiểm bóng dáng hần , thì nghe một cuộc đối thoại của 2 chị lớp trên :
- Anh Khánh với con nhỏ Trân lớp mình quen nhau thật đó mà _ NS 1 nói .
 - Sao mà biết ???_ NS 2 tò mò hỏi .
 - Lúc nãy tao thấy 2 người đó kéo nhau qua bờ đá bên kia kia _ NS 1 nói tiếp và chỉ tay về phía xa xa .
 - Thật sao mà ???_ NS 2 tròn vo mắt hỏi .

- Ủ 100% luôn , nhìn thân mất lắm cơ __ NS 1 nói chắc chắn .
- Hiz tiếc thật , mà dù sao 2 người đó đẹp đôi thế kia __ NS 2 nói tiếp .
- Ủ đúng là kim đồng ngọc nữ __ NS 1 tiếp lời .

Cuộc đối thoại vô tình này như hàng nghìn nhát dao đâm thẳng vào tim nó , nó định quay bước về lại nhà trọ , thì câu nói của bà lại vang lên trong đầu nó , “ Dù gì mình cũng muốn xác định lại tình cảm này một lần cuối , cố gắng lên Nhi ” nó thầm nhủ rồi mạnh dạng bước tới nơi được nhắc đến trong cuộc đối thoại lúc này .

Quay qua với Trân và hấn :

- Khánh àk chị muốn xin lỗi em chuyện này ???__ Trân mỉm cười nhìn hấn .
 - Dạ chuyện gì ạ ???__ hấn bất ngờ hỏi .
 - Chị đã nói dối rằng mình thích em __ Trân nói một cách chậm rãi .
 - Trời em còn tưởng chuyện gì , chuyện này em biết lâu rồi __ hấn phì cười rồi nói .
 - Sao em biết được ???__ Trân ngạc nhiên hỏi .
 - Nhìn vào mắt chị em thấy rằng nó chẳng có chút xíu nào gọi là thích cả __ hấn từ tốn giải thích .
 - Chỉ nhìn vào mắt chị mà em biết sao em tại thật . Nhưng dù chị cũng phải xin lỗi __ Trân nói tiếp .
 - Không có gì đâu ạ __ hấn nhe răng cười nói .
 - Hồi trước em không cười nhiều như bây giờ nhỉ ???__ Trân tò mò hỏi .
 - Dạ có lẽ vậy .__ hấn gãi đầu nói .
 - Vậy sao bây giờ lại cười nhiều thế này __ mặt Trân gian gian hỏi .
 - Bởi vì em__ hấn ngập ngừng nói .
 - Vì em đã yêu một người con gái , và người đó đã thay đổi em __ Trân tinh nghịch nói xen vào lời hấn .
- Hấn hơi bất ngờ nhưng cũng không nói gì chỉ nhẹ nhàng gật đầu .
- Và người đó chính là Nhi __ Trân lại tiếp tục nói
 - Saosao...chị...à...ạ...bie...iết ạ ???__ hấn bất ngờ đỏ mặt , miệng lắp bắp nói không dám nhìn Trân .
 - Hahahhaa , nhìn thái độ của em kìa dễ thương thật __ Trân bật cười to làm mặt hấn càng đỏ hơn .
- Vừa lúc nó cũng chạy đến nơi và cách hấn và Trân không xa đủ để nghe 2 người nói chuyện .
- Em có thích Nhi không ???__ Trân nhìn hấn trêu mếu hỏi .
 - Không __ hấn ngẩng đầu lên nói .

Cái chữ ấy lại một lần nữa như sét đánh ngang tai nó .Và nước mắt đã rơi từ lúc nào .

Được khoảng 10s nó quay mặt lại chạy thật nhanh rời khỏi chỗ đó .

Tiếp tục cuộc nói chuyện của hấn và Trân :

- Em xạo vừa thôi __ Trân đưa ánh mắt nghi ngờ nhìn hấn .
 - Em nói thật . Em không thích Nhi mà emyêu Nhi chị ạ __ ánh mắt hấn phát ra một ngọn lửa tình yêu đang bùng cháy .
 - Trời vậy chị cứ tưởng chị đoán nhầm chứ __ Trân thở phào nhẹ nhõm .
- Hấn lại mỉm cười .
- Vậy sao em không nói cho Nhi biết đi ???__ Trân hỏi tiếp .

- Em nghĩ rằng loại người tồi tệ như em sẽ làm tổn thương cô ấy nữa __ hấn buồn bã gục mặt xuống nói .

- Em có phải là thiên tài của trường không vậy ???_ Trần nhìn hấn hỏi .

- Sao cơ ạ ??_ hấn thắc mắc ngẩng cái đầu lên nói .

- Em ngốc vừa thôi . Nếu em không nói ra thì sẽ càng làm tổn thương người ta đó ngốc àk __ Trần phì cười rồi nói tiếp .

- Là sao ạ??_ hấn nhìn Trần khó hiểu .

- Nhi yêu em , và em cũng yêu Nhi , nếu em không nói ra lòng của mình thì càng làm cho Nhi tổn thương và cả em cũng đau không kém . Tại sao em cứ muốn mọi chuyện rắc rối như vậy ???

Hấn vẫn im lặng , nhìn nơi xa xăm .

- Chị đã từng cố quên một người và đã có ý định trả thù người đó để nổi hận lẫn át tình yêu . Nhưng tất cả đều vô hiệu vì tình yêu là bất diệt , vì thế em hãy một lần lắng nghe tiếng gọi từ con tim mình đi , đừng nên những lý trí ngu ngốc của mình ràng buộc __ Trần dịu dàng nói tiếp .

- Em cảm ơn chị , thật sự cảm ơn chị __ đôi mắt hấn như sáng lên , hấn quay sang cảm ơn Trần lia lịa .

- Còn ngồi đây mà cảm ơn àk . Không mau đi tỏ tình đi __ Trần đánh vào tay hấn .

Hấn nghe thấy vậy thì vụt chạy đi .

Trần ngồi sau phì cười và cảm thấy bớt áy náy đi nhiều . “ Chẳng biết 2 con người ngốc này sẽ ra sao đây ?? ” Trần mỉm cười lần cuối rồi cũng rời khỏi chỗ đó quay về nhà trọ .

38. Chương 38

Sau khi rời khỏi nơi đó , nó lê chân bước đi như một người vô hồn cùng với một trái tim đầy rẫy những vết thương . Đôi mắt vẫn còn thấm đẫm nước mắt , nhìn nó bây giờ không một tí sức sống nào .

Vừa lúc đó Huy từ đâu chạy đến nắm chặt lấy bàn tay nó , sau khi nó rời khỏi nhà trọ vì lâu quá không thấy nó về , nên Huy đã chạy thục mạng đi tìm nó , hên là tìm được nếu không thì Huy sẽ phát điên lên mất .

Nó quay lại nhìn Huy , và òa khóc ôm chặt lấy Huy , Huy cũng dịu dàng ôm nó .

Vừa lúc đó hấn đến và đã thấy tất cả , ánh mắt hạnh phúc lúc này chợt tan biến , thay vào đó một con mắt bất ngờ xen lẫn sự đau khổ . Hấn nhẹ nhàng cúi đầu rồi quay bước đi , vừa này đây hấn còn vui mừng tìm kiếm nó khắp nơi không mệt mỏi , hấn cứ nhầm tưởng rằng hạnh phúc đã ở sẵn trước mặt và bây giờ chỉ cần hấn với tới và nắm chặt nó . Cái nặng gắt của buổi ban trưa như muốn thiêu đốt hấn vậy .

“ Quá muộn rồi Khánh àk . Hahaha muộn rồi , người ta đã thích người khác , mà đừng nên làm người thứ 3 xen chân vào thì sẽ tốt hơn ” Khẽ đặt nhẹ tay lên trái tim mình , tuy không nhìn thấy nhưng hấn cảm nhận được rằng trái tim ấy đang nhỏ từng giọt máu , ước gì hấn có thể móc nó ra và quăng đi , như vậy sẽ không đau nữa . Hấn bước đi zười trời nắng gắt một lúc rồi trở về nhà trọ .

Quay lại với nó và Huy sau khi rời khỏi vòng tay Huy . Nó và Huy ngồi nhẹ xuống dưới một góc cây :

- Cậu sao rồi , đỡ hơn chưa ???_ Huy lo lắng hỏi .

- Tổ không sao đâu __ nó cười buồn nói .

- Không sao cái đầu cậu ấy , nhìn cái mặt buồn xo thế này __ Huy đưa ngón tay lên trán nó đẩy nhẹ .

- Làm gì có , xem nè , hehe __ nó nhe răng cười .

- Cậu không muốn cười thì làm ơn đừng cười , vì nụ cười giả tạo ấy không thuộc về cậu __ nhìn nó mà lòng Huy buồn thâm thẳm .

- Tổ_nó ấp úng cúi mặt xuống .

- Tên đó lại làm gì cậu àk ???_ Huy hỏi nó mà ánh mắt như tóe ra lửa .

- Không cậu ấy không làm gì cả __ nó cừa nhạ nói .
 - Vậy sao cậu lại ra nông nổi này ??_ Huy hỏi tiếp .
 - Tại vì tớ muốn xác định tình cảm của cậu ấy và kết quả không như tớ mong đợi thôi __ nó nói mà mắt mang một nỗi buồn vời vời .
 - Tớ tưởng tên đó mà làm gì cậu thì tớ sẽ giết hẳn __ Huy tay cầm nắm đấm nói .
 - Dù có chuyện gì xảy ra , cậu cũng đừng làm thương cậu ấy __ nó quay sang nhìn Huy và nói .
 - Tên đó đã không thích cậu thì việc gì cậu phải bảo vệ tên đó như vậy __ Huy như muốn nổ tung lên .
 - Chỉ cần cậu ấy hạnh phúc thì tớ hạnh phúc rồi __ nó mỉm cười nhẹ .
 - Tại sao cậu lại ngốc đến như vậy chứ ???_ Huy nhìn nó trách .
 - Không phải tớ ngốc , mà nếu cậu ấy có một vết thương nào thì tớ còn đau hơn nữa __ Nó nói tiếp , ánh mắt vẫn man man nỗi buồn .
 - Cậu đúng là đồ ngốc mà __ Huy thở dài mệt mỏi .
 - Tớ không ngốc __ nó chống lại lời Huy nói .
 - Ủ được rồi , được rồi . Cậu không ngốc __ Huy nói cho nó đỡ buồn .
 - Tại cậu không yêu ai nên không biết __ nó nhẹ nhàng nói tâm trạng đã đỡ hơn tí .
 - Sao cậu biết là tớ không yêu ai __ huy hỏi mà tim có một chút nhói .
 - Thì tớ thấy suốt ngày cậu có đi chơi với ai hay nói chuyện với bạn nữ nào ngoài tớ và Châu đâu __ nó phì cười giải thích .
 - Tớ vẫn thường nói chuyện với cô ấy thường ngày đó thôi , chỉ tại cậu không biết __ Huy đan xen 2 tay vào nhau nói .
 - Thật vậy àk ??? Cô ấy là ai vậy ??? __ nó nhảy tưng lên khi nghe tin ấy có vẻ bất ngờ quá .
 - Rồi sớm muộn gì thì cậu cũng sẽ biết thôi __ Huy cười buồn nói .
 - Vậy cô ấy có yêu cậu không ???_ nó thắc mắc và cứ tiếp tục hỏi .
 - Không cô ấy yêu một người khác , còn tớ thì chỉ đơn phương thôi __ Huy nói nhưng vẫn nhìn chằm chằm mặt nó .
 - Yêu đau khổ thật đó __ nó cười trong đau khổ .
 - Không , tớ cảm thấy thật hạnh phúc khi ở bên cạnh cô ấy __ Huy vẫn nhìn nó .
 - Ui Ui tớ bắt đầu tò mò rồi đây , cô ấy là ai nào ?? Nói cho tớ biết đi mà __ nó ngồi nắn nỉ Huy .
 - Không mà __ Huy nói .
 - Nói đi nói đi nói đi mà __ nó tiếp tục nắn nỉ .
 - Không được đâu __ Huy lảng tránh cái nhìn cầu xin của nó .
 - Sao không được chứ ???_ nó nhăn mặt nói .
 - Thì không được là không được __ Huy nhìn sang chỗ khác .
 - Có gì đâu mà không được ??? Chúng ta là bạn thân mà phải không ??_ nó vô tình hỏi .
- Nghe hai chữ “ bạn thân ” tim Huy đau nhói , mà nó nào có biết cứ ngồi hỏi vu vơ . Bỗng Huy quay sang nhìn nó nghiêm mặt nói :
- Cậu muốn biết thật àk ???_ huy nhìn nó hình sự nói .
 - Ủ đương nhiên rồi tớ muốn biết __ Nó khẳng định rành rọt .

- Vậy tớ nói đây , cô ấy là

39. Chương 39

- Vậy tớ nói đây , cô ấy là_ Huy ngập ngừng định nói luôn thì :

- Nhi , Huy , 2 đứa còn không định về àk , xe chuẩn bị khởi hành rồi _ Duy hét to vọng vào .

- Dạ em biết rồi _ nó hét qua lại .

- Thôi mình đi đi Nhi _ Huy bật cười buồn rồi đứng dậy .

- Ủ mà cậu chưa nói cho tớ biết , nói đi xem nào cô ấy là ai _ nó vẫn không quên chuyện đó và tiếp tục tra tấn Huy .

- Thôi giờ chưa phải lúc nói ra , tụi mình đi thôi nào , không bị bỏ lại giờ _ Huy đánh sang truyện khác .

- Ủ _ nó nhăn nhó đáp .

Rồi hai đứa cũng trở về nhà trọ , vừa về tới thấy hấn đang đứng sừng sững nơi đó , nó đưa mắt lảng sang chỗ khác , Huy thấy vậy thì nắm chặt lấy tay nó và đưa ánh mắt thách thức nhìn vào hấn . Tim hấn như co thắt lại , hấn lảng tránh tất cả và bước lên xe .

Tất cả mọi người bước lên chiếc xe to đùng ấy , đáng lẽ nó sẽ kêu Châu lại ngồi cùng mình , nhưng Huy đã kéo tay nó lại ngồi cùng , Châu nhìn thấy vậy mà lòng buồn bã thâm thâm , vì chẳng còn ai quen nữa nên Châu đành lại ngồi với hấn , lúc này đây gương mặt hấn lạnh lùng vô cùng đến nỗi còn hơn lúc trước nữa . Châu cảm thấy hơi sợ nhưng cũng đặt mình xuống cạnh hấn .

Tại sao từ đầu đến giờ nó, hấn , Huy và Duy vẫn không nhận ra có 2 con người đang ngồi tình cảm bên nhau nhỉ ??

- Em ngồi trong đi _ Duy nhẹ nhàng nói .

- Không em thích ngồi ngoài cơ _ Trân ương bướng cãi lại .

- Đã bảo ngồi trong rồi mà , không nghe lời anh hả ???_ Duy nghiêm mặt nhìn Trân .

- Hức , tại sao cơ chứ ??? Anh dám áp đặt em hả ??_ Trân xụ mặt và ngồi xuống .

- Không phải anh áp đặt mà em ngồi ngoài tí nữa ngủ quên rồi cũng té lăn ra à xem _ Huy ngồi cạnh trân và nói .

- Ồ há _ Trân cười tươi .

- Há cái đầu em , lo à còn bảo người ta áp đặt _ Duy giả vờ giận quay sang chỗ khác .

- Thôi mà đừng giận em mà _ Trân lay lay cái tay của Duy mà nói .

- Không _ Duy trả lời dứt khoát .

- Giận hả ???_ Trân hỏi tiếp .

- Ủ _ Duy mạnh dạn nói .

- Vậy giận luôn đi _ Trân nói một câu làm Duy giận mình .

- Thôi thôi anh hết giận rồi bà xã _ Duy quay sang nịnh nọt .

- Ai làm bà xã anh chứ _ Trân trề môi nói .

- Em chứ ai _ Duy đáp gọn lẹ .

- Xí .

Thấy 2 người này tình tứ , cả chiếc xe bàn tán xôn xao , chỉ có 4 người vẫn không biết sự tình là chi :

- Sao chị Trân lại ngồi với anh Duy nhỉ ???_ NS 1 nói .

- Ừ đúng đó chả phải chị ấy với anh Khánh là một cặp còn gì .__ NS 2 tiếp lời .
- Kỳ vậy ta , mà trông họ cũng đẹp đôi đó chứ __ NS 3 nói .
- Hiz uổng thật , công chúa của lòng tôi thế là đã có người yêu rồi __ Nam sinh 1 than trời .

Những tiếng bàn tán xôn xao vang cả xe .

Duy ngồi nở cả mũi :

- Làm gì mà anh nở mũi ghê vậy __ Trân ngồi nhìn nổi da gà .
- Hi hi người ta khen mình đẹp đôi kìa __ Duy nhe răng cười .
- Có vậy mà cũng pó tay anh __ tTrân thở dài với Duy .
- Mà lúc này em với thằng Khánh đi đâu vậy hả ???__ Duy tò mò hỏi .
- Đi có chút chuyện ấy mà __ Trân cười nói ,
- Chuyện gì ???__ máu nhiều chuyện nổi lên và thế là Duy tiếp tục hỏi .
- Thì chuyện em của anh với Khánh đó __ Trân giải thích .
- Ở ờ ,, vậy sao rồi ???__ Duy hỏi .
- Thì Khánh nói thích em của anh .
- Vậy hai đứa nó sao rồi ???__ Duy lại tiếp tục hỏi Trân .
- Em cũng không biết mà sao mỗi người ngồi một nơi thế kia , vậy là không xong rồi __ trân chặc lưỡi nói .
- Ở ờ sao vậy ta ???__ Duy đưa mắt nhòm .
- Anh hỏi em em biết hỏi ai hả ?????__ Trân tức giận nói .

Duy sợ quá nên im bặt ,’ Hiz làm gì dữ vậy trời ”

“ Kỳ vậy , chẳng lẽ có chuyện gì xảy ra ???? Mà sao mặt Khánh lạnh tanh thế này , chán thật , giờ mình phải làm sao đây ?????” trân ngồi vò đầu bứt tai làm Duy khó hiểu nhưng không dám hỏi , đúng là sợ vợ quá thái .

Quay sang chỗ ngồi của Huy và nó :

- Cậu không nói cho tớ cô ấy là ai cũng được ?? Vậy cô ấy là người như thế nào ??? __ nó quay sang dụ dỗ Huy nói .
- Cô ấy ư ??? Cô ấy là một người vô cùng dễ thương , chính nụ cười của cô ấy đã cứu thoát tớ ra khỏi hố đen của cuộc đời . Và cũng chính cô ấy cho tớ biết cảm giác yêu một người là như thế nào __ Huy quay sang nhìn nó nói .
- Xem ra cậu yêu cô ấy quá nhỉ ???__ nó ngây thơ nói .
- Ừ tớ yêu cô ấy đến nỗi tớ có thể dâng hiến cả trái tim này và hy sinh tất cả để đổi lấy nụ cười trên đôi môi ấy __ ánh mắt Huy lóe lên một tình yêu mãnh liệt đang bùng cháy .
- Tớ không ngờ là cậu lại yêu một người đến như vậy đó __ nó tỉnh nghịch nói .
- Thôi cậu ngủ tí đi , chắc còn lâu mới đến trường __ Huy nói rồi đẩy đầu nó vào vai mình .

Nó ngoan ngoãn nghe lời Huy , mắt nó nhắm lại , mà trong đầu vẫn không thôi suy nghĩ .

“ Làm sao để có hết yêu Khánh được đây ????? Ông trời ơi !! Xin hãy cho con một câu trả lời để trái tim này không phải đau nữa . Làm ơn đi con xin ông ” tuy mắt đã nhắm nhưng nước mắt của nó cứ muốn tuôn ra nếu nó không kiềm nén .

“ Ngủ ngon đi thiên thần của tớ . Từ ngày mai mọi chuyện sẽ khác , nhất định tớ sẽ đem lại hạnh phúc đến cho cậu ” Huy nhìn nó ngủ mà lòng cảm thấy yên tâm đôi chút .

Quay sang chỗ hấn và Châu :

- Cậu có thích con bạn của tôi không ???_ dường như Châu cũng muốn xác định chuyện này .
- không liên quan gì đến cậu _ hấn lạnh lùng nói .

“ Cậu ta đã quay về như lúc xưa rồi , kỳ lạ thật chỉ mới một ngày . Thôi bây giờ mình còn để ý chuyện này sao , nhìn kìa Huy chỉ thích Nhi thôi , trong mắt người ta mình không là gì cả . Có lẽ mình nên bỏ cuộc đi là vừa , đúng vậy bỏ cuộc thôi . Nhỏ gốc kìa cậu nhất định phải làm cho Huy hạnh phúc đó !!!!! ” Châu cười mà lòng buồn vơi vơi .

“ Mình phải quay lại là mình trước kia , người ta đã thích người khác cũng như chìa khóa mở cửa tâm hồn mình đã biến mất . Hãy trả bản thân mình về đúng vị trí cũ của nó ” hấn nhìn ra ngoài cửa kính , cảnh vật vẫn đang chạy trước mắt như trôi dạt hoàn cảnh hấn bây giờ . Mắt hấn nhòa đi , có lẽ hấn đang khóc , nhưng chẳng ai nhận ra được điều đó .

Tình yêu là chi ??? Mà lại đưa đẩy 4 con người đó vào một cái lưới tình không lối thoát , đau khổ , nước mắt là cái giá phải trả khi yêu sao .

40. Chương 40

Thế là 2 ngày xảy ra vô số chuyện đã qua đi , và hôm nay tất cả mọi người lại lên đường trở về trường học . Nó và Duy tung tăng đến trường :

- Nhi , em với thằng Khánh có chuyện gì nữa àk ???_Huy suy nghĩ một hồi lâu rồi hỏi .
- Dạ đâu có gì đâu _ nu cười chột tất trên môi nó .
- Lúc nào cũng không có gì , em không muốn nói cũng được , nhưng có chuyện gì cần hai giúp thì phải nói nghe chưa ???_ Duy khẽ gõ nhẹ vào đầu nó .
- Dạ _ nó cuối đầu nói .

Biết tâm trạng nó không được vui nên Duy cũng chẳng nói gì thêm cứ thế 2 anh em đến trường .

Hôm nay tụi nó đến lớp sớm nên chẳng có ai cả . Vừa đến lớp Duy quăng cặp cái thùng rồi chạy đi đâu đó , nó nhìn theo mà khó hiểu với ông anh của mình .

Nó nhìn xung quanh chán nản , rồi nằm úp xuống bàn , một lúc sau thì ngủ luôn .

Hấn từ đâu lê chân mệt mỏi bước vào , thì bắt gặp ngay bóng dáng quen thuộc đang nằm ngủ vô tư , đôi chân hấn không nghe lời nữa ,tự động tiến lại gần bên cạnh , ngồi xuống đối diện nó , nhìn ngắm gương mặt thiên thần ấy đang ngủ , mà tim hấn cứ nhảy loạn xạ cả lên , bất giác hấn đưa tay sờ lên gương mặt ấy , nó khẽ giật quậy làm hấn mất hồn nhảy vào chỗ của mình .

Vừa vào chỗ hấn thờ hồng học đưa tay lên ngực để cảm nhận nhịp tim của mình đập nhanh đến cỡ nào . Hấn ngồi vào bàn ngược lên thì lại thấy mái tóc mượt mà đen bóng kia , hấn định đưa tay lên sờ lên nhưng cứ sợ nó thức dậy nên thôi .

Huy mở cửa lớp bước vào , nhìn thấy hấn ánh mắt Duy như lóe lửa , hấn thấy có người vào thì ánh mắt trở nên lạnh lùng vô cùng , chứ không ấm áp , trêu mến như lúc nãy .

Cũng vừa lúc đó nó trở mình ngồi dậy , lấy tay dụi dụi mắt :

- Huy đây àk ??_ thoáng nhìn thấy bóng Huy mập mờ nơi xa xa .
- Ừ sao cậu lại ngủ ở đây _ Huy tiến lại gần nó dịu dàng nói .
- Tổ đi sớm quá nên ngủ quên luôn _ nó nhe răng cười hì hì .
- Thôi mình ra cantin ăn sáng đi _ Huy mỉm cười đề nghị .
- Ừ bụng tớ cũng đói meo rồi đây _ nó cười tươi xoa xoa cái bụng của mình rồi đứng lên .

Đứng lên nó quay ra sau thì phát hiện có 1 cục ngồi chình ình nãy giờ ,gương mặt thì không bộc lộ tí cảm xúc nào , bất chợt tim nó cảm thấy đau , nó gượng cười rồi quay đi cùng Huy . Nhìn bóng nó với Huy xa dần , khuôn mặt lạnh lùng ấy thoáng lên 1 nét buồn vô tận .

Trong khi đó thì có 2 con người đang chìm đắm trong hạnh phúc của riêng mình :

- Anh nặng quá đây , ngồi dậy xem nào __ Trân nói mà lòng lâng lâng hạnh phúc khó tả .
- Thôi nào ngồi im đi đừng cựa quậy chứ __ Duy nhăn mặt nói ,mắt thì vẫn nhắm chặt .
- Tại sao anh lại muốn nằm lên chân em chứ ???__ Trân nhăn nhó nói .
- Bởi vì anh muốn cảm nhận cái hương vị hạnh phúc này ,anh sợ nó sẽ biến mất như khi xưa __ Duy nói như quay lại kí ức cũ .
- Anh có biết là lúc đó anh buồn đến cỡ nào không hả ???__ Trân nheo mày nói .
- Anh biết chứ , vì anh cũng ném trái cảm giác đó __ Duy mở mắt ra nhìn Trân .
- Ủ , 4 năm dài thật ấy anh nhỉ ???__ Trân nhìn ra ngoài nói vu vơ .
- Àk anh quên hỏi , trong 4 năm anh đi , em ở đây có cặp với thằng nào không ???__ Bỗng nhiên Duy bật ngồi dậy mặt hình sự nhìn Trân nói .
- Có hay sao ấy __ trân giả bộ gãi đầu ngây thơ nói .
- Cái gì , thằng nào ?????__ Cơn giận từ đâu tới và nhập vào người Duy .
- hahahah xem mặt anh kìa __ Trân bật cười to .
- Còn cười được hả ??? Thằng nào??? Nói nhanh __ Duy nghiến răng nói .
- Làm gì có thằng nào ???chọc anh cho vui chơi __ Trân ôm bụng cười chảy cả nước mắt .
- Sao em dám chọc anh hả ???????__ Duy hét to vào tai Trân .
- Em thích đấy , thì sao ???__ Trân kênh mặt nhìn Duy .
- Thì đâu có sao ,hì hì __ Duy xụ mặt xuống bên lên cười .(đồ sợ vợ) .
- Thôi vào lớp rồi kìa ,anh mau về đi __ Trân hối Duy .
- Ủ ừ em cũng mau đi __ Duy đáp lại .

Thế là cả 2 chạy hụt mạng mỗi người một đường .

Nó với Huy ăn sáng xong cũng vào lớp , cả lớp đang ồn ào , nhốn nháo , nhưng khi thấy cô Lan vào thì im thin thít . Bà cô nhếch mép cười nói :

- Hôm nay lớp chúng ta sẽ có thêm một học sinh mới vô cùng dễ thương __ bà cô lanh lảnh nói .

Thế là cái bọn hám gái trong lớp lại nhốn nháo lên làm cô Lan bực mình đập bàn :

- Im lặng coi nào . Em vào đi __ pà cô hét rồi nhìn ra cửa nói .

Một cô gái với cặp kính cận , vô cùng dễ thương bước vào :

- Xin Chào mọi người , tớ là Trương Thanh Lam , mới từ trường thiên thần chuyển sang đây . Lí do tớ chuyển vào lớp này là vì ở đây có người tớ thích . Mong các bạn giúp đỡ tớ nhiều hơn , tớ xin hết ạ __ giọng nói búp bê vang lên khiến cả cái lớp nín thinh .

Con trai trong lớp trừ 3 người ra đều nhìn Lam với ánh mắt hình trái tim .

- E hèm !!! Thế em muốn ngồi chỗ nào , vì là hs mới nên sẽ được ưu đãi __ Cô Lan nghiêm giọng nói .
- Dạ nếu được em muốn ngồi gần bạn kia ạ __ Lam nói rồi chỉ tay về phía bàn của hân .

Mọi người nhìn theo ngón tay của Lam , đều mắt hờn , vì trước đến nay hân không chịu để ai ngồi chung nên độc quyền một cái bàn đó , ngay đến bà cô mà cũng phải sợ :

- Thôi em chọn chỗ khác đi __ Bà cô quay sang cười gượng nói .
- Nhưng em muốn ngồi gần bạn Khánh __ Lam vẫn khẳng khái đòi ngồi .
- Không sao đâu ạ , cô cứ để bạn ấy ngồi __ Hấn từ trên lạnh lùng nói vọng lên .

Mọi người ai cũng bất ngờ , riêng nó thì tim như xé ra thành từng mảnh vụn . Lam vui vẻ bước xuống ngồi cạnh hấn , hấn thì vẫn lạnh lùng nhích vào cho Lam ngồi .

Thế là tiết học bắt đầu , rồi cũng kết thúc nhanh chóng , đến giờ ra chơi khi mọi người định ra ngoài thì :

- Khánh àk !! Tớ có chuyện cần nói mình ra ngoài nha __ giọng nói búp bê trong trẻo ấy vang lên làm cả lớp quay lại nhìn .
- Muốn nói gì nói ở đây đi __ hấn lạnh lùng chăm chú đọc quyển sách .
- Vậy tớ nói đây , tớ thích cậu , vì thế mong cậu hãy làm bạn trai tớ __ Lam nói to rành rọt từng tiếng một .
- Ok __ hấn đặt quyển sách xuống , rồi lạnh lùng nhìn Lam .

41. Chương 41

Vừa nghe hấn đồng ý , một mảng trời đen tối sầm lại trước mắt nó , thấy vậy Huy kéo nó ra khỏi lớp , có thể Huy sợ nó khóc mất thôi .

Tại nó vừa đi , thì cái lớp nhốn nháo như cái chợ , bàn tán xôn xao về cái tin giật gân này . Duy ngồi ngẫm nghĩ mọi chuyện một cách khó hiểu ‘‘ Chuyện này rốt cuộc là sao ??? Chẳng lẽ nhỏ em mình không còn thích tên này sao . Còn nữa chẳng lẽ những gì mình đoán là sai sao , thằng này nó không thích nhỏ em mình àk . Rắc rối thật ’’

Châu thì thầm nghĩ , Lam xuất hiện cũng hay như vậy thì có thể giúp Huy với nó tiến triển tốt hơn , tuy nghĩ vậy nhưng trái tim Châu nhói lên từng cơn .

Mọi người ai cũng xôn xao , chỉ có một người đang đứng ở ngoài cửa lớp miệng thì nhoẻn cười ‘‘ không ngờ dễ dàng đến vậy ’’ và người đó không ai khác chính là Trần .

Huy dẫn nó đi ra phía sân trường :

- Huy àk cậu bỏ tay tớ ra đi __ nó nhăn nhó cạy cái tay Huy ra .
- Cậu có sao không ???_ Huy bỏ tay ra , quay người lại đặt hai tay lên vai nó hỏi .
- Không sao mà __ nó cười gượng nói .
- Cậu đừng có tự mình mà chịu đựng như vậy __ Huy tức giận khi thấy cái nụ cười gượng ấy nên nạt vào mặt nó .
- Chứ cậu muốn tớ làm sao , làm sao hả ??????_ nó hét lại , nước mắt bắt đầu chảy ra .
- Đừng có chịu đựng một mình như vậy nữa !!!! Dù chuyện gì xảy ra tớ vẫn sẽ ở bên cạnh cậu __ Huy ôm chặt nó vào lòng nói .
- Tại sao lúc nào tớ đau khổ cậu cũng ở bên cạnh tớ như vậy ??? Tại sao cậu lại tốt với tớ như vậy cơ chứ ???_ nó nói trong tiếng nấc .
- Đến lúc này tớ sẽ nói luôn , mặc dù biết sẽ làm cậu khó xử nhưng tớ vẫn phải nói . Tớ yêu cậu Nhi àk , yêu cậu từ lâu lắm rồi __ Huy đẩy nhẹ nó ra nhìn sâu thẳm vào ánh mắt còn chưa đầy nước mà nói .
- Tớ_ nó tròn xoe mắt nhìn Huy .
- Tớ nói ra không phải là muốn biết câu trả lời , mà tớ chỉ muốn cho cậu biết tình cảm của mình thôi . Đừng suy nghĩ lung tung nhá , mình về lớp thôi nào __ Huy mỉm cười nhẹ .

Nó không nói gì bước đi theo Huy , bây giờ tâm trạng của nó càng thêm phần hỗn loạn , nó tự trách mình là đã không nhận ra cái tình cảm ấy mà còn nhiều lần tâm sự với Huy về hấn nữa . Và bây giờ đây nó cảm thấy không biết phải đối mặt với Huy ra sao .

Nó và Huy bước vào lớp cũng là lúc chuông vào lớp vang lên . Nó lơ đãng như không thấy hấn và Lam đang trò chuyện , nói vậy thôi chứ chỉ có mình Lam nói luyên thuyên , còn hấn thì vẫn lạnh lùng như cục tượng .

Nhìn thấy Lam cứ nói như vậy , hấn lại liên tưởng đến kí ức xưa , người con gái hấn yêu cũng từng nói bám theo hấn , nói luyên thuyên đủ tất cả mọi chuyện , nhưng lúc đó hấn đã không biết nắm giữ thật chặt , để bây giờ nhận lấy một sự thật bi thương là người ta đã thích một người khác . Cứ vậy hấn ngồi chăm chú theo dõi suy nghĩ riêng của bản thân mình để mặc Lam muốn nói gì thì nói .

Tiếng chuông báo hiệu cuối giờ vang lên , nó vội chạy thật nhanh đến bàn Châu , kéo Châu về . Huy nhìn theo thầm nghĩ “ Liệu mình nói ra mọi chuyện vào thời gian này là đúng hay sai ??? ”

- Tụi mình đi chơi đi __ Lam quay sang nhìn hấn nói .

- Tại sao ??? __ hấn thu xếp sách vở lạnh lùng nói .

- Vì tụi mình đang quen nhau thì phải hẹn hò chứ __ Lam nói rồi lôi hấn đi xềnh xệch .

Hấn thở dài để mặc Lam muốn làm gì thì làm vậy . Lam dẫn hấn tới một quán kem , ban đầu hấn hơi khó chịu nhưng vì Lam năng nỉ quá nên hấn cũng đành vào .

Lam gọi 2 ly kem dâu ra , bất giác hấn lại nghĩ đến nó , nó cũng thích kem dâu thì phải . Lam ngồi cặm cùi ăn được nửa ly thì :

- Ôi tê răng quá , tớ chả ăn nổi nữa đâu __ Lam ngồi than .

Hấn vẫn im lặng không nói gì , hấn lại nghĩ đến nó , một mình nó có thể ăn tới mười mấy ly kem một lúc , chuyện mà khó có ai có thể làm được . Nghĩ vậy hấn phì cười làm Lam khó hiểu :

- Sao cậu cười vậy ??? __ lam ngây thơ hỏi .

- Kệ tôi .Về thôi __ mặt hấn lại trở về vẻ lạnh lùng ban đầu nói xong hấn đứng dậy kéo ghế ra .

Lam chỉ biết chạy theo gọi hấn , nhưng hấn đi nhanh quá nên Lam đành bỏ cuộc .

Hấn quay lại đằng sau thì chẳng thấy Lam đâu thì hấn lại nghĩ đến nó , trước đây nó chẳng bao giờ bỏ cuộc một cách dễ dàng như thế . Chợt nhận ra từ này đến giờ trong đầu mình toàn hình ảnh của nó ,hấn thầm nghĩ “ haha đúng là khó quên thật , đồ ngốc àk tớ phải làm sao để quên được cậu đây ??? ” .

Châu tiễn nó về nhà đi qua cái công viên gần nhà , Châu đề nghị vô đó ngồi nói chuyện và hai đứa tiễn lại cái xích đu năm nào :

- Mà y còn thích thằng đó không ??? __ Châu vu vơ hỏi .

- Tao vẫn không sao quên được cậu ấy __ nó cười buồn nói .

- Vậy mà y có biết chuyện Huy thích mày không ??? __ Châu gượng cười hỏi .

- Tao mới biết sáng nay , mà sao ngay đến cả mày cũng biết ??? __ nó nhìn Châu hỏi .

- Tao biết lâu rồi . Vậy mà trả lời Huy sao __ Châu nhìn ra phía xa xa nói .

- Tao chưa trả lời __ nó mặt mũi nói .

- Vậy mà y sẽ trả lời ra sao ???

- Tao không biết __ nó đáp .

- Tại sao lại không biết ?????? Một là nếu mày cảm thấy hơi thích cậu ấy thì hãy chấp nhận tình cảm của cậu ấy , Hai là nếu mày không thể quên được thằng đó thì mày nên thú nhận tình cảm của mình đi . Tại sao mày lại ích kỉ như vậy chứ ??? Mày chỉ nghĩ cho riêng mình thôi sao , mày có nghĩ đến cảm giác của Huy không hả ?????? nếu mày cứ lập lũng kiểu này thì chỉ làm Huy càng thêm đau khổ thôi , Tại sao mày không dứt khoát đi hả ???? Cái Huy cần là một câu trả lời chân thật kìa __ Châu tức giận nói .

- Tao tao _ nó cảm thấy chua xót .

- Thôi tao đi về đây , mày hãy về mà tự suy nghĩ lại đi _ Châu nói rồi xách cặp đi để mặc nó ngồi đó .

Nó ê ẩm bước về nhà , leo lên phòng nằm lên giường một cách nặng nề , đầu óc miên man suy nghĩ lời Châu nói “ Mình ích kỷ thật sao ????? mình cứ nghĩ nếu mình trả lời cho Huy thì cậu ấy sẽ không buồn nhưng thật ra là mình sợ , mình sợ nếu mình trả lời thật sự thì cậu ấy sẽ không còn bên cạnh mình nữa . Haha mình là một con nhỏ ích kỷ , ích kỷ ” nước mắt nó cứ từ từ tuôn ra .

Hắn đang nằm ở nhà suy nghĩ vu vơ về nó , thì tiếng chuông điện thoại vang lên làm hắn giật mình :

- Alo _ hắn lạnh tanh nói .

- Lam đây _ giọng búp bê ban sáng vang lên .

- Thì sao _ hắn thờ ơ đáp .

- Khánh không hỏi vì sao Lam biết số điện thoại Khánh àk ???_ Lam vui vẻ hỏi .

- không _ hắn đáp lại vẫn lạnh lùng như ban đầu .

- Vậy thôi , tí nữa 7h Khánh sang công viên gần nhà Khánh nha , Lam đợi , bye bye nhớ đến đó _ Lam nói một lèo rồi cúp máy cái rụp .

- O_ hắn chưa kịp nói gì .

Hắn vắt cái điện thoại xuống giường , nằm dựa vào tường , mắt nhắm lại như để cảm nhận hạnh phúc vừa mới thoáng qua .

Những giọt nước mắt vô tình lại xuất hiện trên gương mặt đẹp đẽ ấy , một giọt , 2 giọt , rồi 3 giọt cứ lăn mãi trên má hắn . Bỗng một sinh vật nhỏ bé từ đầu mở cửa phòng bay lên giường hắn :

- Hai oiiiiiiiiiiii _ bé Luân tung ta tung tăng chạy đến .

- Hả ??????_ hắn giật mình ngồi dậy .

- Hai khóc hả ??? Sao hai khóc vậy ??? Ai chọc hai của Luân _ bé Luân hỏi hả hỏi .

- Không có gì . Mà Luân lên đây làm gì ??? _ hắn vội đưa tay lau hết nước mắt .

- Lúc này có 1 chị xấu xí đến đây tìm hai và nói chị ấy sẽ đợi cho đến khi nào hai tới _ bé Luân nhanh nhẹn nói .

- Ờ ờ , mà sao Luân lại gọi người ta là chị xấu xí cơ chứ _ hắn nhíu mày hỏi .

- Ai bảo chị ấy tới tìm hai làm gì _ bé Luân trề môi đáp .

- Vậy tại sao chị Nhi cũng đến tìm hai sao Luân không bảo chị ấy là chị xấu xí ???_ hắn tò mò hỏi .

- Tại vì chị Nhi là vợ của hai , là chị dâu của Luân cơ mà _ bé Luân cười mỉm đáp .

- Ai bảo với Luân chị Nhi là vợ của hai ???_ hắn tròn xoe mắt hỏi .

- thì chị Nhi nói với Luân mà _ bé Luân nhăn mặt nói .

- Khi nào chứ ???_ hắn lại càng tò mò .

- Hồi lâu rồi . Chị Nhi bảo trên đời này chỉ có mỗi mình chị Nhi mới được quyền làm vợ hai thôi _ pé Luân nhanh miệng đáp .

Nghe vậy lòng hắn dường như có một cơn gió mát thổi qua , hắn mỉm cười làm bé Luân cũng cười gian theo :

- Sao hai lại cười ??_ bé Luân giả bộ ngây thơ hỏi.

- Làm...àm gì...i co...ó cơ chứ...ừ . Thôi Luân xuống tắm rửa rồi 2 anh em mình ăn cơm _ hắn đỏ mặt lúng túng nói .

- Dạ __ bé Luân ngoan ngoãn nghe theo lời hấn , đi chậm rãi xuống dưới mà nụ cười gian xảo vẫn không tắt trên môi .

“ Cô ấy dễ thương thật , nhưng có lẽ đó chỉ là lời nói cho vui miệng thôi , bây giờ rõ ràng cô ấy đã thích người khác rồi mà . Còn cái nhỏ Lam gì gì ấy nữa , phiền thật , nhưng phải đi thôi , trời ơi chán quá đi mất ” Hấn uể oải bước xuống giường để xuống dưới lầu dọn cơm .

Ở một nơi nào đó không gần cũng không xa , những tiếng thầm thì to nhỏ , một âm mưu đã được dấy lên . Những tiếng cười gian xảo vang cả một vùng trời .

Sau khi ăn cơm xong , hấn dọn dờ pé Luân :

- Luân ở nhà hay là qua nhà bé Na chơi đi nhá . Hai đi có tí chuyện __ hấn xoa đầu bé Luân nói .

- Hai đi hẹn hò àk ??? __ bé Luân nhăn mặt nói .

- Không phải __ hấn đáp nhanh gọn .

- Rõ ràng đi hẹn hò mà còn chối . Luân báo trước cho hai nhá , luân chỉ chấp nhận mỗi mình chị Nhi làm chị dâu của Luân thôi đó __ bé Luân hét thật to vào tai hấn .

- Thôi hai đi đây __ hấn mỉm cười buồn rồi bước đi .

Hấn vừa đi tự nhiên bé Luân bật cười thật to , vội chạy lại bàn điện thoại , hí hoáy tay bấm số . Bên đầu dây bên kia giọng một người phụ nữ nhí nha nhí nhảnh :

- Alô .

- Luân đây mami __ pé Luân cười rặng ngồi nói .

- Sao rồi pé Luân __ mama nó mừng quýnh đáp .

- Hai đi rồi ạ . Vậy bao giờ thì mình xuất phát đây mami ???? __ pé Luân vẫn rặng ngồi hỏi .

- Chờ tí mami sang đón pé Luân __ mama nó nhí nhảnh3 đáp .

- Dạ con chờ . Bye bye mami __ pé Luân đáp nhỏ nhẹ .

- Bye bye pé Luân của mami __ mama nó vui vẻ cúp điện thoại .

Hấn mệt mỏi lê chân bước ra công viên :

- Khánh ơi !! Lam đây này __ Lam ở xa xa trước cổng công viên vậy gọi .

Hấn thở dài rồi bước lại đó , hấn vừa đến Lam choàng tay hấn bước vào công viên . Hấn hơi khó chịu nhưng mặc kệ vậy .

Vừa bước vào cái công viên , hấn sực nhớ ra cái khung cảnh hạnh phúc hôm ấy , nhớ ra vẻ đẹp lung linh của nó khi mặt trời vấy cười . Hấn đang sống trong cái ký ức ấy thì :

- Tụi mình chơi cái kia nha __ Lam chỉ về phía cái đu quay xoay tròn .

hấn im lặng không nói gì chỉ hơi nhăn dờ vậy Lam vẫn nhất quyết chơi trò đó .

Ngồi trên đu quay ,chiếc đu quay cứ xoay tròn .Hấn đã từng dự định dẫn nó lên đây vào cái đêm giáng sinh ấy , để tặng cho nó sợi dây chuyền hấn đã cất giữ bao lâu . Nhưng không ngờ bây giờ hấn lại đang ngồi cạnh một người con gái khác mà không phải nó , hấn quay đầu nhìn ra hương cửa sổ , những ánh đèn lấp lánh , những trò chơi vui nhộn , những tiếng cười vang lên , những cặp tình nhân đang tay trong tay bên nhau , làm hấn hơi nhói trong tim . Chợt Lam lại lên tiếng :

- Khánh đang nghĩ đến Nhi phải không ???? __ Lam mỉm cười hỏi .

Hấn bất ngờ quay sang nhìn Lam :

- Sao cậu biết ???

- Sao tớ biết không quan trọng . Tại sao cậu không nói cho Nhi biết tình cảm của mình ???_ Lam nhỏ nhẹ nói .
 - Cậu thì biết cái gì mà nói _ hần giận giữ nạt vào mặt Lam .
 - Ủ đúng vậy tớ không biết cái gì cả . Nhưng tớ biết cậu là một tên hèn nhát , không dám vươn lên giành lấy tình yêu của mình mà chỉ biết quay lại sống trong quá khứ , dùng cái lớp mặt nạ lạnh lùng để che đậy tất cả _ Lam hét thật to vào mặt hần như để hần tỉnh ra .
 - Tôi_ hần sững sờ nghe lời Lam nói .
 - Sao tôi nói không đúng àk ??? Suốt ngày cậu chỉ biết che đậy cảm xúc thôi sao ???Cậu như vậy làm cho nhiều người phải đau khổ đó cậu biết không hả ??? _ Lam lại càng hét to hơn .
- Chiếc đu quay dừng lại , vừa lúc đó điện thoại hần rung lên :
- Alo _ hần bần thần nói .
 - Khánh mày đang ở đâu ??? Nhi xảy ra chuyện rồi _ tiếng Duy chập chờn nói .

42. Chương 42

Vừa nói xong câu đó là Duy cúp máy cái rụp ,hần lao đi như điên ra khỏi cái công viên , vừa chạy vừa nhìn ngó xung quanh để tìm kiếm nên đã va vào một số người , còn bị người ta chửi khùng nữa , nhưng hần chẳng nghe thấy gì vì bây giờ bên tai hần cái câu nói của Duy cứ vang lên . Hần cố gắng chạy thật nhanh từ con phố này sang con phố khác , mồ hôi đã ướt đầm cả áo , đôi chân thì cũng mệt rã , nhưng cứ nghĩ đến việc nó đang gặp nguy hiểm thì hần lại cứ tiếp tục chạy .

“ Nhi àk không có chuyện gì xảy ra với cậu phải không ?????? Omà Nhi gặp chuyện gì nhỉ ??? ” nghĩ đến đây hần thẳng lại không chạy nữa , mà rút trong cái điện thoại ra , tay run bần bật bấm số của Duy mà gọi , nhưng không có ai trả lời , tiếng títttít.....tít....tít cứ kéo dài làm cho hần đầu óc hần hoảng loạn và muốn nổ tung ra bất cứ lúc nào , cuối cùng thì giọng nói phía đầu dây bên kia cũng vang lên :

- Alo _ Duy nín cười nói .
- Nhi đang ở đâu ????? Chuyện gì đã xảy ra với Nhi ???_ hần hỏi liên tục .
- Mày tới công viên lúc này nhanh đi _ Duy hối thúc hần rồi cúp cái rụp .

Nghe xong câu đó hần lại tiếp tục lao thật nhanh như lúc này nhưng chỉ khác là bây giờ đã định hướng được nơi cần đến . Mặc dù hần chẳng còn chút sức lực nào , nhưng vẫn cố gắng mà chạy về phía công viên . Cuối cùng hần cũng đã chạy đến trước cổng công viên , hần đưa mắt nhìn xung quanh tìm kiếm , mặc dù mọi người đã đứng một cục chình ịch đằng kia , nhưng hần vẫn không thấy có lẽ bởi vì trong mắt hần bây giờ chỉ có hình bóng của nó và nó mà thôi . Nếu Duy không lên tiếng gọi thì chắc có lẽ hần sẽ tìm đến mai mà cũng không ra :

- Nè thằng kia ở đây này _ Duy hét thật to đủ để cho hần nghe thấy .

Hần đưa mắt nhìn theo tiếng nói thì sững sờ khi thấy mọi người , bao nhiêu người nhỉ ??? Để đếm xem nào 1.....2.....3....4.....5 àk 5 người không cộng cái cục gì nho nhỏ đằng kia nữa là 6 người mới phải . Hần hơi bất ngờ nhưng cũng đi tới chỗ mọi người vì chạy hết nổi rồi :

- Nhi đâu rồi ???????? Chuyện gì đang xảy ra vậy ???_ hần tròn xoe nhìn mọi người .
- Không có chuyện gì xảy ra với nó cả _ Duy lại mỉm cười mà nói .

Hần thở phào nhẹ nhõm , một lúc sau như chợt nhận ra là mình bị lừa hần đưa mắt nhìn mọi người :

- Tại sao mọi người lại lừa tôi ??????_ hần đưa cái bản mặt ngớ ngẩn mà hỏi .
- Hahahahhaa_ mọi người đều lăn ra cười chỉ trừ Huy .
- Mọi người lừa tôi như vậy thì vui lắm sao hả ???_ hần tức giận hét thật to .

- Mọi người chỉ muốn cho em một bài học mà thôi __ Trần lên tiếng giải đáp thắc mắc của hấn .
 - Bài học ???_ hấn như ngớ ngẩn ra 1 lần nữa .
 - Bài học của một kẻ hèn nhát __ lam mỉm cười đáp .
 - Mà mà là thiên tài gì ??? Có là đồ ngốc thì có __ Duy trề môi nói .
 - Không những ngốc mà hai còn rất rất rất tệ __ pé Luân đứng khoanh tay nói .
 - Thôi mọi người đừng chọc Khánh nữa . Khánh con lại đây nào __ mama nó đứng vẫy gọi .
 - Dạ __ hấn nhẹ nhàng bước đến .
 - Con mau đi tỏ tình với con gái bác đi __ mama nó mỉm cười hiền hậu nói .
 - Nhưng __ hấn vừa nói vừa đưa mắt nhìn Huy .
 - Sao lại nhìn tôi __ Huy hỏ chịu nói .
 - Nhưng Nhi đã thích người khác mất rồi ạ __ hấn xụ mặt xuống buồn bã như con cún con bị chủ bỏ rơi .
 - Hahahahahah __ mọi người lại tiếp tục đồng thanh cười làm hấn tiếp tục ngớ người ra mà nhìn .
 - Sao mọi người lại cười ???_hấn tròn xoe mắt hỏi .
 - Cậu nghĩ là Nhi thích tôi àk ?????_ Huy nhìn hấn hỏi .
 - Chứ gì nữa __ hấn liếc Huy rồi nói .
 - Tôi ước là được như vậy á __ Huy nói trong nuối tiếc .
 - Cậu nói vậy có nghĩa là gì ???_ hấn nhú mày hỏi .
 - Sao mà cậu ngốc dữ vậy ???Thì có nghĩa là Nhi thích cậu chứ sao hả __ Huy tức giận hét vào tai hấn .
 - O_ hấn bắt ngờ đứng đơ như cây cơ .
 - Tôi không biết là vì sao mà cậu nghĩ là Nhi thích tôi . Nhưng tôi muốn cậu biết sự thật là người Nhi thích là cậu đó __ Huy tiếp tục nói .
- Hấn như không tin và tai mình đưa cái mắt nhìn tất cả mọi người và ai cũng gật đầu . Bỗng nhiên một cảm giác ấm áp , hạnh phúc đang dần len lỏi vào trái tim hấn . Hấn bật cười thật to như thằng điên , rồi hấn nhìn sang Lam :
- Cậu bảo là thích tôi cơ mà ??? __ Hấn nhìn Lam hỏi .
 - Xem ra em phải thất vọng rồi . Xin giới thiệu đây là em họ chị, một chuyên gia tình cảm thật thụ , đã bày ra cái trò này để lừa em __ Trần đưa tay trân trọng giới thiệu Lam .
 - O_ hấn lại tiếp tục bất ngờ nhìn Lam . Còn Lam thì chỉ biết mím môi cười .
 - Mà sao còn đứng đây nữa không đi tỏ tình đi thằng kia __ Duy nhăn mặt nói .
- Nghe vậy hấn vụt chạy qua nhà nó , mọi người tò mò cũng chạy theo . Mama nó tiên phong lại mở cửa nhà cho hấn vào , vì bây giờ papa nó đi công tác nên chỉ có một mình nó ở nhà . Hấn lao thật nhanh lên cầu thang , bật to cái cửa nó ra , thì nhìn thấy dáng vẻ người con gái mình yêu đang nằm ngủ ngon lành . Hấn tiến lại gần bên giường , đưa tay sờ vào mặt nó , lòng hấn lại chột reo lên những âm thanh hạnh phúc , ngồi ngắm nó ngủ một hồi lâu , mà lòng hấn cảm thấy yên bình hơn bao giờ hết . Một lúc sau hấn đứng dậy đặt một nụ hôn lên trán nó và thầm thì “ Cậu là của tớ và chỉ của một mình tớ mà thôi ngốc àk ” , sau đó hấn quay ra cửa đóng nhẹ cửa phòng lại vì sợ sẽ làm ảnh hưởng đến giấc ngủ của công chúa bé nhỏ của hấn . Hấn mỉm cười bước xuống cầu thang , thấy hấn mọi người bu lấy xung quanh hỏi :
- Sao rồi ????
 - Chẳng sao cả __ hấn mỉm cười đáp .
 - Cậu bị Nhi từ chối rồi àk __ huy vui mừng cười toe toét .

- Không phải , mà tôi dự định ngày mai sẽ tỏ tình __ hấn nói chắc chắn đến từng chữ .
 - Trời ơi !!!!!!!!!!!_ mọi người đồng thanh than vãn .
 - Sao không bây giờ luôn đi hai __ pé Luân xịu mặt nói trông yêu vô cùng .
 - Bây giờ chị Nhi đang ngủ mất rồi với lại hai quên đem đồ , ngày mai nhất định hai sẽ tỏ tình với chị ấy __ Hấn mỉm cười một cách tự tin .
 - Cảm ơn mọi người nhiều lắm __ hấn cúi đầu trước mọi người .
 - Không có gì đâu __ Lam nhỏ nhẹ đáp .
 - Ủ đúngn vậy mà tao làm vậy là để giúp em gái tao thôi mà __ Duy nhe răng cười .
- Mọi người đều mỉm cười với hấn , lòng hấn lại thêm tràn ngập niềm tự tin :
- Cậu ra đây chúng ta nói tí chuyện __ Huy nói rồi lúi hấn ra bên ngoài .
- Còn mọi người thì cũng tản ra về .
- Huy đánh vào hấn một cái thật mạnh , mạnh đến nỗi làm hấn ngã ra sau :
- Cái đánh này là tôi đánh thay cho Nhi trong suốt cái thời gian cậu làm Nhi đau khổ __Huy hét thật to vào mặt hấn.
- Hấn đứng dậy chùi mép , rồi cũng dùng hết sức đánh thật mạnh vào mặt Huy và Huy cũng tương tượng ngã nhào ra :
- Tôi cũng muốn đánh cậu một lần bởi vì cậu đã ôm Nhi đến những 2 lần __ Hấn cũng tức giận không kém .
 - Không ngờ cậu cũng biết ghen nhỉ __ Huy bật cười to .
 - Thì sao cậu muốn đánh tiếp àk __ hấn nhìn Huy đầy thách thức .
 - Không bây giờ tôi chỉ muốn nhắc cho cậu biết đừng tiếp tục làm Nhi khóc thêm một lần nào nữa , nếu không tôi sẽ giết cậu và mang Nhi đi __ Huy nhìn hấn đe dọa .
 - Tôi nhất định sẽ không làm cô ấy khóc . vì vậy cậu làm ơn đừng đụng vào cô ấy __ hấn nói với vẻ mặt đầy ghen tị .
 - Tốt nhất là cậu nên thực hiện những điều mình đã nói __ Huy đi ngang đặt tay lên vai hấn và nói thì thầm .
 - Chúng ta có thể là bạn chứ ??_ hấn quay mặt lại nhìn Huy .
 - Ok nếu cậu làm Nhi hạnh phúc__ Huy vẫn đi về phía trước mà không quay mặt lại .
- Hấn nhìn theo rồi cũng tiến bước với nhà , với một tâm trạng vô cùng hạnh phúc .
- Nó thì vẫn nằm ngủ miên man chẳng biết chuyện gì xảy ra , và nó mơ thấy một giấc mơ ,giấc mơ hấn bảo nó chỉ là của riêng nó . Và thế là nó cứ mỉm cười hạnh phúc với giấc mơ sắp hiện thật ấy .

43. Chương 43: Chương Cuối

Hôm nay là một ngày đẹp trời , bầu trời trong xanh , chim thay nhau ca hát , thế mà có 1 người vì ngủ quá ngon mà quên giờ đi học :

- Nhi dậy chưa em ???_ Duy ở ngoài đưa tay gõ cửa .

Không nghe tiếng ai trả lời nên Duy mở cửa vào thì chán nản khi thấy nhỏ em gái vẫn đang say sưa với những giấc mộng đẹp . Duy tiến gần lại cái giường đưa tay vờ mặt nó :

- Dậy dậy dậy nhanh __ vừa vả vừa nói .

-Ừcòn sớm chán__ nó nói rồi quay sang ôm con gấu tiếp tục ngủ .

- Khánh mới qua đây àk , vào đây kêu nó dậy giùm tao __ Duy giả vờ nói vọng ra .

Vừa nghe thấy tên hần nó ngồi bật dậy như cái lò xo , ngấn đầu xung quanh nhìn ngó :

- Ủa sao hai lửa em __ nó nhăn mặt một cục nhìn Duy .

- Ai bảo mày không chịu dậy . Thôi dậy đi cô nương gần trễ học rồi , không anh bỏ lại một mình mà đi trước cho xem __ Duy ra lời đe dọa .

- Biết rồi , biết rồi mà __ nó chần nản ngồi dậy gãi đầu bước vào phòng tắm .

Một lúc sau hai anh em nó lại cùng nhau lên đường đến trường như mọi ngày .

“ Hiz tí lên lớp mình phải giải hòa với Châu mới được . Ôiiiiiiiiiiiiii cuộc sống thật xấu xí ” nó vừa đi vừa ngẫm nghĩ mà chẳng để ý Duy cứ nhìn nó rồi cười cười .

Ở cổng trường Duy đã bỏ mặc nó mà đi đâu , nó đành một mình bước vào lớp thấy Châu đang ngồi một mình , nó vội chạy lại cười tươi :

- Châu ơi mình ra ngoài kia chơi nhá __ nó nhìn Châu hỏi .

- Tao không thích__ Châu quay mặt sang chỗ khác .

- Hức hức tao biết là tao đã sai mày đừng như vậy tao buồn lắm __ nó đứng dụi mặt khóc ngon ơ .

- Ô cái con này , hờ tí là khóc là sao . Tao nói vậy vì tao bực quá thôi chứ không có giận mày đâu . Lại đây nào !!__ Châu dang hai tay ra .

- Huhuhuhu ta..o..o cứ..ừ tuơ..ưỡng mà...ày không chơ...ơi vơ..ới ta..o nữa __ nó chạy lại ôm sà vào người Châu, khóc nức nở .

- Thôi nín đi đừng khóc nữa __ Châu vừa nói vừa lấy tay xoa đầu nó .

Một lúc sau khi đã hết nước mắt nó mới rời vòng tay của Châu :

-Tao nghĩ kỹ rồi tí nữa tao sẽ từ chối Huy một cách rõ ràng , tao không thể ỉ lại Huy mà ở cạnh Huy mãi được __ nó vừa nói vừa lau cho hết nước mắt .

- Ủ ...__ Châu đáp buồn bã .

- Mày thích Huy phải không ?????__ Nó hỏi làm Châu giật cả mình .

- Sao mày biết ???__ Châu đỏ mặt cúi xuống .

- Mặc dù tao ngốc thật , nhưng nhìn thái độ hồi qua của mày là tao đoán ra ngay __nó mỉm cười gian nói .

- Ờ thì biết cũng có sao đâu __ Châu đáp gọn lỏn .

- Sao mày không nói ra __ nó hỏi một câu trót quớt .

- Mày biết rồi mà còn hỏi nữa hả hử hử hử huy thích mày tao nói ra thì có ích gì ??__ Châu nói mà xém khóc .

- Mày thích Huy vì muốn nhận được sự đáp trả của cậu ấy àk hử hử hử __ nó ra vẻ hỏi .

- Không phải vậy __ Châu phủ nhận ngay tức khắc .

- Vậy thì tại sao mày không dám tỏ tình chứ ???Rõ ràng là mày sợ cậu ấy từ chối mà __ nó nhìn Châu tiếp tục nói .

- Tao__ Châu không biết phải nói sao .

- Mày chỉ cần cho cậu ấy biết được tình cảm của mày là được rồi __ nó nghiêng người nói .

- Đúng vậy , tao phải cho cậu ấy biết được tình cảm của mình dù cho bất cứ chuyện gì xảy ra __Châu nói một cách kiên quyết .

- Cổ lên tao ủng hộ mày __ nó vỗ vào vai Châu như cổ vũ .

Hắn bước vào lớp cũng là lúc tiếng chuông báo hiệu giờ học bắt đầu . Hắn bước qua nó một cách lạnh lùng , và đặt mình ngồi xuống . Hắn bước qua nó có cảm giác như một luồng gió đông đang thổi mạnh vào trái tim , làm trái tim nó đóng băng rồi vỡ tan thành từng mảnh .

Trong suốt 3 tiết học hắn cứ ngồi mỉm cười một mình ,làm Lam ngồi bên cạnh thấy khó hiểu . Cuối cùng giờ ra chơi cũng đến , vừa nghe chuông reo nó chạy nhanh qua bàn Huy nói :

- Cậu ra đây chúng ta nói chuyện __ nó nhìn Huy có vẻ nghiêm trọng .

Huy mỉm cười buồn dường như đã đoán ra được chuyện gì , Huy đứng dậy vào bước theo nó ra phía sân sâu trường :

- Tớ muốn trả lời chuyện cậu nói hôm qua . Tớ __ nó đang định nói thì Huy đã đưa ngón tay lên miệng nó ra dấu im lặng .

- Cậu không cần phải nói ra như vậy đâu ,tớ đã câu trả lời của cậu từ lâu rồi __ Huy mỉm cười nói với nó .

- Tớ xin lỗi __nó cúi mặt xuống nói .

- Cậu không cần phải cảm thấy có lỗi hay xin lỗi tớ , cậu chỉ cần sống hạnh phúc là tớ cảm thấy hạnh phúc lắm rồi __ huy cười rồi xoa đầu nó .

- Vậy cậu nhất định phải sống hạnh phúc nha __ nó đưa tay như bảo Huy hứa .

- Ừ tớ biết rồi __ Huy cũng đưa tay móc nghéo với nó .

Tại nó đang nói chuyện thì chẳng biết từ đâu tiếng hắn vang lên :

- Có 1 người con gái đã từng thích tôi trong suốt 17 năm , cô ấy luôn bên cạnh tôi , quan tâm , chăm sóc , lo lắng cho tôi . Thế nhưng tôi lại chẳng đáp nhận tình cảm của cô ấy mà còn làm cô ấy buồn rất nhiều lần , đến khi tôi nhận ra tình cảm của mình thì cô ấy lại quyết định rời xa tôi . Tôi đã từng nghĩ rằng mình nên buông tay để cô ấy đến với người khác , người đó sẽ làm cô ấy hạnh phúc hơn tôi . Nhưng tôi đã không thể vì trái tim tôi quá ích kỷ , tôi muốn cô ấy là của tôi , chỉ một mình tôi mà thôi . Có lẽ tôi là một thằng tồi tệ nhất trên thế gian này vì đã làm người mình yêu tổn thương nhiều lần ,nhưng từ nay về sau tôi sẽ không làm cho cô ấy khóc , mà nếu khóc thì chỉ khóc vì chiêm đắm trong hạnh phúc mà thôi . Vì vậy Nhi àk !!!!! Nếu cậu nghe được những lời này thì mau đến đây nhé !!! Tớ muốn tận miệng nói với cậu những lời mà trước đây cậu muốn nghe nhất __ hắn dùng micro mượn của trường để nói .

Chẳng biết từ khi nào nước mắt của nó đã rơi đầy cả khóe mi , nhưng khác với những lần trước vì lần này là nước mắt của hạnh phúc ,một hạnh phúc thật sự :

- Cậu mau đi đi đừng để cậu ấy chờ __ Huy nhẹ nhàng nói .

- Tớ cảm ơn cậu , thật sự cảm ơn cậu Huy àk __ nó nói rồi vụt chạy lên phòng phát thanh của trường .

Huy nhìn bóng nó cứ xa dần , xa dần mà miệng mỉm cười chưa xót :

- Huy àk __ tiếng Trần đang tiếng gần .

- Châu cậu ở đây làm gì ???_ huy quay lại hơi bất ngờ nhưng cũng mỉm cười nói .

- Tớ tới đây là vì tớ muốn nói với cậu rằng tớ thích cậu nhiều lắm Huy ạ __ Châu lo sợ nói .

- Tớ xin lỗi nhưng hiện giờ trái tim tớ không thể chấp nhận bất kỳ ai được nữa __ Huy cúi mặt xuống nói .

- Tớ chỉ muốn nói ra cho cậu biết tình cảm của mình thôi __ Châu cũng cúi mặt để ngăn những giọt nước mắt .

- Nhưng cậu sẽ chờ tớ phải không ???_ Huy đưa tay nắm chặt lấy tay Châu nói .

- Ồ_ Châu bất ngờ ngửa đầu lên nhìn Huy , mắt đã thấm vài giọt lệ .

- Cậu sẽ chờ tớ cho đến khi tớ sẵn sàng để tiếp nhận cậu đúng không ??????????_ Huy cười tươi nói một cách tự tin .

- Đúng vậy , nhất định tớ sẽ chờ cậu _ Châu mỉm cười thật tươi .
 - Hi , mình về lớp thôi nào _ Huy nói rồi nắm tay Châu bước .
 - Ủ _ Châu đỏ mặt nói , cảm giác nhận được hơi ấm từ người yêu mình yêu thật tuyệt vời .
- Quay lên phòng phát thành xem hai con người ngốc nghếch kia :
- Nó chạy thật nhanh , mở cửa phòng vào , nhìn hấn như muốn òa khóc :
- Cậu đến rồi àk _ Hấn mỉm cười nhìn nó .
- Nó chỉ biết đứng trân trân nhìn hấn :
- Lại đây nào _ hấn đưa tay vẫy gọi nó .
- Nó chạy ùa lại ôm hấn thật chặt mà khóc một cách thỏa thích . Một lúc sau khi nó đã nín hấn :
- Khóc đã chưa ???_ hấn nhìn nó hỏi .
 - Tại cậu làm tớ khóc chứ tại ai mà còn hỏi _ nó bĩu môi nói .
 - Tớ xin lỗi , xin lỗi vì suốt thời gian qua đã làm cậu khóc nhiều đến như vậy _ hấn ôm chặt nó vào lòng mà nói .
 - Hiz cậu biết lỗi thì tốt rồi . Mà lúc này cậu bảo muốn cho tớ nghe gì nào ???_ nó rời khỏi vòng tay hấn , nhìn hấn tỉnh ngịch hỏi .
 - O ...àkừmtớtớ _Hấn đỏ mặt gãi đầu nói .
 - Cậu sao ???_ nó càng thích thú lần tới hỏi .
 - Àk đúng rồi tớ có cái này muốn đưa cho cậu lâu lắm rồi _ hấn móc trong túi ra 2 sợi dây chuyền .
 - Cậu cho tớ cả hai cái luôn àk ???_ Nó ngây thơ hỏi .
 - Cậu ngốc vừa thôi , cái này là của cậu , cái này là của tớ _ hấn giải thích nói .
 - Tại sao tớ lại là cái chìa khóa ??? Còn cậu lại là cái ổ khóa cơ chứ ???_ nó ngây thơ hỏi tiếp .
 - Tại vì cậu chính là chiếc chìa khóa duy nhất có thể mở cửa trái tim của tớ _ hấn mỉm cười rồi xoay người nó lại đeo sợi dây chuyền mặt chìa khóa vào cổ nó .
 - Vậy có nghĩa là sao ????_ nó nhăn mặt tỏ ra khó hiểu.
 - Có nghĩa là tớ thích cậu đấy đồ ngốc ạ _ hấn gõ đầu nó nói.
 - Vậy tại sao hôm trước ở nơi cắm trại , cậu bảo với chị Trần là không thích tớ cơ chứ . Còn nữa lúc này cậu lạnh lùng đi qua tớ cứ như người vô hình ấy _ nó nhăn mặt trách móc .
 - Hôm trước cậu đã nghe hết câu chuyện chưa , còn lúc này là tớ trừng phạt cậu chuyện cậu dám để người con trai khác ôm cậu ngoài tớ _ hấn giải thích tỉ mỉ mọi nghi vấn .
 - Ra là vậy _ nó gật đầu như hiểu ra .
 - Vậy cái đầu cậu , cậu cũng đeo cho tớ xem nào _ hấn đưa sợi dây chuyền ổ khóa cho nó .
 - Ủ _ nó xoay người lại tỉ mỉ , cẩn thận đeo cho hấn .
 - Nên nhớ bắt đầu từ bây giờ cậu chỉ là của tớ mà thôi . Cầm cậu đụng vào người con trai khác ngoài tớ _ hấn quay mặt lại nhắc nhở nó .
 - Nhưng anh Duy thì sao _ nó vẫn ngang bướng hỏi tiếp .
 - Sao với trăng gì , thằng đó cũng vậy , không có anh trai anh triết gì cả _ hấn tỏ ra ghen tị với Duy .
 - Hi tớ biết rồi _ nó gật đầu .
 - Cậu không định nói gì với tớ àk ???_ hấn nhăn mặt hỏi .

- Nói gì cơ ???_ nó ngây thơ tròn mắt hỏi .

- thôi vậy cậu không nói thì thôi _ hấn giận lấy quay mặt sang chỗ khác .

- Tớ thích cậu hoàng tử của tớ ạ _ nó vòng tay qua ôm chặt lấy hấn .

- Hi phải vậy chứ !! Tớ cũng thích cậu nhiều lắm đồ ngốc _ hấn quay mặt lại nhìn nó mỉm cười .

Và thế là một nụ hôn ngọt ngào sắp xảy ra nếu không có sự phá đám của một số người vì xô đẩy nhau nên đã làm cánh cửa phòng ngã ra . Nó với hấn tức giận quay sang nhìn đám người ấy bằng một cặp mắt không mấy là thiện cảm .

5 người ấy chỉ biết cười huề , đứng trách móc lẫn nhau .

Và tụi nó trải qua các tiết học cuối cùng một cách vui vẻ , sau khi tan học hấn rủ tất cả mọi người đến nhà mình làm tiệc .

Nó vừa vào nhà , pé Luân đã chạy lại ôm nó thật chặt hỏi han đủ điều và hôn đủ chỗ . Làm hấn khó chịu :

- Nè chị ấy là của hai đấy , mau bỏ ra nào _ hấn nhả mặt nói .

- Không ai bảo là của hai , của Luân chứ bộ _ pé Luân khẳng khái ôm chặt lấy nó .

- Ôi ôi coi kìa cái thằng lớn đầu mà đi ganh tị với thằng bé xú _ Duy chặc lưỡi nói thì nhận ngay hai cú cốc đầu từ hai anh em :

- Ai cho anh bảo em là thằng hả ???_ bé Luân ngang bướng kênh mặt nói .

- Dám bảo anh là thằng hả mãi ???_ hấn cũng không kém cóc ngay cho Duy một cái rồ đau .

- Thôi mọi người dừng cãi nhau nữa nào vào ăn thôi _ 3 cô nàng bưng bê đồ ăn ra còn nó này giờ bị pé Luân ôm chặt cứng mà có làm cũng chẳng nên nét nào .

Mọi người ngồi xoay quần bên bàn ăn :

- Lam em chưa có bạn trai àk ???_ Duy nhìn Lam đá lông nheo nói .

- Dạ chưa _ Lam mỉm cười nói .

- Cho chết nè , nhìn gái nè _ Trần vừa nói vừa nhéo vào hông Duy rõ đau , làm Duy cứ la oái oái .

- Hahahaha , thằng Duy sợ vợ _ hấn bật cười to .

- Sao mọi người ai cũng có cặp hết trơn vậy ???_ pé Luân ngồi xị mặt nhìn .

- Pé Luân có một mình àk ???_ Lam nhỏ nhẹ hỏi .

- Không , Luân có bạn gái đó nhá , chỉ điều bây giờ bạn ấy đi với mami bạn ấy rồi . Để Luân lấy hình ọi người xem _ nói rồi Luân chạy lăng xăng vào bên trong .

Một lúc sau tí tởn chạy ra với tấm hình trên tay :

- Đây này mọi người xem đi _ Luân cười tươi đưa tấm hình ọi người xem .

- Woa Woa dễ thương quá _ mọi người cùng đồng thanh khen ngợi làm Luân nở cả lỗ mũi .

- Mai một anh cưới cô bé này làm vợ _ Duy cười tươi nói .

- Không có chỗ cho anh đâu , đồ ông già xấu xí _ Luân le lưỡi chọc quê Duy .Làm Duy xụ một mặt .

Thế là cả đám lại cười to vì tính khí trẻ con của Duy và pé Luân trông đáng yêu vô cùng khi nhắc đến pé Na hàng xóm .

Tiếng cười vang khắp ngôi nhà vốn lạnh lẽo lâu nay , hạnh phúc tràn ngập , không khí vui tươi làm mọi người ai cũng dễ chịu .

Sự quan tâm , lo lắng , và đặc biệt là tình cảm chân thành xuất phát từ trái tim của nó đã làm tan chảy trái tim băng giá của hấn . Tuy chuyện tình của 2 con người này sẽ còn gặp nhiều khó khăn nữa ,nhưng chỉ

cần họ ở gần bên nhau thì tất cả mọi chuyện sẽ trôi qua thật nhanh và hạnh phúc thật sự sẽ luôn bên cạnh họ . Vì vậy khi bạn đã thích một người thì hãy cố gắng hết sức để làm người ấy phải nói ra câu “ Nè ngốc !!! Đừng bỏ cuộc ” .

—————THE END —————

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/ne-ngoc-dung-bo-cuoc>